

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

Letnik XV, januar 2003, št. 1, 2

Pozdravljeni doma, ljubčki,

kajti Najča se je vrnila! »Frišni«
 obrazi v zasedbi Najče in na šoli,
 nove in dobre stare rubrike, zagnani
 novinarji ... Vse to so tokratni aduti
 našega neuničljivega šolskega časopisa.
 Verjetno se boste mnogi med
 vami strinjali, da brez Najče pravega
 šolskega leta sploh ni, kajne? Res
 pa je, da se je njena cena spreminjala,
 kot da bi se znašla na borzni listi
 (med pokojninskimi boni in Lekom),
 zato vam tokrat ponujamo nekoliko
 cenejšo in vsebinsko zeloooooo za-
 nimivo številko. V njej smo obdelali
 veliko tematik; od zobozdravnikov,
 do pisav nekoč in danes, vsekakor pa
 ne smete prezreti prispevkov o
 devetletki (da boste na tekočem).
 Brez skrbi, zabavne strani so še vedno
 prisotne, skupaj z nepogrešljivo
 GOŠko (oj, slavimo Nejca in njegove
 ideje), dodali pa smo dva nova
 koticčka – za fante in za punce. Ver-
 jetno boste v tokratni Najči našli še
 mnogo zanimivih stvari, ki so mi
 ušle iz glave, zato vam lahko le še
 zaželim prijetno branje, vsem tistim
 (redkim), ki pa jim še nisem čestitala,
 pa “sreč’nga pa zdrav’ga”, učencem
 čim manj slabih ocen in dolgočasnih
 uric, učiteljem pa čim manj neprijetnih
 dežurstev!

Rada Molek,
 “tanova” glavna urednica

IZ VSEBINE

DEVETLETKA... str. 2

PISMO GIMNAZIJCA... str. 7

PISAVE... str. 9

FILMI... str. 14

MATJAŽ STOPAR... str. 16

GOS... str. 22

MALA NAJČA... str. 25-40

ANGLEŠKE STRANI... str. 46

ŠPORT... str. 48

MODA... str. 52

HOROSKOP... str. 56

TESTI... str. 58

DEVETLETKA NA NAŠI ŠOLI

(pogovor z ravnateljico Sonjo Simčič)

Kot veste, po vseh osnovnih šolah v Sloveniji uvajajo devetletko in naša šola ni nobena izjema. Že letos smo vstopili v devetletko s tremi oddelki prvega razreda, jeseni pa bomo še s sedmim razredom. Marsikomu še vedno ni povsem jasno, kaj sploh je devetletka in kakšne novosti prinaša. Zato smo za pomoč poprosili kar našo ravnateljico.

1. Zakaj sploh uvedba devetletke na naši šoli?

Devetletka se uvaja po celi Sloveniji in jeseni naj bi vse osnovne šole delale v prvem in sedmem razredu po programu devetletke. Mi smo vstopili samo eno leto prej, kot je obvezno, in to s prvim razredom. Sprememba šolskega sistema je nujna zato, da se približamo izobraževanju, kakršnega ima Evropa. Ko bomo del evropske skupnosti, moramo imeti tudi izobraževanje približno enako. Tudi ostala Evropa ima namreč devetletno osnovno šolo.

2. Kakšna je bistvena razlika med devetletko in osemletko?

Na zunaj je bistvena sprememba ta, da gredo učenci eno leto prej v šolo. Prej je bila mala šola v sklopu vrtca, sedaj je to prvi razred.

Opismenjevanje je počasnejše, ni ocen in stresov, ki so jih zaradi neuspehov doživljali nekdanji prvošolčki. Novost je tudi ta, da je šolska obveznost razdeljena na tri triletja in da je učiteljica v prvih treh razredih ista.

Manj vidne, zato pa toliko pomembnejše, so vsebinske novosti. To pomeni, da se uči iz iz-

kušenj, veliko je raziskovanja, manj je pomnjenja podatkov. Učenci morajo do podatkov priti sami, raziskovati, zelo dobro opazovati, sklepati, učitelj jih mora voditi in usmerjati. Novost je zunanja diferenciacija v zadnjem triletju. Učenci so v oddelkih pri treh predmetih (slovenščini, matematiki, angleščini) ločeni po sposobnostih in znanju, znanje se ocenjuje s točkami do deset, ki se na koncu leta pretvorijo v ocene. Vsak učenec si bo izbral tudi tri izbirne predmete. Ob koncu triletja pa bo opravljal nacionalne preizkuse znanja. Kar veliko novosti, tako za učence kot za učitelje.

3. V prvem razredu sta pri pouku prisotni tako učiteljica kot vzgojiteljica. Kako si razdelita delo?

V prvem razredu sta učiteljica in vzgojiteljica skupaj pri polovici ur, to pomeni dve šolski uri na dan. Učenci delajo po kotičkih, tako da sami raziskujejo in se učijo. Učiteljica in vzgojiteljica jih vodita, jim pomagata, razlagata, vzpodbujata, nadzorujeta. Vzgojiteljice dobro poznajo zmožnosti majhnih otrok in pomagajo pri čisto življenjskih stvareh, kot so: zapenjanje gumbov, zavezovanje čevljev, oblačenje, slačenje, prehranjevanje itd.

4. Kako bo z izbirnimi predmeti?

Januarja bomo v letošnjih petih razredih (ti bodo drugo leto šli v sedmi razred devetletke) opravili anketo o izbirnih predmetih. Na izbiro jih bo kar veliko (približno 18). Učenci se bodo potem skupaj s starši odločili, katere si bodo izbrali. Vsak ima na voljo tri izbirne predmete. Na voljo bo pes-tra izbira.

5. Kako bo z nivojskim poukom?

Nivojski pouk že imamo pri matematiki, angleščini in slovenščini, tako da to ne bo nobena novost, saj smo ga na šoli uvedli že pred dvanajstimi leti. Podoben bo sedanjemu, le da bo v devetletki obvezen, v osmem in devetem razredu pa bo prerasel v zunanjo diferenciacijo.

6. Koliko stane uvedba devetletke?

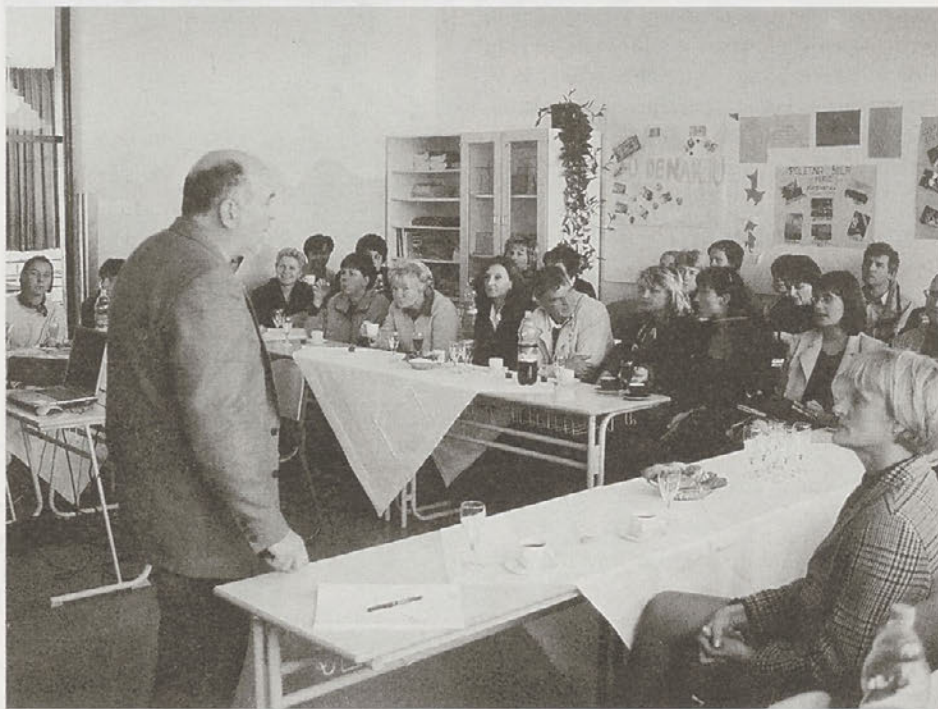
Devetletka je draga, doizobraziti je bilo potrebno veliko učiteljev, urediti nove prostore - mi smo npr. morali zaradi devetletke zgraditi prizidek - nakupiti premo za manjše učence, didaktična sredstva, na predmetni stopnji opremiti učilnice za praktično delo, novi so vsi učbeniki, delovni zvezki. Vse šole tu niso imele enakih sredstev, zato so razlike med šolami v pripravljenosti na devetletko velike. Mi smo dobro pripravljene.

7. Kako se bodo učitelji osemletke privadili na devetletko? Mislite, da bodo imeli težave?

Učitelji se pripravljamo na devetletko že kar zadnjih pet, šest let, zato mislim, da velikih problemov ne bo.

8. Koliko devetletkarjev je na naši šoli?

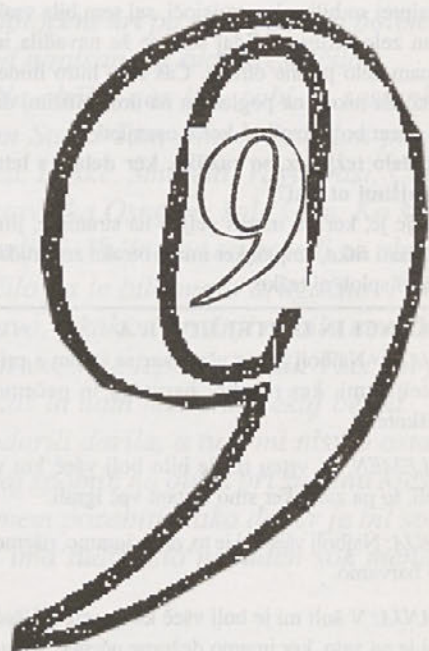
Letos jih je v prvem razredu 55, za drugo leto pa je vpisanih 80. Letos imamo dva prva razreda - tri oddelke 1. razreda osemletke in tri oddelke 1. razreda devetletke.

9. Učitelji ste bili na izobraževalnem izletu na Sladkem Vrhu, kjer imajo devetletno osnovno šolo. Kakšni so bili vtisi?

Šola na Sladkem Vrhu je manjša kot naša, ob avstrijski meji, že četrto leto je v devetletki. Videli smo, kako je z devetletko v praksi in domov smo odšli pomirjeni. Spoznali smo, da smo dobro pripravljene na novosti.

Rafaela in Rada, 7. b

NAŠI DEVETLETKARJI IN NJIHOVI PRVI VTISI

Se še spomnite svojega prvega šolskega dne in prvih, negotovih korakov v šolo? Letos so prag naše šole prvič prestopili devetletkarji, ki so še leto dni mlajši, kot smo bili v prvem razredu mi. Zanimalo nas je, ali jim je šoli všeč, kaj je tisto, kar imajo najraje, ali so se bolje počutili v vrtcu ali v šoli itd.

UČENCI IN UČITELJICA I. B

NORMA: Všeč mi je, ker se veliko igramo, rišemo in se učimo. V šoli mi je bolj všeč kot v vrtcu.

NINA P.: Všeč mi je, ker se igramo, ker se veliko naučimo in ker gremo velikokrat ven.

GREGOR: Všeč mi je, da se igramo, da gremo velikokrat ven, se žogamo. Všeč mi je telovadnica.

JAN: Ja, v šoli mi je všeč, ker zmeraj rišem s sošolcem Rokom.

ULA: Tovarišice so dobre, hrana tudi. Všeč so mi knjige, pa to, da rišemo in se igramo. V šoli mi je bolj všeč kot v vrtcu.

NEJC: Všeč mi je zato, ker se lahko igramo na računalnik z imenom Fedodor.

Učiteljica Majda Mohar

Kako si delita delo z vzgojiteljico?

Imam srečo, da imam tako prikupno vzgojiteljico, da se imamo radi, da se razumemo. Delo si razdeliva tako, da ima ona največkrat glasbo, drugače pa si razdeliva delo po koticah.

Kakšni so vaši prvi vtisi o devetletki?

Najprej so bili zelo utrujajoči, saj sem bila vsak dan zelo utrujena. Zdaj sem se že navadila in imam zelo pridne otroke. Čas zelo hitro mine, tako da nikoli ne pogledam na uro. Mislim, da je ritem bolj razgiban kot v osemletki.

Je delo težje oz. so razlike, ker delate s leto mlajšimi otroki?

Težje je, ker jih moraš peljati na stranišče, jim obrisati ritke, ampak ker imam otroke zelo rada, mi to sploh ni težko.

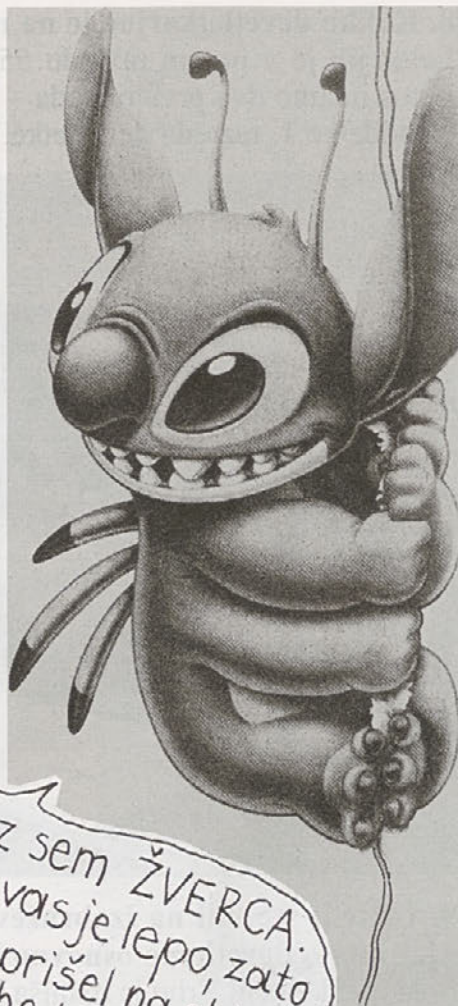
UČENCI IN UČITELJICA I. A

TJAŠA: Najbolj mi je všeč, ker se igram s prijateljicami, ker rišemo, barvamo in pečemo piškote.

KLEMEN: V vrtcu mi je bilo bolj všeč kot v šoli, to pa zato, ker smo se tam več igrali.

ANJA: Najbolj všeč mi je to, da se igramo, rišemo in barvamo.

TANJA: V šoli mi je bolj všeč kot v vrtcu. Všeč mi je pa zato, ker imamo dežurne učence, se ig-

Jaz sem ŽVERCA.
Pri vas je lepo, zato
bom prišel na obisk.
He, he, he...

ramo, rišemo, se igramo na računalnik, barvamo, telovadimo in delamo naloge.

MAJ: V šoli mi je všeč, ker se igramo in rišemo snežake.

ALEKSEJ: Meni pa je všeč, ker se igramo s prijatelji in ker imamo računalnik.

KATJA: Meni je všeč to, da se igramo in izdelujemo izdelke.

SARA: Všeč mi je, da telovadimo, izdelujemo izdelke, barvamo in se igramo na računalnik.

KLEMEN: Meni je bolj všeč v šoli kot v vrtcu, ker se učimo in igramo. Tudi pišemo že.

ALEŠ: V šoli mi je bolj všeč kot v vrtcu.

Vzgojiteljica Nataša Vranešič

Kako si delita delo z učiteljico?

Prej sem delala v vrtcu in tam sva si s pomočnico tudi delili delo, tako da to ni nič novega zame.

Kakšni so vaši prvi vtisi o devetletki?

Mislim, da je devetletka za otroke kar malo preveč naporna, saj jim primanjkuje predvsem igre in počitka.

Kakšna je razlika v delu med devetletko in v vrtcu?

Zame skoraj nobena, le da imamo tukaj več delovnih zvezkov, na katere se lahko opremo in delamo po njih, tudi priročnik imamo in lahko delamo po njegovih navodilih. Tega v vrtcu ni bilo, zato si se moral prepustiti svoji domišljiji.

TINA, ANDREA, SABINA, 7. B

NOVIČKE

AKCIJA: IGRAČE ZA NAŠE NAJMLAJŠE

Učencem prvih razredov devetletke so igrače podarili:

Danilo Kesič, 4. A
Daša Drobež, 4. A
Petra Simčič, 4. A
Katja Velemirov, 4. A

Stella Foršček, 4. B
Maja Lipovec, 4. B
Eva Perko, 4. B

Urška Colarič, 4. D
Alen Čustić, 4. D
Jaka Ercegovčević, 4. D
Eva Fir, 4. D
Teja Gorjup, 4. D
Sara Gruden, 4. D
Lea Kopina, 4. D
Slavko Kos, 4. D
Špela Recko, 4. D
Katja Šmid, 4. D
Luka Štrasner, 4. D
Peter Štrbenc, 4. D
Dominika Turk, 4. D
Jana Zaje, 4. D

Julia Žefran, 4. D

Črtomir Lorber, 5. A
Kristian Pungercar, 5. A
Gašper Kavšek, 5. B

Melita Gal, 6. A
Davor Pahljina, 6. C

Žaneti Klobučar, 7. A
Tjaša Cesar, 7. A
Nina Keserič, 7. B
Borut Perše, 7. C
Kaja Drobež, 7. D
Luka Kren, 7. D
Neža Rustja, 7. D

Sanja Slejko, 8. B

Gašper Stegnar

Zbrali so kar 155 plišastih igrač, 19 avtomobilčkov, 9 "puzzel" sestavljanek, 7 namiznih iger, 11 knjig, 2 zabojčka Duplo kock in nekaj drugih kock, 5 Barbik in 8 ostalih punčk, dojenčka z oblekicami, otroško gledališče, stavnico, blagajno in številne plastične igrače.

Alarm – sedmarji v Ljubljani!

Ja, prav ste slišali. Sedmarji smo bili v Ljubljani, natančneje v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma, kjer smo poslušali simfonično matinejo uglasbene zgodbe pod taktirko Marka Letonje, najboljšega dirigenta v Sloveniji, in v izvedbi Simfoničnega orkestra slovenske filharmonije. Najprej so nam zaigrali nekaj odlomkov uglasbene zgodbe o nepridipravu Tillu Eulenspiegelu. Drugo zgodbico, Don Kihot, pa nam je popestril prav zabavno našemljen Andrej Rozman – Roza. Roza je s šklopotom nadvse nenavadnih čevljev, ki so sodili k opravi nadvse trčenega plemiča, ki se kot vitez bojuje z nasprotniki, ki jih vidi le on, uspešno preganjal naš spanec. No, vsaj do tretjega odlomka ... Ob koncu predstave smo se dokončno zbudili in pretegnili, obenem pa molili, da dežuje, saj smo imeli Ljubljanec čisto dovolj. A zdržali smo še ogled znamenitih stavb Ljubljane in se nato končno zleknili v udobne naslonjače avtobusa ter se odpeljali domov z mislijo: »Ah, bolje kot v šoli je pa le bilo ...«

Rada

Znamenitosti se lepo vidijo. Zdaj mi pa povejte, kako se pride s strehe!

PRI ŽUPANU

Bil je ponedeljek, 30. septembra, ko me je presenetila novica gospe Dobovškove. Ker se je bližal Teden otroka, sva dva predstavnika naše šole odšla k županu. Z Blažem iz 8. a sva v ponedeljek, 7. oktobra, v spremstvu gospe Novak odšla v mesto. Na Novem trgu je bilo zbranih že veliko ljudi. Prva naloga je bila nenavadna, vendar zanimiva. Na balone smo vsi pisali misli o življenju, ljubezni ... Ob točno določeni uri pa so vsi baloni poleteli visoko v nebo v upanju, da se bo kaj od napisanega tudi uresničilo. Potem pa je sledil obisk pri županu. Na občini nas je v sobi za sestanke lepo sprejel in nagovoril gospod župan Starc. Tam smo bili zbrani predstavniki osnovnih šol iz Bršljina, Otočca, Drske, Šmihela, Vavte vasi, Centra in seveda midva z Blažem kot predstavnika Osnovne šole Grm. Ko smo se vsi posedli, so se šole začele predstavljati. Večinoma so prosili za obnove, nove elemente itd. Najino poročilo pa je bilo malo drugačno. Pohvale in dosežke sem naštevala kot za stavo, o kakšni prošnji ni bilo ne duha ne sluha. Po najinem poročilu je župan vse šole lepo pohvalil. Všeč mi je bilo, da si je za vse predstavnike vzela čas in nam naklonila nekaj besed. Po končanem sestanku smo županu podarili darila, a tudi mi nismo ostali praznih rok. Knjiga in čokolada sta sedaj spomin na obisk pri županu Mestne občine Novo mesto. Seveda pa ne smem pozabiti, kako dober je bil sok, ki smo ga pili. Ob posebnih dogodkih ima tudi čisto navaden sok menda prav poseben okus ...

Jesensko zbiranje papirja

Jeseni je na šoli potekala akcija zbiranja papirja. Zaključila se je zelo uspešno. Skupaj smo vsi razredi zbrali 21807 kg papirja. Tako se je v naši šolski blagajni nabralo okrog 300.000 SIT. Ta denar bomo namenili za boljše ozvočenje na šoli in pa morda tudi za ustanovitev šolskega radia.

Rezultati treh najboljših na razredni stopnji:

1. mesto: 4. d (1675 kg)
2. mesto: 3. c (1234 kg)
3. mesto: 4. a (1069 kg)

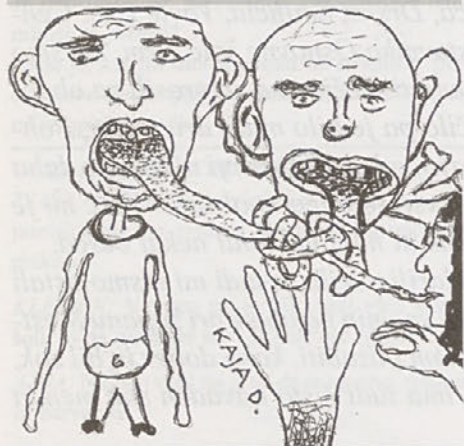
Rezultati treh najboljših na predmetni stopnji:

1. mesto: 7. d (2076 kg)
2. mesto: 5. c (1860kg)
3. mesto: 8. c (1750 kg)

Vsem skupaj čestitamo!

Seveda pa akcija še ni zaključena. Spomladi bo potekalo zaključno zbiranje papirja, zato ga še naprej pridno zbirajte, kajti na koncu bo morda prav vaš razred zmagovalec. Rezultate akcije pa si lahko ogledate tudi na oglasni deski.

Kaja, 8. c; Špela, 5. b

NESREČA NIKOLINE POČIVA ali VRSAR 2002

Tudi letos smo se vsi šestarji odpravili v šolo v naravi. Že na začetku smo se trmali, saj smo iz Novega mesta odrinili že v nedeljo in tako smo izgubili en dan počitnic in en dan miru pred šolo!!! Ko smo se še vsi zaspani plazili v avtobus, še slutili nismo, kakšne težave nas čakajo.

Poleg vsakdanjega urnika smo imeli tudi večerne sprehode v mesto (!). To se vam zdi nekaj čisto navadnega, ampak mi smo bili pravi divjaki; kolona = HA HA HA!!! Imeli smo svoj načrt, kako priti v mesto: veselo in zabavno! Zato smo imeli veliko zastojev ...

Najhuje je bilo dva dni pred odhodom domov, saj smo se počutili že čisto domače in nesreče so se vrstile druga za drugo. Najprej bi si naša sošolka skoraj zvila gleženj in se nerodno prekucnila po spolzki cesti (res smešno; a na srečo ni bilo večjih poškodb).

Ker smo želeli odnesti razglednice na pošto, smo se namenili proti veliki rumeni stavbi z velikim tiskanim napisom POŠTA. Nesreča spet ni počivala. Sošolec je tekel po parkirišču proti pošti, a ker ni opazil tanke vrvice, se je "zložil" po tleh in pristal na vseh štirih (res smešno).

Še huje pa je bilo dan pred odhodom. Zvečer so se ob mizi za namizni tenis – kot vedno – igrali fantje, punce pa smo jih gledale. Nekdo iz 6. c je žogico poslal na sosednji vrt. Ker je hotel dokazati svoj pogum, je skočil s "škarpe". Napaka! Priletel je naravnost na bodečo zarjavelo žico!!! V stotinki sekunde je v hotelu zavladal kaos. Učitelji so klicali rešilca, ob ranjencu pa smo se zbrali vsi! Sicer so ga kmalu odpeljali, a so sošolke in sošolci (pravzaprav samo sošolke) iz njegovega razreda še dolgo v noč razpravljali o njem. Nekatere so celo jokale in govorile, da mu bodo odrezali nogo!!!

Opozarjam letošnje petošolce in vse generacije za nami – PAZITE!!!!!!!!!!!!

Tjaša Plavec, 6. a

TEKMOVANJA

LOGIKA

Jeseni je na naši šoli potekalo tekmovanje iz logike, ki se ga je udeležilo veliko učencev. Prva tri mesta v 5., 6., 7. in 8. razredu pa so osvojili:

5. r. : 1. Peter Bukovec
2. Barbara Vidmajer
3. Sabina Saje

6. r. : 1. Špela Zupančič
2./3. Tea Lobe in Tjaša Plavec

7. r. : 1. Maj Valerij
2. Teja Maksl
3. Brigita Božič

8. r. : 1. Damjan Turk
2. Anja Novak
3. Živa Gradecki

Področno tekmovanje iz logike pa je potekalo 12. 10. 2002 v Vavti vasi. Udeležilo se ga je tudi osem naših učencev. Priznanje sta osvojila: **Peter Bukovec** iz 5. razreda in **Tea Maksl** iz 7. razreda.

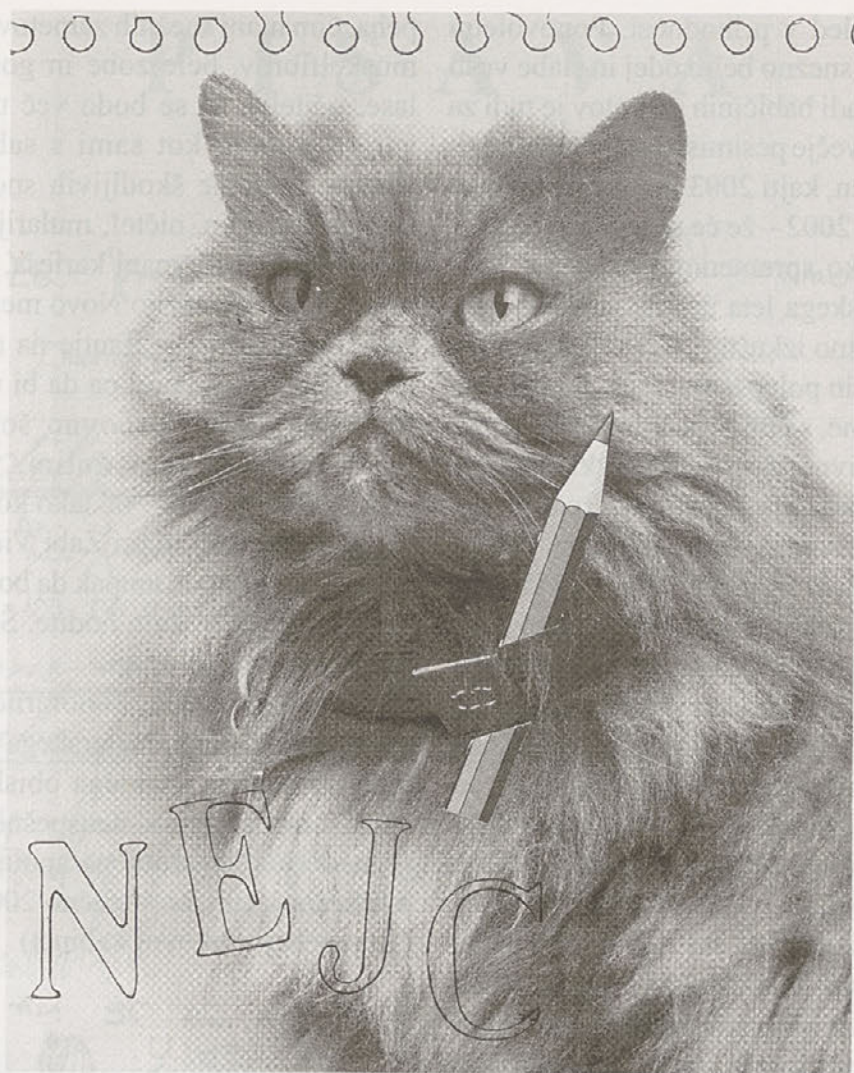

ANGLEŠČINA

Jeseni je bilo tekmovanje iz angleščine za osme razrede. 20 učencev je osvojilo bronasto priznanje, na državno tekmovanje pa so se uvrstili naslednji učenci:

Živa Gradecki, 8. d
Jana Jovič, 8. d
Tina Polovič, 8. c
Andrej Ferlež, 8. b
Lovro Bobič, 8. b
Anja Novak, 8. d
Andraž Kuralt, 8. d
Danijela Zupan, 8. b
Maruša Umbrecht, 8. d
Tjaša Bratož, 8. a

Kaja, 8. c; Špela, 5. b

DVA TISOČ TRI ALI SEJ BO KMAL POLETJE

Ko tako brskam po svojem (od novoletnega praznovanja oslabljenem) spominu, se ne morem niti približno spomniti, kdaj sem prvič kot gostujoči pisec sodeloval v Najči, glasilu moje ljube bivše osnovne šole. Vprašanje, koliko učencev se je že izmenjalo, koliko šolske imovine uničilo in koliko spominov ostalo med zidovi kakšne učilnice. Sam, trenutno globoko v tretjem letniku Gimnazije Novo mesto, sem ohranil osnovnošolske spomine kot »kratke filme«, množico izsekov najlepših stvari in nezaključene celote, ki jih lahko vedno znova in znova predvajam v svoji glavi. Vi, dragi bralci teh vrstic, pa to doživljate. In naj kar na začetku (uau, v prvem odstavku) dam nasvet – naj bo osnovna šola čas za traparije in raztrgane hlače, ne pa za spoznavanje »odraslih« stvari, ki na žalost udarijo na površje v srednji šoli. Čim kasneje, boljše bo. Heh, ko sem preletel prvi odstavek, sem zgroženo pomislil, da zvenim kot kakšna zmešana belokranjska šolska psihologinja (le od kod poznam to figuro?) oziroma kot da delam uvod v literarno-sociološki program. Zato naj nadaljujem v malce lahkotnejšem tonu – kot veste, je leta 2002 nepreklicno konec in čas je za seštevek vseh prelomljenih novoletnih obljub (jaz – dvainpetdeset) in za postavitev novih (skupaj s prekršeni mi jih je sedaj triinosemdeset), čas za tiho zazrtje v preteklost, a širok

pogled v prihodnost. Ponovoletni čas snežno belih odej in slabe vesti zaradi babičinih piškotov je tudi za največje pesimiste vsaj malce pozitiven, kajti 2003 gotovo ne bo tako kot 2002 – že če se tega zavedamo, lahko spremenimo tisto, kar je iz lanskega leta morda naredilo neprijetno izkušnjo, in si letos na vsak način polepšamo. Huh, ne vprašajte me, s čim – vsak ima svoje male skrivnosti in veselja, ki naredijo vsakdanjik znosnejši. Recimo dobra knjiga, film, najljubša pesem, pisanje in ustvarjanje – nekaj, kar bo ostalo in kar bomo lahko vzeli v roko tudi ob prelomu tega leta in rekli, da pa le ni vse tako brez veze. Od silnih zabav in popivanj ostane samo nekaj mrtvih možganskih celic, ampak (če še niste ugotovili) – napornejše stvari prinesejo trajno veselje.

Priznam, da mi trenutno ni lahko pisati. Vse preveč je drugih stvari. Pa ne pomembnejših, ampak obremenjujočih, zaradi katerih sem morda malce izgubil »vero v boljšo mladino«, heh, nenazadnje tudi zaradi sebe. Ampak, saj veste, najbrž je vse isto, samo malo natančneje sem pogledal. »Svet je po dva in dva grajen in ko si sam, si še bolj sam.« Nekaj podobnega je zapisala Svetlana Makarovič – in res se vsi trudimo, da ne bi bili sami, ampak kaj, ko se lahko zaneš edino nase. Tudi ko narediš napako, ne moreš pobegniti, ampak si v sebi z njo soočen vedno znova in znova, dokler je ne rešiš – tako ali drugače. Vsi ostali lahko pobegnejo, vsem lahko odpustiš tudi brez razloga – sebi pa ne moreš in tudi ne smeš, kajti samo tako nekaj dosežeš ... in zrasteš.

Osnovnošolci, v letu 2003 vam želim sreče, ljubezni, šolskega us-

peha, čim manj snežnih zametov in muskelfibrov, bele zobe in goste lase, učitelje, ki se bodo več ukvarjali z vami kot sami s sabo, zmerne količine škodljivih snovi (kaj pa govorim, ničte!, mularija), nič platfusa in še manj kariesa, da bi prišli na Gimnazijo Novo mesto (predvsem osmarke, fantje na avtomehanično), še prej pa da bi uspešno zaključili osnovno šolo. Predvsem pa vam želim, da spoznate sami sebe – ne tako kot v zaupnih rubrikah in pri Žabi Vidot ... ups, Vidi Žabot, ampak da boste vedeli, kaj ste in kam hodite. Šele takrat naj pridejo drugi.

Od Nejca Gazvode, honorarnega obiralca povrtin, amaterskega lupilca krompirja, stalnega obiskovalca LokalPatriota, neuspešnega preučevalca nasprotnega spola in poklicnega sanjača – srečno 2003! (še posebej v likovni kabinet)

7. a in 7. b ujeti v »Sibiriji«

Že na poti v ČŠOD smo doživeli slabo znamenje – izgubili smo se, vendar nihče zaradi tega ni zganjal pretirane panike – to se nam je že večkrat zgodilo. Dom, v katerega smo pozneje prispeli, je bil navzven bolj podoben tovarni. Vendar smo si oddahnili, saj se je kasneje izkazalo, da so sobe, v katerih smo bili nastanjeni, prav ljubke. Edino, zaradi česar bi se lahko pritožili, je bil obupen mraz, ki je vladal povsod; v sobi 417, bolj znani kot Čečenija, pa tudi obupen smrad, ki ga niso prepodili nobeni dezodoranti od 8*4 pa do Rexone.

Učitelji so bili zelo prijazni, seveda pa so obstajale izjeme. O tem kdaj drugič ...

Puncam iz 7. b je večkrat postalo dolgčas in so fantom nastavljale pasti (oprosti, Božo). Najprej so jim zaklicale, naj nujno pridejo v njihovo sobo, potem pa so jih nič hudega sluteče zaklenile vanjo. Detajli naj bodo skrivnost.

Očitno je bilo, da skušajo prebivalci Tolmina na nas narediti čim večji

vtis, ker so na ledu izvajali prav fine zavoje, ki jih drugače vidimo samo v filmih. Sicer so avte uničevali, ampak kaj nas briga – važno je, da smo se zabavali!

Če sploh je kak vonj, ki bi se po jakosti lahko primerjal s tistim v Čečeniji, je bil to vonj v čistilni napravi. Isto »prijetni« so bili pogledi. Kondomi, vložki, paličice za ušesa ... Civilizacija je ponorela!

V Tolminu smo tudi ugotovili, da so naše prostorske predstave očitno motene, saj nam še vedno ni jasno, kako je lahko pot na 428 m visok hribček tako naporna, doooooolga in vijugasta. Govorimo o Kozlovem robu, ki ima vsaj eno svetlo točko – lep razgled na okolico. Vau. Vsaj dokler se ne prebudiš iz tega lepega spomina, ker ti nekdo vrže kepo v glavo. Šele takrat ugotoviš, da si se znašel na fronti ene izmed mnogih snežnih bitk, ki so bile kar (pre)pogoste.

Naša druga pomembna športna panoga je bilo lokostrelstvo. Punce smo, potem ko nam je tovariš obljubil čokolado, če dosežemo tak in tak rezultat, prav sumljivo dobro streljale. Eni je celo obljubil svojega suzukija. Še vedno čakamo na pošiljko. Vso enkratno hrano in zalogo sladkarij, ki smo jih prinesli s seboj, smo pokurili v fitnessu – hej, kot pravi zvezdniki in zvezdnice iz Hollywooda!

Človek bi pričakoval, da bomo po takih aktivnostih zvečer pocepali kot muhe, vendar ni bilo tako, saj se je še pozno v noč po hodnikih razlegalo trkanje učiteljic po vratih in do bro znani »ššššššš« tudi ni manjkal. To bomo imeli veliko zgodbic za svoje vnuke ...

Rada in Andreja, 7. b

P I S A V A

Za frape potrebujes: jogurt, banana
Denida Džananović 5.c

Čokoladni list.

19. 11. 20.

Za frape potrebujes: jogurt, banana
in mešalnik. Anja Rupar 6.A
tom.

inke in obličena jabolka.

Za frape potrebujes: jogurt, banana in
mešalnik.

Anja Rupar 6.A

en. moooooo parvaj, ja reu mi ruda
ali hoooooo) obličevako kysico-sma

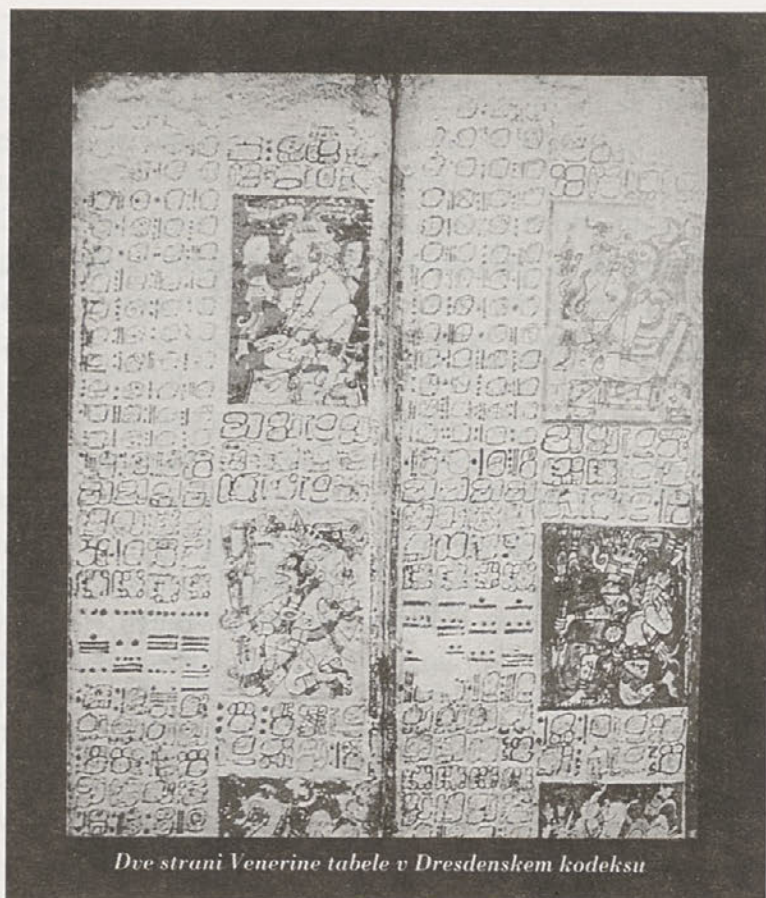
Za frape moooo: banana, jogurt
in mešalnik. Aljaža T.C
ri to obličevakom den na pomaranjo ploče
ladnesi nato v vroči pečici potem potre

Za frape potrebujes:

- jogurt
- banana
- mešalnik

Barbara, 8.a

ni je, košček pres, masla in par oblič sladke
mari omlet vsako posebno kee pol prereri.

Dve strani Venerine tabele v Dresdenskem kodeksu

RAZVOJ PISAV

Človek je začel pisati pred 20000 leti. Prve risbe so odkrili v jami Lascaux. Razlog za začetek pisave je bil, da so hoteli na tak način ohraniti svojo kulturo, jo prenesti v naslednje rodove itd.

V Mezopotamiji so imeli KLINOPISNE ZNAKE. Čeprav so živeli blizu Egipta, so tam in prav tako na Kitajskem nastajali in se razvijali drugi sistemi pisav. Na tem in na drugem koncu sveta je človeštvo v pisavi videlo božji dar in se trudilo, da bi zapisalo svojo zgodovino v kamen, glino ali na papirus.

V Egiptu so imeli HIEROGLIFE. En znak je pomenil eno besedo. Risali so jih na papirus. Veliko teh zapisov je bilo shranjenih v knjižnici v Aleksandriji, ki je v času Kleopatre in Julija Cezarja pogorela.

Na Kitajskem so se znaki imenovali PIKTOGRAMI. Vsak znak je pomenil besedo. Pisali so na pergament (narejen iz živalskih kož). Kitajci in Japonci so začeli pisati v desnem kotu zgoraj in pisali od zgoraj navzdol. Po kitajski legendi je kitajsko pisavo iznašel Chang Jie, uradnik bajeslovnega Rumenelega cesarja, pred več kot 4000 leti. Opazoval je ptice in druge živali, ki so za sabo puščale sledi.

Klesanje črk v kamen je počasno, preudarno pisanje. Stari Grki in Rimljani so ga uporabljali za nagrobnike in spomenike. Rimska in grška "kvadratična monumentalna" je delo rezila in delte, pa tudi sence in svetlobe. Zahvaljujoč bizantinskemu krščanstvu, se je grška pisava zelo razširila. Iz nje so nastale štiri

oblikovala: NINA AVSEC, 8. b

ZAKAJ PRAVIMO, DA NEKDO PIŠE, KOT BI KURE TACALE?

Pisava mora biti razločna, berljiva, saj pišemo tudi zato, da bi lahko tudi drugi brali, kar smo napisali. Če kdo grdo, nerazločno in površno piše, pravimo, da piše, kot bi po papirju kure tacale. Vsak človek ima svoj način pisave, svoj rokopis. Važno pri tem pa je, da je ta rokopis mogoče dobro in razmeroma tudi hitro brati – ne pa ugibati. Prav nič ni pomembno, če bomo črke "risali", tj. da bodo črke kot vojaki v vrsti. Naše črke morajo biti dobro berljive in razločne, saj si je človeštvo izmislilo pisavo, da bi se z njo med seboj sporazumevalo, ne pa da bi reševalo rebuse. Zato tudi ta ljudski rek. Dandanes si precej pomagamo s pisalnimi stroji. Mnogo je zato ljudi, ki "na roko" težko napišejo en samcat stavek.

Rafaela Križman, 7. b

družine pisav:

- po glagolici cirilica,
- po armenski pisavi gruzijska,
- po etruščanski latinica,
- in nazadnje še koptska, v kateri so egipčanski kristjani pisali "moderno" jezikovno stanje starih Egipčanov.

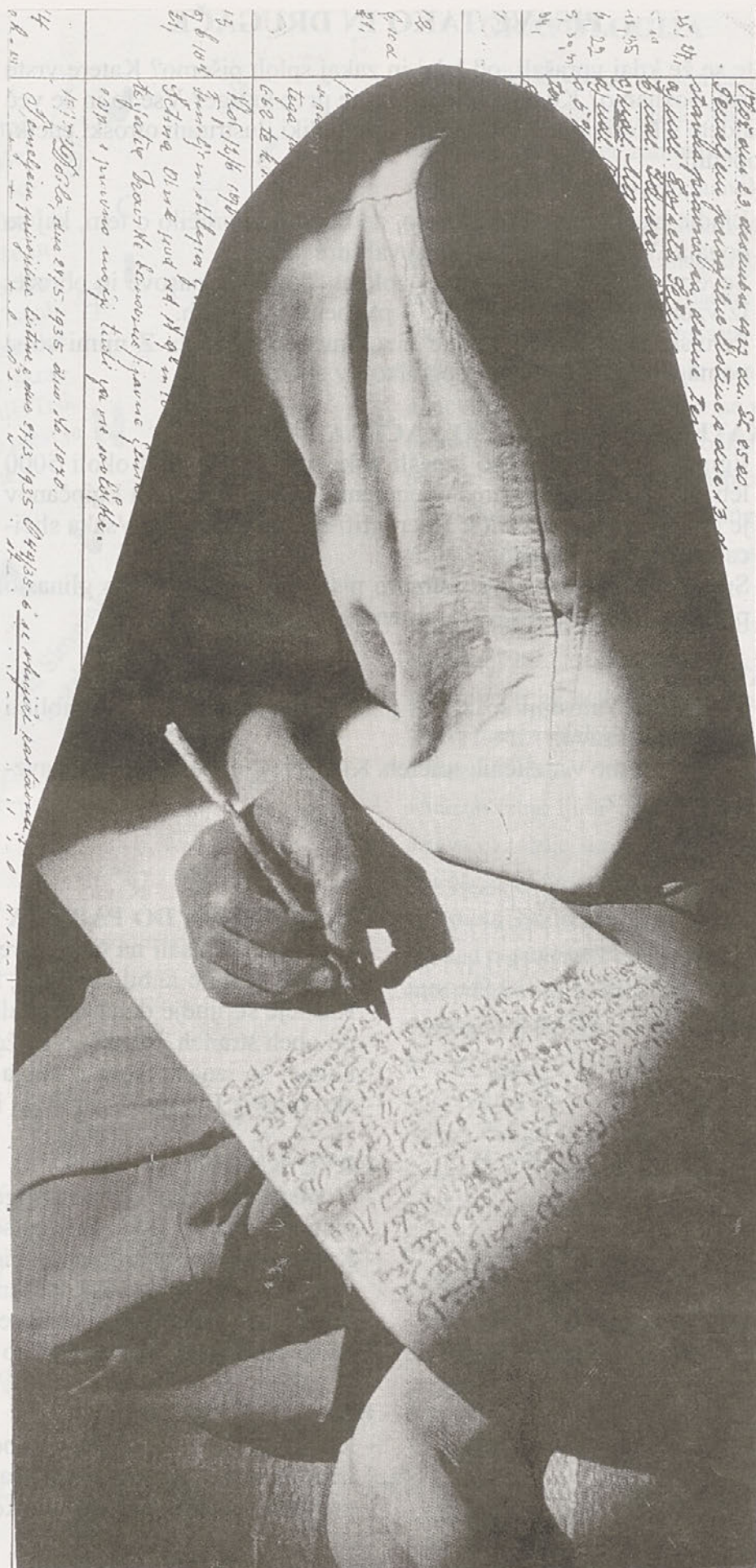
V srednjem veku so imele knjige velik pomen. Izobraženi so bili samo graščaki in njihovi bližnji sorodniki. Knjige so bile zelo drage, saj so jih menihi prepisovali na roko po več let (v tistih časih namreč ni bilo korekture – edigsa – in tudi dovoljena ni bila). Revni si jih niso mogli privoščiti, saj so stale toliko kot eno posestvo. Če se jim je ponudila možnost za nakup knjige ali posestva, so se odločili za posestvo (halo!). V tistem času je bila izobraženost ljudi majhna.

PAPIR

Klobučevina je debelo blago, napravljeno iz zvaljanih in stisnjenih živalskih dlak. Papir je klobučevina, narejena iz rastlinskih vlaken, spremenjenih v kašo, posušenih in potlej stisnjenih v tanke liste.

Kitajci so iznašli papir, ker so že prej iznašli netkano blago: klobučevino. Poprej so pisali s čopičem na zelo drago svileno blago. Okoli leta 100 se je Cao Lun spomnil, da bi lahko izdelovali klobučevino iz ostankov tkanin in bambusovih vlaken, zdrobljenih v vodi. Ko je precedil dobljeno kašo skozi svileno sito in pustil usedlino, da se je posušila, je dobil liste papirja. V Evropi pa so dobili prvi mlin za papir šele tisoč let pozneje.

Andea Šetina, 7. b

PISAVE TAKO IN DRUGAČE

Ste se že kdaj vprašali, od kdaj in zakaj sploh pišemo? Katere vrste pisav poznamo? Kdaj so bile napisane prve knjige? Vse to in še več najdete v Moji prvi enciklopediji in v Veliki ilustrirani otroški enciklopediji.

- Ljudje pišejo med drugim zato, da ohranijo poročilo o tem, kaj se dogaja. V preteklosti so zapisovali drugače.
- Severnoameriški Indijanci so vpletali školjke v pasove in obroče. Iz vzorca so razbrali podatke o plemenskih shodih.
- Perujski Indijanci so vozljali nize, imenovane kipu. Z njimi so si pomagali pri ohranjanju dogodkov v spominu.

KATERA LJUDSTVA SO ZAČELA PISATI?

- Egipčani in Sumeri so iznašli slikovno pisavo pred okoli 5000 leti. Egipčanska znamenja imenujemo hieroglifi. Pisava Egipčanov je bila sestavljena iz sličic (hieroglifi ali svete zareze). Vsaka sličica je pomenila besedo.
- Sumeri so vtiskovali s trstovim pisalom črtice v svežo glinasto ploščico. Njihova pisava se imenuje klinopis.

ABECEDA

- V Siriji in Palestini so začeli pred več kot 4000 leti uporabljati abecedno pisavo.
- Ljudje pišemo v različnih smereh. Kitajščino je mogoče pisati navzdol ali počez.

M I P Q X Y M M M M M M M M M M
 N S C M D R I S T A M I S M I S S I
 Y N T A M I I S M R I B Y S I R I T Y M Y I
 T A I I S T R D R C I Y M I V T T Y M I
 I M T Y A I Y M M I T S T I

Mimogrede, dete Avščevo
 zna pisati z sunami,
 zato brž z njej ma inštru-
 kcije. Fantje imajo prednost!

OD PAPIRUSA DO PAPIRJA

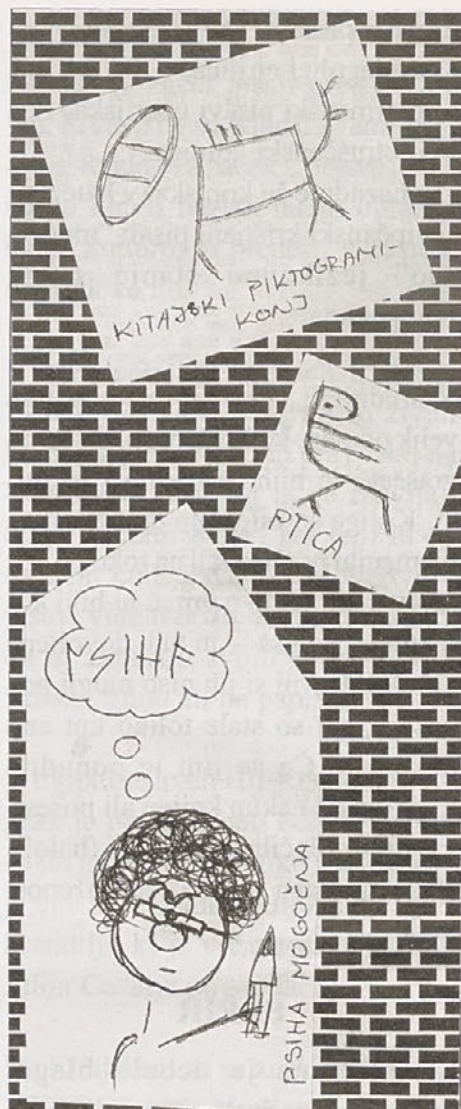
- Egipčani so pisali na liste, narejene iz vlaken rastline, imenovane papirus. Črnilo je bilo iz oglja, kleja in vode.
- Kasneje so ljudje delali iz živalskih kož pergament. Nanj so pisali po obeh straneh. Vezali so ga že v knjige.
- Kitajci so iznašli papir iz lubja murv. Arabski trgovci so prenesli skrivnost v Evropo. S stroji ga izdelujemo od leta 1799.

PRVE KNJIGE

- V srednjem veku so bile knjige že podobne današnjim. Imele so platnice, liste in slike. Bile pa so pisane z roko.
- Knjige so prepisovali menihi pisarji. Znali so jih lepo krasiti z barvami. Začetno črko poglavja (inicialko) so izrisali z mnogo okrasiki. Za tako izdelovanje knjig je bilo potrebno veliko časa. Knjige pa so bile drage in privoščili so si jih lahko samo premožni ljudje.

BRANJE S PRSTI

- Knjige za slepe so napisane v abecedi za slepe; v njej so črke sestavljene iz oboklih pikic. Slep bralec s prsti otipava vrste v knjigi in prepoznava črke, besede, stavke.

GRAFOLOGIJA

Grafologija je veda, ki s primerjanjem pisave ugotavlja pisca. Na sodišču nas na primer zanima, ali je neka oseba zares napisala neko sporočilo ali gre za ponaredek. Večino ljudi bolj zanima grafologija kot proučevanje človekovega značaja iz njegove pisave. Vsaka pisava je izraz človekove osebnosti in je nepovnljiva. Iz nobene pisave se ne da napovedati prihodnosti, odkrije pa nam nekatere značajske lastnosti. Pri nas je bil najboljši grafolog – strokovnjak za grafologijo – psiholog dr. Anton Trstenjak, ki je napisal knjigo Človek in njegova pisava (1986). Nekaj grafoloških zanimivosti za najbolj radovedne. Velika pisava (male črke so večje kot 3 mm) običajno označuje odprte, samozavestne ljudi dejanj. Majhna pisava označuje skromnega, razmišljajočega človeka. Pokončno pisavo imajo ljudje, pri katerih prevladuje razum nad čustvi, zelo v desno nagnjena pisava je pisava čustvenih ljudi. Naklon črk v levo je značilen za ljudi, ki so preveč obremenjeni s svojimi težavami. Enkrat velika in pokončna, drugič majhna ali pisava, nagnjena v različne smeri, pomeni, da oseba še išče svoj pravi jaz.

Grafolog kot detektiv proučuje različne grafološke značilnosti pisave in posreduje rezultate z veliko previdnostjo.

Šolski grafolog

Način tiskanja s pomičnimi kovinskimi črkami je iznašel nemški zlatar in rokodelc Johannes Gutenberg. Od takrat naprej so bile knjige cenejše in si jih je lahko privoščilo več ljudi – širilo se je znanje. Tiskali so koledarje, letake, zbirke pesmi in povesti, romane, skratka vse, kar so ljudje brali. Tisk se je hitro širil in veliko mest je kmalu že imelo tiskarne.

Prvi tiskarski stroj je iznašel William Austin Burt leta 1829. Leta 1867 je Christopher Latham Scholes, prav tako Američan, iznašel prvi takšen stroj, da so ga začeli izdelovati serijsko. Začeli so jih uvajati v urade. V začetku 20. stoletja so iznašli električni tipkalnik, ki je zelo olajšal delo.

Več stoletij so izhajale knjige za pouk lepomisja. V saka črka je bila posebej določena in vsi so morali tako pisati. V šolah je obstajal prav poseben predmet – lepomis, ki so ga ocenjevali.

Nekateri so spretno izkoriščali tisk. Na primer Lutrovi privrženci v pravo besedno vojno in pri tem uporabljali prav tisk.

Na Slovenskem je prva tiskarna nastala leta 1575. Prvi tiskar na tem ozemlju je bil Janž Mandelc. Knjige so prodajali tiskarji sami ali pa potujoči trgovci na sejnih in krošnjariji.

POZABLJENI ZAKLAD

Že kar nekaj časa je minilo, odkar so v naših kinematografih vrteli slovenski film ... Letošnjo jesen pa smo si le lahko ogledali popolnoma nov slovenski igrani mladinski celovečerni film – Pozabljeni zaklad. Gre za dve bandi, "Žabarje" in "Splošno plovbo", ki sta si nenehno v laseh. Tu je še Francoz Merci, ki se predstavi kot zbiralec starih originalov kuharskih receptov, v resnici pa išče staro skrinjo, polno zlatnikov. Pojavijo se številni nespornosti – tako v šoli kot doma. "Splošna plovba" počasi razpada ... Kmalu pa Bum in Žvižgač, člana "Splošne plovbe", odkrijeta zemljevid, ki vodi do pozabljenega zaklada. Gospodu Merciju pokažeta, v katerem delu Bistrice je zaklad, in ga tako skupaj izvlečejo iz vode. Skrinja je resnično polna zlatnikov. Merci poskusi skupaj s skrinjo zbežati, a ga Bum in Žvižgač še pravočasno ukaneta. Zlatnike nato skupaj s starši predata muzeju. Kdor si že dolgo ni ogledal kakšnega slovenskega filma, naj v videotekah pobrska za Pozabljenim zakladom – kmalu se bo namreč iz kinematografov preselil tudi na videokasete.

Ines

NOV "NAPAD" HARRYA POTTERJA

Se še spomnite prvega dela filma o Harryju Potterju? Nedavno je k nam prišel tudi drugi del tega velikega filmskega spektakla. Vsi Harryjevi ljubitelji in tisti, ki so vam všeč fantazijski in mladinski filmi, ste na svoj račun prišli decembra 2002. Takrat so namreč v kinematografih začeli predvajati Harryja Potterja in Dvorano skrivnosti. Če sami niste imeli časa za ogled t. i. filmskega fenomena, je za to poskrbela naša osnovna šola, ki nam je omogočila, da smo lahko videli skoraj triurni film o slavnem knjižnem junaku Harryju. Naslednji dan smo novinarji želeli preveriti, kakšni so bili vaši vtisi, ali vam je bil film všeč, kakšni so se vam zdeli igralci ...

Simon, 8. a: Film mi je bil všeč; zdel se mi je boljši kot prvi del. Knjige sicer še nisem prebral, vendar mislim, da bi mi bil film bolj všeč kot knjiga. Še posebej dobri so bili efekti, pa tudi igralci so bili odlično pripravljene.

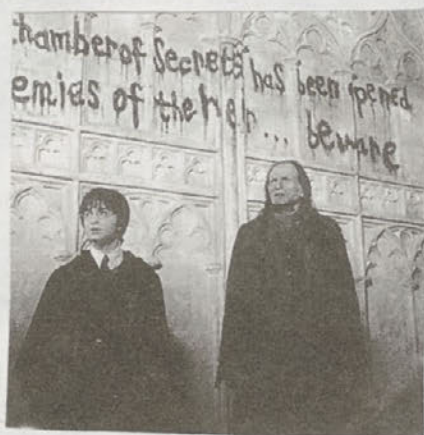
•••••
Jasna, 6. a: Film je bil super! Zaenkrat sem prebrala samo prvi del zbirke o Harryju Potterju, saj grem raje gledat film. Všeč mi je bilo čisto vse – igralci, efekti, igra ... Mogoče bi bil film lahko le še malo bolj napet.

•••••
Ana, 7. c: Film se mi je zdel kar v redu, čeprav mi je knjiga bolj všeč. Najbolj všeč mi je bilo to, da je bil strašen. Igralska zasedba je bila še kar dobra, a lahko bi bila tudi boljša. Film bi bil lahko tudi malo bolj zanimiv.

•••••
Polonca, 8. b: Meni se je zdel film kar dober. Knjige nisem prebrala, ker se mi pač ne da in imam rajši filme. Največ "hvale" si zaslužijo igralci,

stran oblikovala: POLONCA R. M.

saj so dobro odigrali svoje vloge. Mislim, da spremembe pri filmu ne bi bile potrebne, saj je bil že tako ali tako kul.

Ines, 6. a: Film mi je bil zanič. Ker mi Harry ni všeč, tudi knjige nisem prebrala. Igralci so bili kar dobro pripravljani, vendar mi vseeno film ni bil dober. Če bi ga želeli izboljšati, bi v prvi vrsti morali spremeniti vsebino.

Zvonko, 7. c: Meni je bil film všeč – tako kot lani. Knjige (na žalost) še nisem prebral, ker se mi ne da. Najboljši se mi je zdel vilinski škrat, še posebno takrat, ko se je tolkel po glavi. Igralci so pravi amaterji. Vidi se, da sodelujejo pri filmu, ker jim je to v veselje in ne zato, ker bi jih kdo silil. Da bi bil film še boljši, bi ga morali še malo podaljšati. Aja, pa boljše bi bilo, če na dan ogleda kakšnega filma sploh ne bi bilo pouka!!!

Miha, 8. a: Film je bil zakon! Knjigo sem prebral in mi je bila tudi bolj všeč, saj sem bil prepuščen lastni domišljiji. Težko rečem, kaj je bilo pri filmu najboljše ... VSE! Všeč mi je bila predvsem igralska zasedba, saj so bili igralci dobro pripravljani.

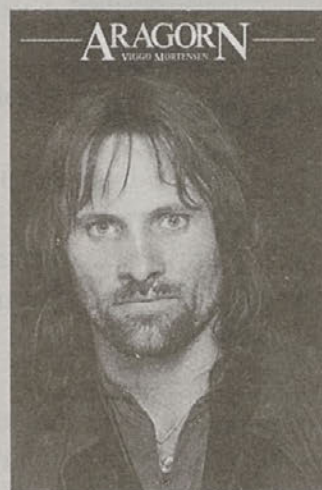
Stella, 6. a: Drugi del filma o Harryju Potterju se mi je zdel kar v redu. Sicer mi je bila bolj všeč knjiga, ker sem si lažje in bolje predstavljala potek dogodkov, ampak vseeno. Igralci so se mi zdeli dobro pripravljani. Kakršne koli spremembe ali izboljšave filma po mojem mnenju niso potrebne.

Ines, 8. a

Gospodar prstanov

Pošasti iz globin, ki bi resno potrebovale zobno ščetko, mali hobiti s kosmatimi nogami, mogočni čarovniki, prelepe vilinske princeze, smrtonosne bitke z najrazličnejšimi ekstravagantnimi orožji ... Ne, to ni šola Grm v času glavnega odmora, ampak fantazijski spektakel Gospodar prstanov: Stolpa, ki si je s kvaliteto in učinkovitim hobijem g. Šustru (saj se hecam) prislužil mesto v našem velecenjenem časopisu.

Rada Molek, 7. b

stran oblikovala: POLONCA R. M., 8. b

MATJAŽ STOPAR – VEČNI OPTIMIST

Zdaj ga gotovo že vsi poznate – Matjaža Stoparja, geografa, ki bo med nami preživel skoraj dve leti. Z Majo sva se odpravili na krajši klepet z njim, da bi za vas izvedeli čim več o njegovem otroštvu, šolanju, poklicu itd.

Kje ste odraščali in kje ste se šolali?

Odraščal sem na Koroškem, v domačem kraju Prevalje. V sosednjih krajih sem obiskoval osnovno šolo. Po tej sem končal še gimnazijo, nato pa še študij, med katerim sem se preselil v Ljubljano, kjer sem še danes.

Ste kdaj »ušpičili« kakšno neumnost?

Ja, seveda!!! Kot večina otrok sem imel veliko energije, ki sem jo moral nekako izkoristiti. Ne spomnim se točno določenih neumnosti, vem pa, da s sošolci nikoli nismo naredili kaj kaznivega.

S čim ste se ukvarjali kot najstnik?

Od 15. do 17. leta sem skoraj ves prosti čas porabil za smučanje. Pravzaprav sem že prej vsako prosto minuto izkoristil za šport.

Katera šolska leta so bila za vas najlepša?

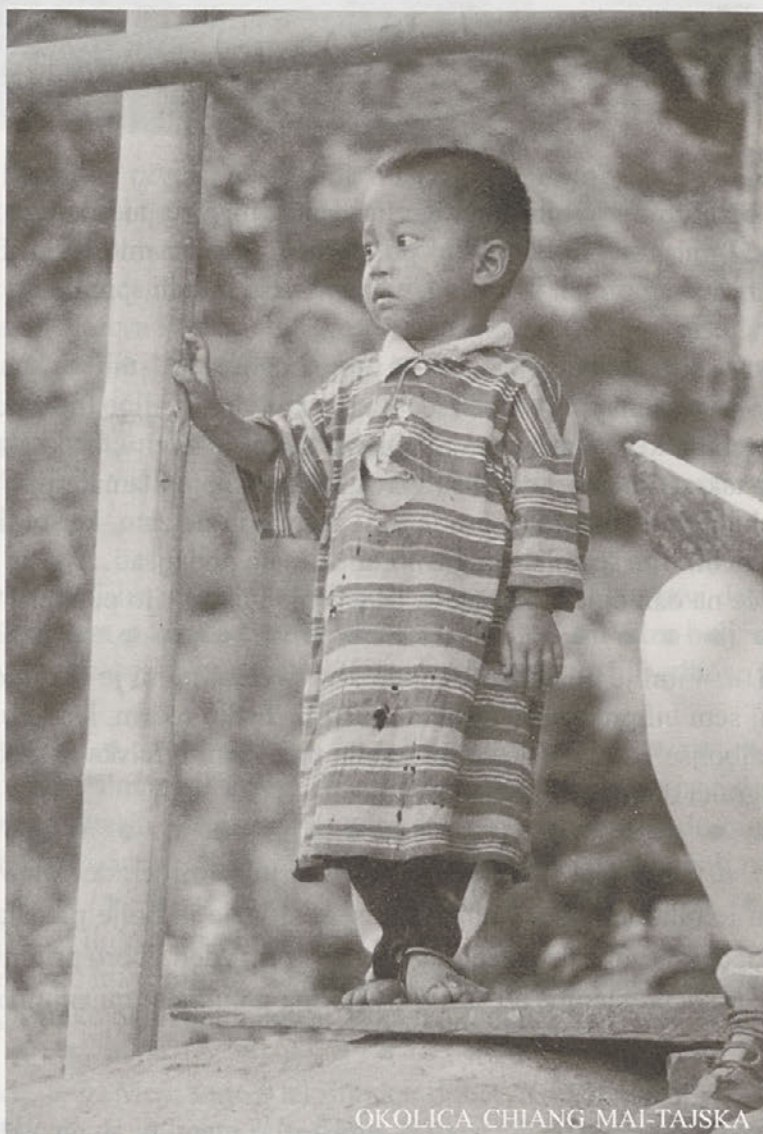
Vsekakor je bila to gimnazija! Bili smo super razred, ki je bil kar naprej skupaj – tako med odmori kot po končanem pouku, med vikendi ali počitnicami.

Ste že od majhnega načrtovali svojo učiteljsko kariero?

Ja, že kot majhen sem razmišljal, da bi postal učitelj, ker so bili

TROPSKA PLAŽA VARADERO-KUBA

OKOLICA CHIANG MAI-TAJSKA

učitelji moj pradedek, babica, oče, mama in sestra. Lahko bi rekli, da sem šel po družinskih poteh.

Zakaj pa ste izbrali ravno geografijo?

Veliko in rad sem potoval. Rad spoznavam nove kraje in drugim razlagam o njih in njihovi zgodovini. Pa tudi mama je bila geografinja, tako da me je tudi ona nekako navdušila nad tem.

Kako to, da ste sprejeli službo v Novem mestu?

Glavni vzrok je bila plača, ker sem bil prej brezposeln. Seveda sem prej iskal službo v Ljubljani in njeni okolici, vendar je nisem našel. Kasneje pa je prišla ponudba iz Novega mesta in jaz sem sprejel, tako da bom pri vas naslednji dve leti.

Koliko časa pa vam vzame vožnja?

Vedno vstanem uro in pol pred pričetkom pouka, da se lahko mirno odpeljem iz Ljubljane. Če pa se vozim na Koroško (ponavadi je to ob vikendih), mi vožnja vzame kakšne štiri ure.

Koliko imate potem sploh prostega časa?

Nimam ga ravno veliko, ker mi pripravljanje na pouk vzame kar precej časa, saj še nimam veliko izkušenj s poučevanjem.

Kaj pa najraje počnete, ko le imate kaj prostega časa?

Najraje ga izkoristim za šport, poslušanje glasbe ali sproščujoč počitek. Ko so pa kakšni daljši odmori, si privoščim kakšno potovanje.

Kakšna je glasba po vašem okusu?

Odvisno od razpoloženja. Recimo, da je U2 moja najljubša glasbena skupina, ki jo tudi največkrat poslušam. Včasih si zaželim tudi kakšen metal, včasih pa le umirjeno klasično glasbo. Kot sem že rekel, je vse odvisno od razpoloženja.

Katere besede bi vas najbolj opisale?

Večni optimist, ker vedno in na vse gledam z optimističnimi očmi, in pa zaveznik Koroške. Torej: optimističen Korošec.

Za konec oz. za piko na i pa nama povejte še, kje se vidite čez 10, 20, 30 let.

Absolutno nekako povezan s šolstvom, drugo pa prepustim usodi.

Maja in Ines

UTRINKI S POTOVANJ MATJAŽA STOPARJA

Potovanja so zame ...

... nepogrešljiv del mojega življenja.

Obiskal sem že ...

... 23 držav na štirih celinah (Singapur, Malezija, Indonezija, Kuba, Jamajka, Tajska, Tunizija, Turčija, Romunija, Madžarska, Češka, Francija, Belgija, Nizozemska, Nemčija, Danska, Švedska, Finska, Norveška, Jugoslavija, Hrvaška, Avstrija, Italija).

Najljubši kraj / kotichek / država ...

... Prevalje / Brinjeva gora / Slovenija (*povsod je lepo, a doma je najlepše*).

Moje prvo daljše potovanje ...

... me je vodilo na najsevernejšo točko Evrope – Nordkapp. S prijatelji smo se na to enomesečno avanturo odpravili

poleti leta 1996. Celotno pot, ki je merila skoraj 10 000 km, pa smo premagali s kombijem.

Na potovanjih me vedno spremlja ...

... misel, da ne more iti nič narobe, in da se mi bo pripetilo nekaj, kar si bom zapomnil za vse življenje.

Stiki z domačini ...

... dajo vsakemu potovanju še tisto "piko na i", saj to, kar izveš od njih, ne piše v nobeni knjigi.

Ponavadi potujem ...

... v lastni režiji, saj tako veliko bolje spoznam dežele in ljudi. Vedno si poleg glavnih znamenitosti ogledam tudi skrite kotiche, ki mi jih priporočijo domačini, in ravno tam doživim tisti pravi utrip nekega dela sveta.

Spominki s potovanj ...

... se začnejo kopičiti od trenutka, ko zapustim Slovenijo,

zato mi ob vrnitvi zasedajo velik del prtljage. Z njimi zelo rad razveselim dekle, starše, sestro ter ostale sorodnike in prijatelje, zame pa ponavadi ostane le kakšna malenkost.

Zveza med študijem in potovanji ...

... je bolj zveza med mojo mamo in potovanji. Ker je tudi ona geografinja, me je že od otroštva navduševala za spoznavanja novih krajev in ljudi, tako da se je v času študija vse to le nadaljevalo. Res pa je, da v zadnjih letih okolico opazujem tudi s strokovne plati, saj zaradi vsega znanja, ki so mi ga med študijem vbili v glavo, opazim mnogo več.

Med potjo najraje ...

... okušam gurmanske specialitete posameznih dežel.

Ko pridem s potovanja ...

... mi je vedno žal, da se je že končalo.

Še enkrat bi se vrnil ...

... na Kubo.

Neprijetnosti med potovanji...

... nisem imel še nikoli, saj vsak pripetljaj med potjo jemljem kot nekaj, kar mi bo ostalo v lepem spominu.

Najbolj obžalujem, ...

... da potovanja skozi čas – zaenkrat – še niso izvedljiva.

Intervju s šolsko zobozdravnico »GRMČANI STE RAZVAJENI!«

Vsakdo od nas rad je sladkarije. To zelo dobro ve naša zobozdravnica, ki skrbi za naše bleščeče nasmehi. Vendar jo na žalost neradi pogosto obiskujemo ... Že sama beseda ZOBOZDRAVNIK v nas vzbudi strah, saj jo povežemo z bolečino. Tako si mi predstavljamo zobozdravnika. Kako pa zobozdravnica vidi nas? Kaj meni o nas? Na taka in podobna vprašanja je odgovarjala naša šolska zobozdravnica, gospa Miroslava Pogačar. Ga. Pogačar je v intervjuju poudarila, da smo grmski otroci zelo razvajeni. Le zakaj?!

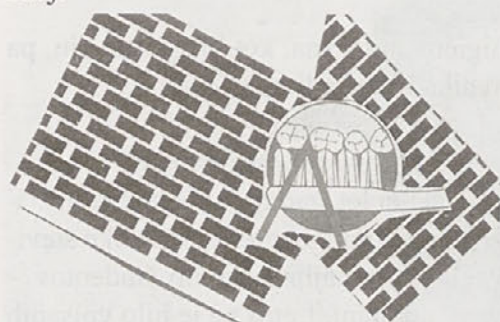

1. Zakaj ste se odločili za delo z otroki in ne za delo z odraslimi?
»Odločitev na začetku ni bila moja. Ko sem dobila službo v Novem mestu, je bila prosta žužemberška šolska ambulanta, kjer sem delala štiri leta. Pred petnajstimi leti pa sem prišla na grmsko osnovno šolo, kjer sem še zdaj.«

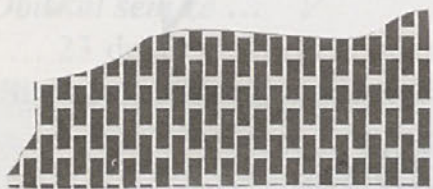
2. Je delati z otroki težje kot z odraslimi?

»Delo z otroki je drugačno od dela z odraslimi. Pri otrocih so v glavnem težave zaradi kariesa, higiene in preventivnega dela, pri odraslih pa je težava v tem, da jim začnejo izpadati zobje in jih je potrebno nadomestiti z mostički, umetnimi zobmi – protezami. Osebno raje delam z otroki, težave so le pri manjših, triletnih otrocih, ki jih je potrebno najprej psihično pripraviti, da sploh odprejo usta, jim razložiti, zakaj so sploh tu, jih seznaniti s stroji in jih pripraviti, da počasi spoznajo nas, zobozdravnike, mi pa si moramo pridobiti njihovo zaupanje.«

3. Ali se Vam je že kdaj zgodilo, da je kakšen otrok postal čisto paničen na stolu?

»Otroci in odrasli pridejo v zobozdravniško ambulanto s strahom. V bistvu je danes strahu manj, ker se tudi starši več ukvarjajo z otroki. Problem je le z zelo boječimi in trmastimi otroki, ki tudi ust nočejo odpreti, vendar si sčasoma že pridobimo njihovo zaupanje. Največji problem pa je, ko pridejo otroci z bolečino in sprva ne moremo narediti nič. Na žalost je takih otrok še zmeraj veliko. Pomagamo si z antibiotiki. Da bi kakšen otrok postal paničen, se mi še ni zgodilo, le kakšen otročiček me je ugriznil.«

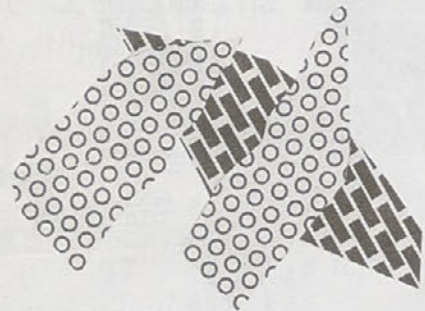
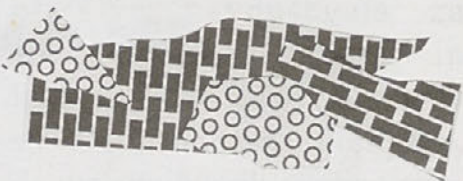

4. Ali se tudi odrasli bojijo zobozdravnika?

»Sama sicer nimam veliko izkušenj z odraslimi, vendar mislim, da se tudi oni bojijo zobozdravnika. Če je velik karies, damo anestezijo. Obstajajo pa tudi primeri, ko otroci in odrasli odklanjajo anestezijo in raje malce potrpijo.«

5. Tudi Vi morate kdaj k zobozdravniku ... Se ga tudi Vi bojite?

»No, tudi mene kdaj stisne, vendar potrpi, kolikor je pač treba. Na obisk k zobozdravniku pa hodim enkrat letno.«

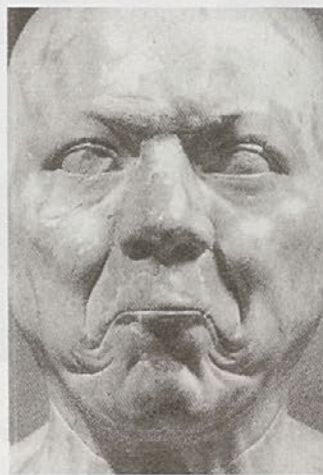

6. Nam, navadnim smrtnikom, se zdi, da imate nešteto »smrtonosnih orodij«. Kako se sploh znajdete med njimi?

»To se vam samo zdi, ker pridete že v ambulanto s strahom in tudi stroj se sliši že v čakalnici, kako brenči. Sicer pa že samo izobraževanje traja zelo dolgo, tako da se navadiš na to. V zobozdravstvu pa je tako, da nenehno prihaja do sprememb pri materialih in do novosti. Te spoznamo od drugih kolegov na seminarjih.«

7. Kako bi ocenili stanje zob grmčanov?

»Moram priznati, da je stanje zob danes veliko boljše kot pred petnajstimi leti. Čeprav se število kariesov zmanjšuje, s higieno kljub temu nisem zadovoljna – glede na to, koliko časa porabimo za preventivne preglede, tekmovanja itd. Opažam, da si otroci sicer umivajo zobe, vendar preveč površno. Res pa je, da so dekleta pri tem veliko bolj natančna kot fantje, ki začnejo skrbeti za higieno veliko pozneje. Najdemo pa tudi otroke, ki si še vedno ne umivajo zob. K temu, da so otroci seznanjeni s tehniko umivanja zob in vzroki za nastanek kariesa, veliko pripomorejo prav redni pregledi. Tudi starši se ne posvečajo dovolj ustni higieni otrok. Svojim otrokom bi namreč morali pomagati pri umivanju zob, še posebej zvečer.«

8. Ali Vas moti, da k Vam prihajajo pacienti z neprijetnim zadahom in neumitimi zobmi?

»Da, to me zelo moti, kajti zobna higiena ni takšna, kot bi morala biti, pa tudi samo spoštovanje do zobozdravnika bi morali upoštevati.«

9. Ali nam lahko na kratko predstavite študij za zobozdravnika?

»Ko sem jaz študirala, je sam študij trajal pet let, zadnja leta pa je daljši. V glavnem je potrebno končati gimnazijski program in imeti zelo veliko število točk na maturi. Na leto vpišejo relativno majhno število študentov – približno petdeset, ker je študij samo v Ljubljani. Letos pa je bilo vpisanih

približno deset do dvajset študentov več kot v preteklih letih. Po končanem študiju sledi še eno leto pripravništva. V tem času "krožite" po kirurgiji, pri otroškem in odraslem zobozdravniku, na interni, potem pa imate še strokovni izpit. Po strokovnem izpitu dobite svojo »štampljko« in lahko začnete samostojno delati – če seveda dobite službo. Mislim pa, da v Sloveniji trenutno za tiste, ki se odločate za ta poklic, verjetno z zaposlitvijo ne bo problema. Naša ambulanta pripada zdravstvenemu domu. Delate lahko tudi s kartico zdravstvenega zavarovanja, možna pa je tudi samplačniška storitev.«

10. Če ne bi bili zobozdravnica, bi bili ...?

»Če bi imela možnost še enkrat izbirati, bi se zagotovo ukvarjala z matematiko, s številkami, ker preveč trpim tukaj z vami.«

11. Imate za nas morda še kakšen zobozdravniški nasvet?

»Redno in natančno si umivajte zobe. Ne prepovedujem uživanja sladkarij, vendar ne med in po vsakem obroku. Pravilno je treba razporediti pet, šest obrokov na dan; po vsakem obroku je potrebno narediti »pavzo«, ki traja dve uri. Takoj po večerji si je treba zelo natančno umiti zobe, po tem pa ne več uživati hrane. Redno je treba tudi hoditi na preglede k zobozdravniku.«

P.S.: »Moram pa povedati, da so grmski otroci razvajeni, ker druge šole nimajo takih sester, ki bi opominjale učence. To ni delo zobozdravniške sestre. To je le njeno dobro delo. Problem pa nastane, ko učenci zapustijo osnovno šolo, ker jih zobozdravniki kasneje ne bodo klicali na preglede. Učenci sicer dobijo naslov zobozdravnika, ki skrbi zanje, vendar morajo sami poskrbeti za zdravje zob.«

Nekaj vprašanj pa smo zastavili tudi njeni pomočnici, sestri, gospe Žagarjevi, ki nas nešteto krat išče po šoli.

1. Kakšno je sploh Vaše delo?

»Moje delo je pomoč zobozdravnici oz. dvojno delo. Najprej delo s pacienti v čakalnici, sprejem, pospravljanje in drugo, nato pa še administrativni podatki pacientov - naročanje, telefoni.«

2. Smo učenci naporni pacienti?

»Ne, zelo rada delam z vami. Če vas ne bi imela rada, vas sploh ne bi iskala po šoli. Teh par uric je zame najlepši del dneva.«

Andrea Šetina in Tina Šuklje, 7. b

AAA, ZOBAR!!!

Zobozdravnika se boji veliko ljudi, nekateri pa prav nič – le zakaj? Za strah je mogoče kriva kakšna slaba izkušnja. Predstavljajte si: sedite na stolu, nad vami se sklanja zobozdravnik/-ca, v roki ima sveder, s katerim vam bo v zobe zvrtal/-a podzemno jamo, in klešče, s katerimi vam bo na koncu še izpulil/-a kakšen zob ... To res ni prijetno. Zakaj nas torej večino ob omembi zobozdravnika oblije kurja polt? Ste morda vi tisti "srečniki", ki se jim to ne dogaja?

ŽANETI KLUBOČAR, 7. a: Zobarja se ne bojim, ker vem, da to ni nič hudega. Mislim, da se ga drugi bojijo, ker jih je strah vrtanja.

JAN NOVAK, 7. a: Jaz se ne bojim zobarja, ker to ni nič hudega. Ostali imajo strah, ker jih starši doma strašijo.

NINA JERICZEK, 5. a: Ne, ne bojim se zobarja. Drugi se ga bojijo, ker mislijo, da je to hudo.

JANI SIMONIČ, 5. a: Ne, zobarja se ne bojim. Nikdar se ga nisem bal. Mislim, da se ga drugi bojijo zaradi vrtanja ali česa takega.

TOMAŽ BELE, 7. b: Ne bojim se zobarja, ker ga ne obiščem velikokrat. Ne vem, zakaj se ga drugi bojijo.

TINA MOŽE, 8. b: Ja, bojim se ga, ker povzroča bolečine v mojih zobeh.

TILEN, 8. a: Ne bojim se ga, ker je moj prijatelj. Drugi se ga bojijo, ker ni njihov prijatelj.

MAJA Č., 8. a: Ne, zobarja se ne bojim. Kaj mi bo pa naredil?! Drugi se ga bojijo, ker imajo grde zobe, pa jih je strah, ker jim morajo tiste luknjice zvrtati.

LEA, 8. c: Zobarja se niti ne bojim. Drugi se ga bojijo zato, ker boli, ko vrta. Nekateri so pač bolj občutljivi, drugi manj.

LIDIJA, 8. c: Ne, jaz se ga ne bojim. Ostali se ga bojijo, ker izzivlja svojo jezo nad bolniki.

T. C. in U. S., 7. a

GOS • GOS • GOS

- Zaradi pritožb staršev in učencev bodo na naši šoli od 1. februarja prepovedani vsi fizični naporji – torej nobenih tekov, skokov, gimnastike in podobnega. Sponzorira pa nas Društvo za zdravo življenje Slovenije.
- Ker devetletka povzroča velike finančne izgube, bo naša šola uvedla vrsto varčevalnih ukrepov. Učenci bomo morali plačevati za elektriko in vodo, ki jo porabimo, podražila se bodo tudi kosila in malice, parking za učitelje ne bo več brezplačen, uporabljali bodo parkomate.
- Nagrade za zbiralno akcijo papirja bodo prepovedane do nadaljnjega. Preostali denar, ki smo ga dobili z zbiralno akcijo papirja, bomo namenili obnovi ozvočenja. Po obnovi bo vsak razred lahko en teden izbiral glasbo, ki se bo slišala po šolskih hodnikih. Razred 1. a je že podal svoje zahteve: cel teden Sebastiana in Tajči.
- Pod našo šolo so pred kratkim odkrili staro skladišče jedrskih odpadkov. Radioaktivno sevanje, ki ga oddajajo, naj bi bilo najmočnejše nad učilnicami za matematiko (1 in 2), fiziko in kemijo. V času, ko naj bi učenci bili v teh učilnicah, naj bi bolj občutljivim močno padla zbranost. Ta naj bi bila odgovorna za vse slabe ocene pri teh predmetih. Upravi se zdi pravično, da bi vse te ocene zbrisali, poleg tega pa bomo morali v teh učilnicah nositi posebne aluminijaste čelade. Cena posamezne čelade je 50.000 sit in bo obračunana na položnicah.

stran oblikovala: KATJA BOŽNIK

1. november

Padli so suhi listi,
ko veter se je igral.
Na grobu so rahlo šumeli,
nekdo je osamljen obstal.

Na tla je postavil svečko,
v spomin naj gori.
Kot ta droben plamenček
on v njem še živi.

Uroš Malavašič, 7. b

Pogum me
perca

SVET POPOLNOSTI

Že celo stoletje obstajajo, eni pridejo, drugi gredo. Gledamo jih na televiziji, poslušamo jih po radiu, o njih beremo v revijah ali celo v knjigah. Za nas so popolni, so bogati, uspešni in lepi. Želimo si, da bi bili oni. Vendar ni vse tako popolno, kot se zdi v medijih. Skoraj vsi padejo v svet zabave in drog, veliko se jih je s tem že uničilo. Nekateri ne prenesejo pritiska in posledic slave, zato jedo tablete za živce in hodijo k psihiatru, nekateri pa si vzamejo življenje in nato živijo v plamenih slave. Zelo zanimivo dejstvo je, da jih večina nima končane niti srednje šole, pa imajo več denarja kot nekdo, ki ima najvišjo stopnjo izobrazbe. To dokazuje, da so se le znašli ob pravem času na pravem mestu in postali to, kar so. Občudovani. Postali so žive lutke. Oni so zvezde, ki po nekaj letih ali pa še prej postanejo zvezdni utrinjki; počasi ugašajo in izginejo. Propadejo. Nato pa zableščijo nove.

wzy

NAJBOLJŠI PRIJATELJ

Najboljši prijatelj je tisti prijatelj, ki ob težkih trenutkih pomaga ti. Najboljši prijatelj je tisti prijatelj, ki zaupa ti le tajne stvari.

Z najboljšim prijateljem se tudi kdaj skregaš,
čez čas pa hitro vse spet spregledaš.

Najboljši prijatelj ni drobiž;
če ga enkrat izgubiš,
ga nazaj več ne dobiš.

Alja Lukšič, 5. b

TI

Zrla sem v oči kristalno modre.
Tvoje ustnice na svojih sem čutila.
Ob tebi sem sedela in se spraševala.

A ko njega sem spoznala,
nate sem pozabila.
Zdaj sem spoznala,
da upati bi morala v sanje
in mogoče tebe bi
imela.

Neža Rustja, 7. d

LJUBEZEN

Ljubezen. To je pojem, ki ga vsak občuti drugače in tudi da drugače. Ljubezen lahko podariš svoji materi in sestri, svojemu hišnemu ljubljenu, lahko pa ljubiš svojega fanta/punco. Ko te in če te ljubezen zadane, ljudje pogosto pravijo, da te nosi luna. Če se zaljubiš v predstavnika drugega spola, v glavi zaslišiš prečudovito melodijo, v trebuhu te ščemi in čutiš mravljince od glave do pet. Hudo je, če zaradi tega padajo tvoje ocene v ređovalnici, a tudi to je del ljubezni. Ljubezen je kot metulj. Pogosto se dogaja, da imamo dekleta mojih let bežne simpatije; letimo s cveta na cvet in eden se nam zdi lepši od drugega. Ne moremo si pomagati – ko nas doleti, nas pač doleteti. Najhuje pa je, če se na enem cvetu zadržimo predolgo. Ko se ta preveč zamaje in nas vrže dol, nas to zlomi. Potem tudi na drugih cvetovih težko uživamo. Obstaja tudi pregovor, da je v ljubezni in vojni vse dovoljeno. V bistvu je celo življenje vojna in si edini vojščak, ki bije to bitko. Bitko z življenjem. In tvoj nasprotnik je tudi ljubezen. Ta te omami in kmalu brez nje ne moreš več. Iščeš jo, a ko jo najdeš, te spet "nosi" in kmalu prizadene. Ljubezen je ena sama velika bitka. Tu ni popravnih izpitov in napake v njej si zapomniš za vse življenje. Zapomniš si svoj prvi poljub, prvega fanta/punco, svoj prvi dotik ljubezni. Težko je reči, da se na napakah učimo, saj pri ljubezni ni napačnega in pravilnega. Je samo ena pot, ki jo vsak ubere drugače.

Tjaša Plavec, 6. a

lola

PISMO

Danes na naša vrata
je poštar pozvonil,
moj bratec, Marko, je prsinjo
dobil.

Veliko, belo kuverta debelo,
končno pričakal je veselo.

Črke velike, vejice in pike,
Pa še vprašaji, klicaji in slike.
Vse to se v veliki kuverti
nahaja, bratec pa moj že
radoveden postaja.

»Kaj zdaj vse to pomeni?«
bratec se vpraša.
Na pomoč mu priskoči mamica
naša in pravi: »Na morje te vabi
tvoj striček Jaša!«

Mateja Klinc, 5. c

PESEM PO SLOVESU

Slovo od slovesa
se je poslovilo,
sonce v luno se je spremenilo.

Zvezde oblake
so nadomestile,
nočno nebo
so spet razsvetlile,
od dneva samo
so se poslovile.

Dan in noč
se izmenjujeta,
ko se zvečeri,
je spet noč,
nato spet dan.
Kdor zjutraj vstane,
je kmalu zaspan.

Čas beži,
ga nič ne ustavi,
kmalu slovo
slovo slovesu napravi.

PETEK 13.

Čarovniške maže,
stare ljudske vraže,
petek 13.
Na vrata trka,
ljudem se že v glavah frka.

Petek 13. je dan,
ko čaravnice pridejo na plan.
S palicami krilijo,
z metlami letijo,
saj ob polnoči zbledijo.

Okna zaprta,
vrata podprta,
otroci pod posteljo tičijo,
mamice in očki pa pri kurah sedijo
in jajca valijo.

Če se bojite,
pridite k nam,
saj čaravnice odženemo stran.

Gaja, Urška, Rosana, 5. a

Kino

Film je lahko provokacija, senzacija,
akcija ali atrakcija.
Privoščijo si ga lahko nudisti, ateisti,
katoličani in muslimani.
Skupno imajo le to,
da sedijo,
včasih celo zaspijo,
redkokateri pa trpijo ali kadijo.

Potem pa nastopi trenutek,
ki so ga vsi pričakovali,
prvi zbrani, drugi zaspani.
Dvorana se stemni in
publika se pomiri.
Tisti, ki kadijo, cigarete pogasijo,
tisti, ki stojijo, pa si stole priborijo.
Projektor se prižge,
platno se razpre in film se začne.

Ko film se konča,
se publika žravna,
vstane, odide in
nikar več ne pride.

Maj

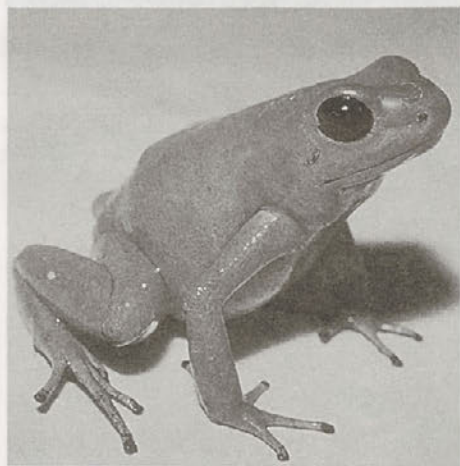
Maj

NANA ČARA

ŽIVA IN ŽABEC

Živa se je sončila na plaži. Prišel je žabec in rekel: »Ti boš moja žena!« Živa se je prestrašila. Stekla je domov in se zaprla v hišo. Žabec je jokal celo noč. Naslednje jutro je Živa videla žabca, ki se je spremenil v princa.

Manca Bukovac, 1. c

Čira-čara čarovnija je res prava packarija.

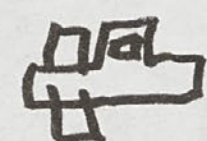
Čudna packa je nastala, ko čarovnica se je prikazala.

Kaja Stopar, 2. d

Čira-čara čarovnija, pika se je spremenila.

Čarovnik piše en, dve, tri, vse se naenkrat spremeni.

Iva Samaržija, 2. d

MIKLAVŽ

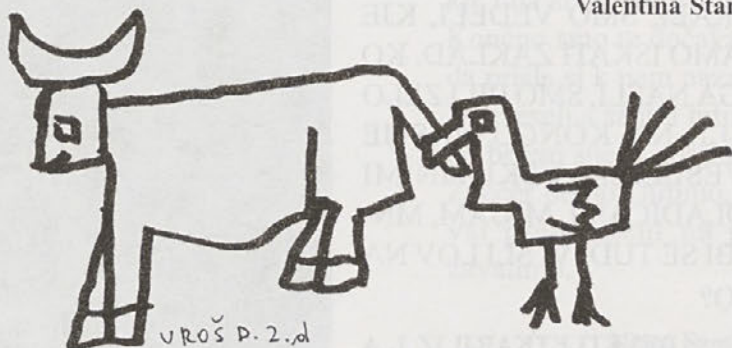
ZA PRVI ŠPORTNI DAN SMO ODŠLI K SVETEMU ROKU. BIL JE HLADEN JESENSKI DAN. BILI SMO ZELO OBLEČENI. VIDELI SMO OBRAČALNIK, KI JE OBRAČAL TRAVO. DIŠALO JE PO SVEŽI TRAVI. NA SVETEM ROKU STOJI SPOMENIK PADLIM PARTIZANOM.

KAJA PETRIČ, 2. B

V VINOGRADU

Stric Janez pokuša grozdni sok. Tone stresa grozdje v stiskalnico. Klopotec poje. V vinski kleti je veliko sodov, polnih grozdnega soka. Kmetica Pepca je pripravila malico in spekla potico. Vinska trta je bogato obrodila. Janez je rekel, da je grozdni sok zelo okusen. Janez, Tone in kmetica Pepca so šli na malico.

Eva Spudič, 2. a

Valentina Stanić, 2. d

Nekoč sta živela deklica in deček z imenom Andreja in Janez. V soboto sta napisala pismo: »Dragi Miklavž! Prosiva, če nama prineseš smuči in veliko sladkarij.« Popoldne sta se šla sankat. Medtem ko sta se sankala, sta zaslišala korake in takoj sta šla domov. Mamici sta povedala, da sta zaslišala korake. Šli so spat in sredi noči sta spet zaslišala neko ropotanje. Zbudila sta se in šla pogledat, kaj se dogaja. Videla sta Miklavža, kako je dajal darila pod smrečico. Šla sta nazaj v posteljo in ko sta se naslednje jutro zbudila, sta videla veliko daril. Andreja in Janez sta bila navdušena nad darili. Poiskala sta modelčke za piškote. Potem sta piškote pobarvala in naredila majhno luknjico. Čez luknjico sta dala vrstico. Potem sta s temi piškoti okrasila smrečico. Mama ju je poklicala, da gredo gledat Miklavža. Šli so v jedilnico. Kmalu je prišel Miklavž z veliko vrečo bonbonov in sadja. Z njim so prišli mali hudički, ki so strašili otroke. Otroci se jih niso bali, ker so vedeli, da jih Miklavž varuje. Bilo je že pozno in Miklavž je šel naprej. Andreja in Janez pa sta veselo zaželela ostalim lahko noč in odšla spat.

DREVO

NAJPREJ SEM BILO MAJHNO DREVO.
IMELO SEM VELIKO SREČO,
DA ME NI KDO POHODIL.

POTEM SEM BILO MALO VEČJE.
ŠE VEDNO JE BILO NEVARNO,
DA ME KDO POHODI.

POTEM SEM BILO ŠE MALO VEČJE.
LJUDJE SO ME ŽE OPAZILI.

POTEM SEM BILO ŽE VELIKO.
STARO SEDEM LET.
DA SEM ZRASLO V TAKO VELIKO DREVO,
MI JE POMAGALO SONCE.
KO SO OBLAKI SONCE PREKRILI, NISEM MOGLO
RASTI.

ZELO SO MI POMAGALE KORENINE IN LISTI,
PA TUDI ZEMLJA.
HVALA BOGU,
DA ME NISO OTROCI LUŠČILI, ODŽAGALI.
DOBRO TUDI,
DA NI BILO MOČNEGA VETRA,
KO SEM BILO ŠE MAJHNO,
SAJ BI ME SICER LAHKO ODNESLO.

JAN PLUT, 1. C

LOV NA LISICO

V SOBOTO, 9. NOVEMBRA,
SMO IMELI TEHNIČNI DAN.
LOVILI SMO LISICO. KAJ PA JE
TO? LISICA JE SKRILA ZAK-
LAD. NA LISTE NAM JE NAPI-
SALA NAVODILA. KO SMO JIH
PREBRALI, SMO VEDELI, KJE
MORAMO ISKATI ZAKLAD. KO
SMO GA NAŠLI, SMO BILI ZELO
VESELI. NA KONCU NAS JE
RAZVESELILA S SKUTINIMI
ČOKOLADICAMI. MNJAM, MN-
JAM! BI SE TUDI VI ŠLI LOV NA
LISICO?

DEVETLETKARJI IZ 1. A

27m visok gorski brest v Dragi. Obseg: 425 cm.

Mami lika, kuha, pere,
oči vmes pa avto spere.
Rudi mu pomagat hiti,
da za njim se vse kadi.
Jaz pa mami pomagam,
zlikano perilo v omaro zlagam.
Tako smo pridni vsi,
da hitreje naredimo delo mi.

Iva Starc, 2. d

Žoga skače, fantek teče,
žogico pa v koš meče.

Dežek pada, sonce sije,
mavrica se z neba smeje.

Valentina Stanić 2. d

Balonček leti,
se lahko smeji,
leti in leti,
pa še vedno se smeji,
dokler ptiček ne prileti
in ga s kljunčkom razpoči.

Gašper Muhič, 2. d

Zunaj je mrzlo,
notri pa toplo.
Mami gre v službo,
očka gre v družbo.
Jaz grem v trgovino
kupit čokolino.

Neje Šribar, 2. d

Na igrišču je lepo,
tam se otroci žogajo.
Ko igramo nogomet,
golman pride v svoj met.
Fant zabije gola dva,
očka mu za sladoledek da.

Žanžak Hrovat, 2. d

DEDEK MRAZ

Skozi zasneženo vas
stopa stari dedek Mraz.
Pridne otroke obdaruje,
polno jim daril nasuje.

Parklji pa vsi z njim hitijo
in poredneže strašijo.
Stari znani HA, HA, HA,
dedek Mraz nas rad ima.

Tara Podobnik, 3. a

SVETLOBA

Temna noč obdaja nas,
zato luči prižigamo si,
da strah preženemo od
nas.

Zjutraj žarek sonca nam
posije.
Mi zbujeni smo vsi,
novih nam moči vlije.

Eva Kranjc, 4. c

ZIMA

Zima, zima muhasta,
kje bila si do sedaj?
Končno smo te dočakali,
da prišla si k nam nazaj.
Vsi veseli s sanmi hitimo,
po belem snegu zdaj drsimo.
Zvečer domov hitimo,
vsi premraženi na peč se
zavalimo.

Klara Samide, 3. a

LUKA D. 2. B

NOVI OBRAZI NA RAZREDNI STOPNJI

Simona Smuk

Za ta poklic sem se odločila zato, ker rada poučujem otroke. Poučujem tri leta. Učim v 1. a razredu osemletke. Vodim krožek Vesela znanost. Ko sem bila majhna, me je veselilo kotalkanje, igre z žogo in karate, v katerem sem osvojila moder pas. Moja najljubša jed je mesna lasanja. Moja najljubša barva je modra. Najraje sem imela matematiko.

Eva Kranjc

Mateja Ašič

Eno šolsko leto sem delala v oddelku podaljšanega bivanja, zdaj pa učim učence

1. razreda osemletke. Za poklic učiteljice sem se odločila, ker me je delo z otroki vedno veselilo. Vodim športni krožek. Ukvarjati se s športom je zdravo, zato priporočam tudi vam, da se čim več gibate. Večkrat sem trenirala atletiko. Moja najljubša barva je rdeča.

Anja Jazbec in Ana Stipaničev

Tončka Rozman

Sem Tončka Rozman. Doma sem iz Trebnjega. Za delo vzgojiteljice sem se odločila, ker je zanimivo in mi predstavlja izziv. V prostem času pojem v zboru in igram v glasbenem orkestru. Ukvarjam se s športom. Vse bralce Najče lepo pozdravljam.

Nataša Vranešič

Prej sem bila vzgojiteljica v vrtcu Kekec. Rada imam otroke. Obiskovala sem vzgojiteljsko šolo v Ljubljani, ob delu pa sem naredila še višjo in visoko. V devetletki je delo podobno kot v mali šoli in najbrž bom tu z delom nadaljevala. Rada imam sadje, zelenjavo in

stran oblikovala: INES Š.

pico, zraven pijem kokakolo, včasih tudi mleko. Posladkam pa se s sladoledom.

Nuša in Ana, 4. c

Katarina Šarlah

Učiteljica sem postala, ker imam rada otroke in me delo z njimi veseli. Učim prvo leto. Živim v Ljubljani, obiskovala pa sem pedagoško fakulteto. Rada pijem vodo, drugače pa nisem izbirčna.

Irena Prodanić

Moje ime je Irena Prodanić. Sem učiteljica v podaljšanem bivanju. To je moja prva zaposlitev, saj sem komaj lani dokončala študij. Študirala sem na pedagoški fakulteti v Ljubljani. Zelo rada imam živali in večino svojega prostega časa preživim s svojim psom, ki mu je ime Ben.

Natalija Salmić

Na šolo sem prišla po srečnem spletu okoliščin. V mladosti nisem razmišljala o poklicu učiteljice, še manj pa, da bom delala v podaljšanem bivanju. To delo mi je všeč, a raje bom učila biologijo, kar tudi študiram.

Ana Stipaničev

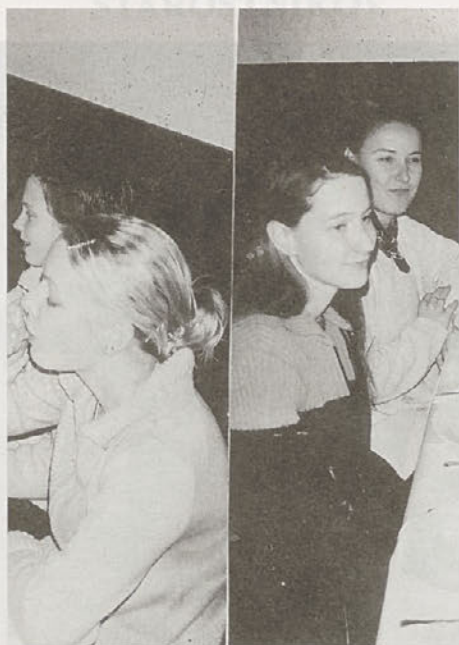

Darja Rozman

Moje ime je Darja Rozman. Doma sem v Šmarjeških Toplicah. Rada se ukvarjam s smučanjem, plavanjem. Rada potujem. Potovala sem na Škotsko, v Ameriko, Francijo in Grčijo. Prostega časa nimam. Igram se s hčerko Nino in s sinom Timotejem.

Danica Možina

Prišla sem iz OŠ Šmihel. Za delo na naši šoli sem se odločila zato, ker je ta šola blizu mojega doma. Učim tretji razred. Veseli me delo z učenci in ga rada opravljam. Upam, da bo časopis Najča še naprej tako zanimiv in ga bomo radi brali.

OBISK ŠOLSKEGA CENTRA NOVO MESTO (11. 11. 2002)

Gašper Muhič, 2. d: Na Šolskem centru Novo mesto smo si ogledali delavnice. V njih se učenci pripravljajo za svoje bodoče poklice. Ti učenci bodo postali zidarji, električarji, avtomehanični, kovinarji ... V zidarski delavnici smo tudi mi poskusili zidati. Na koncu obiska so nas pogostili še s sokom in z bonboni.

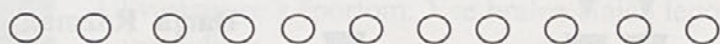
Matevž Šega, 2. d: Bil sem v mehanični delavnici, kjer sem videl razbite avte. V lesni delavnici so bili zelo zanimivi stroji. V knjižnici sem lahko vzel staro knjigo. Bili smo zunaj, kjer sem videl avtopralnico. Bilo je lepo in odšli smo domov.

Teja Keber, 2. d: Meni je bilo najbolj všeč tam, kjer so se učili za zdravnike. Pokazali so nam, kako ravnati z nezavestnim poškodovancem (moja sošolka Patricia). Patricia je bila zelo zabavna. Punčki je dal dijak tudi injekcijo. Všeč mi je bila tudi knjižnica. V njej smo si ogledali knjige.

Valentina Stanić, 2. d: Meni je bilo všeč, ko smo šli v ordinacijo. Moja sošolka Patricia je hotela, da jo operirajo. Še prej smo dali lutki injekcijo.

Iva Starc, 2. d: Meni je bilo najbolj všeč, ko je Patricia »padla« v nezavest in smo jo dali v položaj za nezavestnega. V knjižnici pa so bile zelo zanimive knjige.

Patricia Vrhovšek, 2. d: V medicinskih delavnicah smo se igrali, da sem omedlela in me je dijak obrnil. Delali smo tudi obveze. Ivi smo obvezali roko in glavo.

ŠOLA V NARAVI

V ponedeljek, 7. 10. 2002, smo odšli v šolo v naravi. Ko smo prispeli v dom Jurček, so nas lepo sprejeli. Počeli smo veliko lepih stvari. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli v jamo. Ta jama v gozdu se imenuje Medvedja šapa. Tam nam je učitelj povedal, da je dobro imeti take baterije za na glavo, če veliko hodiš po jamah. Kot zanimivost nam je še povedal, da ta jama nima več veliko kapnikov, ker so jih ljudje polomili. Pri koncu poti je učitelju ugasnila baterija. Vendar nismo šli do konca jame, ker bi bilo treba plezati po vrvi. Pokazal nam je tudi kos kapnika, ki ga je našel na tleh, ter nam povedal, da je neko zimo tu videl netopirje. V jamo smo se z baterijo v eni roki zelo težko spuščali, ker je drselo. Ko smo se vrnili domov, smo še dolgo razmišljali o tem doživetju.

Maja Kosec, 3. a

Najlepše je na koncu,
ko nam zaploskajo!

NASTOP GLEDALIŠKE SKUPINE NA SREČANJU STAROSTNIKOV

Organizacija Rdečega križa Novo mesto vsako leto pripravi srečanje starostnikov za posamezne krajevne skupnosti. Mi, gledališčniki, smo nastopali na obeh srečanjih, ki sta bili v prostorih Osnovne šole Grm. Pripravili smo dve zelo zanimivi igrici: Babica zima in Rasti, rasti. Gledališčniki smo morali zelo veliko vaditi, da smo ti dve igrici odigrali dobro. Po končanem nastopu smo bili pogoščeni. Radi igramo in zato si želimo še veliko novih igric in seveda nastopov.

ANA STIPANIČEV, gledališki krožek

HUMANITARNA PRIREDITEV »PUSTI SONCU V SRCE«

Pred nastopom nisem vedela, kaj naj si mislim. Kakšni bodo, kako bodo igrali, katere pesmi bodo peli ali sploh znajo peti? Njihov vodja je ustanovil to šolo, v katero so vključeni otroci, ki so drugačni od nas in jih nismo vajeni. Igrali so lepe pesmi in zraven sta pela g. Ulrich in eden izmed otrok. Tudi naš pevski zbor je pel zraven. Ravnateljica je imela lep govor, preden so začeli. Nastop se mi je globoko vtisnil v spomin in tam bo tudi ostal.

Nuša Cesar

Takrat sem pomislila, kako sem lahko srečna, KER SEM ZDRAVA. Te otroke vzgaja gospod Ulrich. Ti otroci ne razumejo not, namesto not imajo zapise z barvami. Z barvami se sporazumevajo. Do teh otrok je bila narava zelo kruta. Gospod Ulrich jim je posvetil veliko ljubezni, uči jih glasbo in življenje. Lepo je, da obstajajo taki ljudje, kot je gospod Ulrich.

Ana Stipaničev

ZAČARANO KOLO

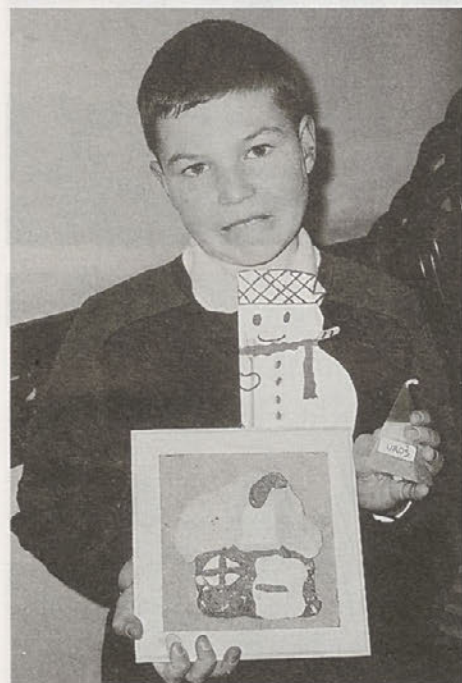
Bil je moj rojstni dan, petek, 13. avgusta, če se ne motim. Sonce je že zahajalo, a je bilo še vedno prijetno toplo. S prijatelji smo pred hišo igrali nogomet, ko sem se odločil, da jim pokažem svojo novo kolo. »Pridite, pokažem vam svoje kolo!« sem jih nagovoril. Tekli smo do garaže in že od daleč se je videla kovinsko modra svetloba, ki je odsevala od mojega kolesa. Ko so ga prijatelji videli, so ostali brez besed. Kolo je bilo resnično nekaj posebnega. Bil sem ponosen. Takrat pa se je zgodil tisti usodni trenutek, ki ga ne bom nikoli pozabil.

»Živijo, fantje!« je zakričala moja sestra Asja, vzela žogo, jo brcnila in namesto gola zadela mojo kolo. »Pazi!« smo s prijatelji kriknili v en glas. Močno je počilo, potem pa so se pokazali smaragdno zeleni oblaki, ki so zajeli celo nebo. Svetloba je postala tako čudno svetla, da od bleščanja nismo videli skoraj nič. Od strahu smo zbežali na varno v hišo in čez nekaj trenutkov je ta čudna svetloba minila. Skrbelo me je za kolo, zato sem se zapodil do garaže in ko sem ga zagledal, sem mislil, da bom od groze umrl! Kolo ni bilo več modro, ampak je postalo rdeče! »Asja, kaj si naredila z mojim kolesom?« sem od groze zakričal na njo. Ko so do mene prišli še ostali, smo vsi žalostno opazovali kolo.

Dotaknil sem se ga in ob dotiku so se pokazale zelene iskre. Potem pa eden od prijateljev reče: »Jaka, kje smo?« Ozrem se okoli in opazim, da naše hiše ni nikjer več. Stali smo nekje sredi gozda, sami, in vse, kar je ostalo, je bilo začarano kolo.

Ko sem se ga zopet dotaknil, se ni zgodilo popolnoma nič, še zaiskrilo se ni. Lahko samo upamo, da se bodo od nekje prikazali tisti čudni oblaki in nas odnesli domov.

»Jaka, daj, zbudi se, zamudil boš šolo!« me je zbudila mama. Vstanem in prestrašeno pogledam okoli sebe. Kakšno olajšanje je bilo, ko sem ves srečen ugotovil, da so bile to le grozne sanje!

ŠOLA IZ ČOKOLADE

Šola iz čokolade – v njej so take navade, da so zvezki iz sladkorja, da so črnili iz vesolja, da so svinčniki iz kreme in puščice iz karamele in igrišče čokoladno, povrh še marmeladno. Vsi učenci zavrešče: »To najboljša šola je!«

Tara Podobnik, 3. a

Jaka Ercegovčević, 4. d

Kako je moja babica praznovala božič in novo leto

Ko je bila moja babica še otrok, je divjala druga svetovna vojna. To so bili zelo težki časi. Ni bilo kruha, čokolade, celo elektrike še ni bilo na vasi. Zaradi hudega pomanjkanja so se otroci še toliko bolj veselili božičnih in novoletnih praznikov. Takrat so dobili vsaj kakšen priboljšek ali skromno darilo. Ponavadi so za večerjo dobili sveže pečen kruh v domači krušni peči. Mati je s podstrešja prinesla še kos krače ali klobaso. Na koncu so popili še čaj ob koščku potice in to je bila že prava pojedina. Ker je bila hiša na koncu vasi in na samem, so se vedno bali italijanskih vojakov, ki so pogosto trkali na vrata in zahtevali hrano in vino. Pogosto so bili tudi nasilni. Če so imeli srečo in je bil na praznični večer mir, so se po večerji pogovarjali, se šalili in se igrali družabne igre. Ob petrolejki je bil večer zelo dolg. Družina se je na božič odpravila k polnočnici, na silvestrovo pa so ob polnoči prišla na vrsto voščila in skromno obdarovanje z jabolki, orehi, lešniki in pomarančami, ki pa so

bile že prava poslastica. Novi čevlji so pomenili že pravo bogastvo. Oče je za praznike do vasi vedno očistil globok sneg in napravil gaz, da so lahko na obisk prišli tudi vaščani. Moji babici je v najlepšem spominu ostalo, kako so šli po globokem snegu z baklami k polnočnici. Tudi pred šestdesetimi leti so bili božični in novoletni prazniki lepi, čeprav mnogo bolj skromni.

Luka Gregorič, 4. b

Evropski teden mobilnosti

Tamara, Eva in Kaja smo napisale vsaka svoj spis o kolesu. Spis smo napisale, da bi sodelovale na tekmovanju. Naslovi so bili različni: Začarano kolo, Rad bi imel/-a kolo in Jaz sem kolesar/-ka. Naslednji dan, ko smo prišle v šolo, nas je učiteljica presenetila. Rekla je: »Ob 8.30 pojdite na malico, nato pa v garderobo.« Skupaj z učiteljico Lili smo odšle na Glavni trg. Morale smo še počakati, zato smo se sprehodile po mestu. Ustavile smo se v turistični agenciji Kompas, kjer smo dobile zemljevid Gardalanda v Italiji. Ustavile smo se tudi pri Kajini teti. Končno se je začel program. Najprej so tekmovali otroci iz vrtca. Na tablo, kjer je bila slika kolesa, so nalepili kartončke, na katerih so bili napisani deli kolesa. Za pravilne odgovore so dobili nagrado. Zdaj pa še mi! Gospa na odru je klicala učence za nagrajeni spis. Poklicala je Tamaro Pleško in Kajo Will. Za nagrado sem dobila zvonec in odsevnike, Kaja pa je dobila kolesarski dres. Obe sva bili nagrade zelo veseli. Vrnile smo se v šolo. Za nagrado sva povedali sošolkam in sošolcem in naši učiteljici Oliviji. Vsi so bili navdušeni, še bolj pa midve s Kajo. Tega dne ne bomo nikoli pozabile.

Tamara Pleško, Eva Kranjc in Kaja Will, 4. c

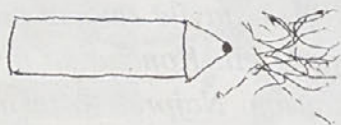

NAJ SE PREDSTAVIM

Moje ime je Petra. Pišem se Simčič. Živim na Trdinovi 11 v Novem mestu. Obiskujem 4. a razred Osnovne šole Grm. Stara sem devet let in pol. Rada imam živali in naravo. Očka in mamica sta mi obljubila zlato ribico. Ne maram ljudi, ki lažejo. Vsako leto pa se veselim morja, saj uživam, ko plavam. Imam devet sestričen in štiri bratrance. Z njimi se dobro razumem. Rada pojem, saj hodim tudi k pevskemu zboru. V razvedrilo mi je tudi prebiranje dobrih knjig. Moja najljubša predmeta sta likovna vzgoja in slovenščina. Ko bom velika, želim postati učiteljica. V prostem času se vozim s kolesom ali pa se igram s prijateljicami. Vem, da leta hitro bežijo, a vseeno si želim še dolgo in brezskrbno otroštvo.

Petra Simčič, 4. a

NA OBISKU PRI SLIKARJU JOŽETU KOTARJU

V mesecu aprilu smo učenci, zdaj že iz 4. c razreda, odšli na obisk k slikarju Jožetu Kotarju. Atelje s pogledom na reko Krko ima na Bregu. Razkazal nam je svoj atelje. Zelo lepo slika. Pokazal nam je barve, čopiče, platno in predstavil mešanje barv. Veliko smo ga spraševali in na vse odgovore nam je rad in lepo odgovoril. Potem je kar pred nami začel slikati na platno, ki ga je pritrdil na posebno slikarsko stojalo. Slika je nastajala in mi smo bili navdušeni. Ko smo odhajali domov, smo se pristrčno zahvalili za ogled. V spomin nam je podaril zloženke, vsakemu je napisal posvetilo in komu tudi kaj narisal. Takih srečanj si še želimo.

Tadej, Anja, Jerca, 4. c

Živjo!

Moje ime je Kunigundica. Stara sem eno leto in lahko rečem, da sem zelo ponosna, ker sem že prava mala čarovnica. Rada čaram in nagajam. Vedno sem nasmejana, ker tako lahko pokažem svoj edini, luštkani in gnil zobek. Ker ne jem veliko, sem bolj nizka in majhna. Najraje imam sendvič, oblit z podganjo krvjo in napolnjen s pajkovimi očmi in nogicami. Njam! Njam!

Moja višina me čisto nič ne moti, ker se lahko ponoči splazim v otroške sobice in odkrivam otroke, ko spijo. Najbolj se nasmejim, ko vidim, kako iščejo svoje odeje, ker jih zebe. Pa še nekaj rada delam. V otroških zvezkih pričaram napake, tako da nekateri v šoli dobivajo slabe ocene. Tudi jaz hodim v šolo, kjer se učimo leteti na metlah ter čarati. Ne želim prehitro odrasti, ker nočem postati stara, hudobna čarovnica, kot so moja mami Kunigunda, babi Kuniloza in prababica Kunižaba!

Aljaž Mišjak, 4. a

Bel kot sneg, (ZOW INEŽENS)
hladen kot led.

Žanžak Hrovat, 2. d

stran oblikovala: TJAŠA F. G., 4. a

OBISK KMETIJSKE ŠOLE GRM

Učenci drugega razreda naše šole smo obiskali Kmetijsko šolo Grm. Tja smo se odpeljali z avtobusom. Ko smo prispeli, smo se razdelili v delovne skupine. Moja skupina se je imenovala cvetličarsko-aranžerska. Karmen nas je odpeljala v delavnico. Tam smo spoznali učiteljico, ki nas je naučila, kako se izdeluje storžec. Pri izdelovanju smo imeli kar nekaj težavic, a na koncu nam je le uspelo. Bili smo zelo veseli. Nato nas je Karmen odpeljala k malim živalim. Videli smo zajčke, kokoši in ptice. Odšli smo naprej in si ogledali še krave in konje. Pogledat smo odšli tudi ostale skupine. Videli smo jedilnico in kuhinjo, v kateri so dijaki pekli piškote. Piškoti so bili zelo dobri, saj smo jih poskusili.

Obisk Kmetijske šole Grm mi je bil zelo všeč. Upam, da bomo še kdaj obiskali to šolo in se naučili še kaj novega.

Neja Košmrlj, 2. b

OBISK PRI GASILCIH

V petek je bil lep jesenski dan. Z razredom smo se odpravili na obisk h gasilcem. Do njih smo se peljali s pravim gasilskim kombiniranim vozilom, drugi pa so se peljali z avtomobilom. Ko smo prišli na gasilsko postajo, so nam najprej pokazali osebno gasilsko opremo, zatem pa še gasilska vozila in radijske postaje. Pokazali so nam tudi, kakšen je prah v gasilskem aparatu. Dovolili so nam, da smo z brizgalno cevjo pršili vodo. Potem so nas dvigali z lestvijo, ki je nameščena na gasilskem vozilu. Pri tem nas je bilo nekatere malo strah. Pokazali so nam še čolne ter glavno nadzorno sobo, kjer sprejemajo klice na pomoč. Poslovali smo se in gasilci so nas odpeljali nazaj v šolo. Bili smo veseli, saj smo izvedeli veliko novega.

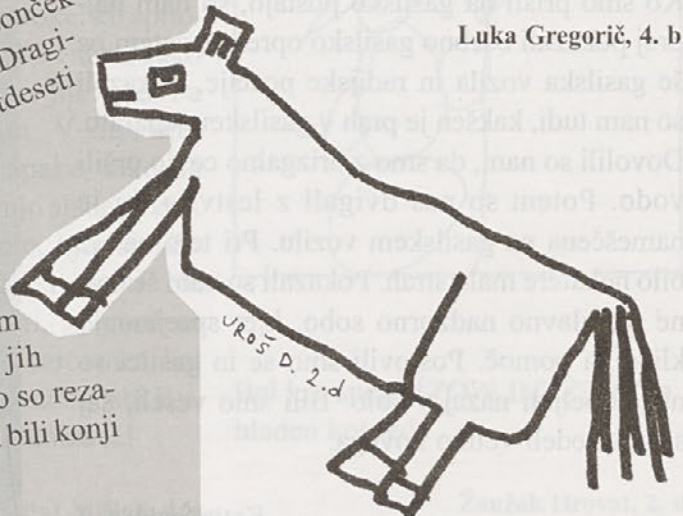
Katja Šmid, 4. d

TRGATEV

Očka se kar ni mogel odločiti, kdaj bo letos trgatev. Vreme je bilo zelo deževno, zato je bilo grozdje že precej gnilo. Očka je odlašal zato, da bi grozdje ujelo še čimveč sončnih žarkov in tako pridobilo na sladkorju. Ozirati se je moral še na sosede vinogradnike, ker če bi mi potrgali zadnji, bi vse ptice priletele v naš vinograd in nam pozobale vse grozdje. Končno je prišel ta veseli dan trgatve. Vreme je bilo čudovito, razpoloženje med nami, trgači, pa prav tako. Veselo smo se zapodili v vinograd in tekmovali, kdo bo nabral več grozdja. Brentači so komaj dohajali urne trgače. Kadi so se hitro polnile, mlin pa je ves čas neutrudno škripal. Po dolini so se razlegali vriski razposajenih trgačev in ropot sosedovega klopotca. Moja mami in babica sta nas pogostili s šunko, domačim kruhom, orehovo potico in krofi, pa tudi vina za utrujene trgače ni manjkalo. Pozno popoldne so bile kadi polne, vinograd prazen. Po dobri večerji smo začeli odhajati domov, za nami so v vinogradu ostala le še strašila, ki so tudi dobro opravila svoje delo in tako prispevala k dobri letini.

Luka Gregorič, 4. b

OBISK KMETIJSKE ŠOLE GRM NOVO MESTO (17. 10. 2002)

IVA SAMARŽIJA, 2. D

Na Kmetijski šoli Grm smo videli veliko pridelkov. Bili smo tudi pri konjih, kravah in bikih. Vsak od nas je tehtal zelje in meril, koliko je dolg korenček. Za domov so nam dali zelje in korenček.

ROK FABJAN, 2. D

Na Kmetijski šoli Grm dela tudi moja mamica. Bil sem v njeni delavnici in naredil cvetlični aranžma. Bilo mi je všeč.

ALEN BAN, 2. D

Všeč mi je bilo, ko smo risali na steklo. Ko sem narisal risbo, sem čakal, da se posuši. Medtem sem pobarval druge izdelke dijakov Kmetijske šole Grm.

SAŠO VORKAPIČ, 2. D

Všeč so mi bili konji. V moji skupini smo barvali in se zabavali. Najlepši pobarvani sonček sem podaril moji sosedu Dragici za njen enainpetdeseti rojstni dan.

BARBARA NOVAK, 2. D

Ogledali smo si izdelovanje košar, peharjev in zvezdic iz slame. Delali smo krljice iz sadja.

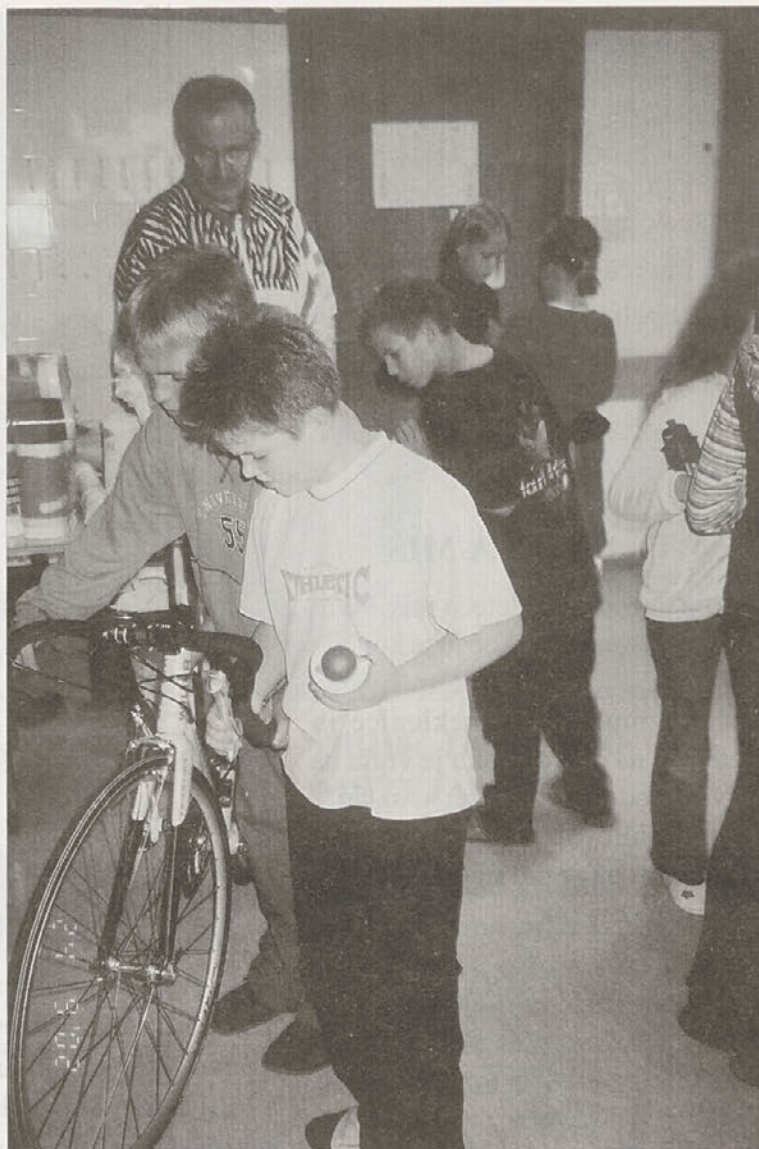
NEJC ŠRIBAR, 2. D

Všeč mi je bilo, ko sem delal s palčkami in jih vezal. Gledali smo, ko so rezali jabolka. Všeč so mi bili konji in krave.

KOLESAR BOŠTJAN MERVAR NA OBISKU V 4. C

Na obisku pri nas je bil kolesar Boštjan Mervar. Rojen je 22. septembra 1973. To je mlad kolesar, ki sodeluje v profesionalni ekipi Krke Telekom. S seboj je pripeljal kolo, s katerim tekmuje. Kolo je veliko, lahko in rumene barve. Tekmoval je na veliko dirkah in na mnogih tudi zmagal. Mi, radovedneži, smo seveda veliko spraševali. Boštjan nam je na vsa vprašanja bogato odgovoril. Gospod Štih, ki je omogočil ta obisk, je vsakemu podaril bidonček in zdravo čokolado iz sadja, kosmičev in kaka-va. In kaj mislite, v koliko časa smo jo pojedli?

PETRA ŠTIH IN NUŠA CESAR, 4. C

MOJA BABICA

Ko je moja babica hodila v šolo, je bila velika revščina. V družini je bilo sedem otrok. Ker pa ni bilo dovolj čevljev, so šli v šolo le vsak drugi dan in tako so si izmenjavali čevlje. Tisti otrok, ki je ostal doma, je šel na pašo z živino. Bose noge si je pogrel tam, kjer je krava spustila malo ali veliko potrebo. Pisali so z ogljem iz peči. Doma so naredili črnilo, zvezkov pa ni bilo. S kurjim peresom so pisali na škrnicelj od sladkorja.

Ana Štih, 2. c

TRGATEV

Pri nas doma nimamo vinograda, zato sem bila na trgatvi samo enkrat. Vinograd imajo naši prijatelji Šeginci. Gospodinja pripravi dan ali dva prej hrano, gospodar pa pomije posodo za grozdje. Vsak trgač ima: škarje ali nož, brento ali košarico. Ko pa trgači potrgajo grozdje, je zabava. Gospodinja prinese na mizo: potico, pečeno meso, solato, krompir in še razne druge dobrote. Gospodar pa prinese: pijačo, vino, sok in vodo. Nato gospodar strese grozdje v čeber, kjer ga z mlinom za grozdje zmelje, nato pa se pridruži ostalim na zabavi. Potem se pozno zvečer trgači počasi poslovijo od gospodinje in gospodarja. Nato pa ponavadi da gospodar ali pa tudi gospodinja gostom grozdje. Ko gostje odidejo domov, gospodar in gospodinja pospravita za gosti in trgači. Gospodar še pogleda grozdje, nato pa oba odideta spat. Gospodar tako gleda grozdje še nekaj tednov. Všeč mi je bilo, ko smo trgali grozdje, ker sem se vmes igrala in z grozdem hranila pse.

Maša Jevšček, 3. b

RACA

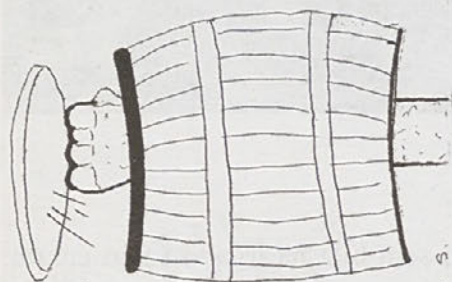
Raca pluje sem ter tja, pa ne ve, kam bo prišla. Pa zagleda jo racak, ves preplašen siromak. Joj, se raca zdaj preplaši! Kaj je s tem racakom? Potem pa raca gre, racak za njo hiti. Raca mu reče: »Kako ti je ime?« In potem ji odgovori: »Jaz sem racman Žan.«

Manca Bukovac, 2. c

ROK IN LETEČA MIŠ

Rok je nekoč našel letečo miš. Ni in ni je mogel ujeti. Nekoč jo je končno ujel v steklenico. Leteča miš pa se mu je izmuznila iz steklenice in zletela je na drevo. Roku je vrgla na glavo želod. Rok zakliče: »Au, au!« se spotakne ob kamen in pade. Leteča miš pa se mu smeje: »Ha, ha, kako neroden si.«

ANA SKOBE, 2. c

ZBIL SE SODU DNO.

EVA

Pustil ga je na cedilu

DELOVNA AKCIJA

Družina Resnik nas je povabila na delovno akcijo na Bučarco pri Krškem. Matej Resnik mi je odgovoril na nekaj vprašanj.

1. S čim se ukvarja tvoja družina?

Moja družina živi od sadjarstva in vinogradništva.

2. Koliko sadnih dreves in koliko trt imate?

Imamo 3000 sadnih dreves in 12000 trt.

3. Kaj bomo danes delali?

Zaradi dežja bomo najprej prebirali jabolka, po kosilu pa bomo trgali MODRO FRANKINJO.

4. Do kdaj bomo delali?

Delali bomo do mraka.

5. Koliko ton grozdja in koliko ton jabolk bo dala letošnja letina?

Nabrali bomo približno 30 ton jabolk in 30 ton grozdja, ki ga bomo predelali v 20000 litrov vina.

6. Katera vrsta jabolk se najbolje prodaja?

Najbolj se prodajajo jabolka JONAGOLD.

7. Koliko dni bo potekala trgatve?

Trgatve bo potekala približno 20 delovnih dni.

8. Kaj načrtujete v prihodnosti?

Letos smo zgradili vinsko klet, da bomo gostili obiskovalce, ki bodo zaželeli poizkusiti naša vina.

Kljub dežju sem preživel naporen, a zanimiv dan na Bučarci. Prijazna babica Ani je skuhala imenitno večerjo za nas, delavce, in obljubili smo, da bomo naslednjo soboto zopet priskočili na pomoč.

GREGOR STRASBERGER, 3. B

JANJA

Živela sem v bloku. Tam je bilo veliko ljudi. V bloku je stanovala tudi punčka Janja. Stara je osem let in je naša vrstnica. Obiskuje Osnovno šolo Šmihel. Spomladi sem zvedela, da je hudo zbolela. Na kliniki v Ljubljani je že skoraj eno leto. Nekaj dni nazaj sem jo videla na televiziji. Predstavili so jo pri dnevniku. Ker so našli zdravila zanjo, bo ozdravela.

Kaja Petrič, 2. b

IZLET V ZAGREBŠKI ŽIVALSKI VRT

Vstati sem moral že ob 5.00 zjutraj. Ko sem prišel v avtobus, sem bil tako utrujen, da sem kar zaspal. A ko sem se zbudil, smo bili že v bližini. Potem smo končno prišli in videl sem leva, tigr, pumo, slona, opice, zebre, nosorože, orle, ribe, žirafe, kamele, ki sem jo malo izzival, potem pa je kar začela pljuvati naokrog. Ko smo odšli domov, smo zavili še na kosilo, potem pa naravnost domov.

Dominik Pavlenič, 2. c

MLADI PEKI

V mesecu oktobru so učenci 2. razreda v okviru spoznavanja predelave hrane s pomočjo gospe Štefke v gospodinjski učilnici pekli jabolčni zavitek, pito in jabolčne piškote. Vse dobrote so bile zelo okusne in so v hipu izginile v naših želodčkih.

UČENCI IN
UČITELJICE 2. RAZREDA

Najprej hrana,
potem igra! Za
delo mi zmanjka
časa!

OBISK DOLENJSKEGA MUZEJA

Obiskali smo Dolenjski muzej. Ogledali smo si razstavo starih stvari. Videli smo veliko igrač. Z nekaterimi smo se lahko tudi igrali. Igrače so bile zelo zanimive. Videli smo tudi stare stole, vozičke, tablo in računalno.

URŠKA ČOBANOVIČ, 2. B

Moja družina

V naši družini smo štirje člani: moj brat Jernej, tako se kliče sam, moja mami, oči in jaz.

Moj bratec Jernej hodi v vrtec Kekec. Tam ima veliko prijateljev. Vsi se imamo radi.

Lidija Jelenčič, 2. b

JEŽEK IN HRUŠKA

Nekoč se je ježek sprehajal po gozdu. Ko je prišel do hruške, je hruška padla na tla, naravnost na ježkov hrbet. Pa ravno nabiral je hrano. Rekel si je: »Oh, pogledj, pogledj, dobil sem hruško! No, zdaj pa imamo ozimnico!«

Špela Krnc, 4. c

ROJSTNI DAN

Zjutraj se zbudim ves zaspan, mama mi reče: »Vse najboljše za tvoj rojstni dan.« Danes zabavo bomo imeli, danes vsi bomo veseli. Da ranega jutri bomo noreli, lepe pesmice bomo zapeli. Najboljše prijatelje vse bom povabil, na nikogar ne bom pozabil. Vsa napisal že sem vabila, ne pozabite prinesiti darila.

Aljaž Klinc, 4. c

ŠOLA ZA PRETEPAČE

V šoli za pretepače se ni treba učiti, ker je treba prijatelja nabiti. V šoli za pretepače imaš strgane hlače. V šoli za pretepače se tepemo kot kače. Če te eden nabije, zobe ti razbije. V šoli za pretepače se vidi, da ne ješ pogače.

Luka Bele, 3. b

UGANKE

Je človek, samo pozimi živi.
Ko posije sonce, se stopi.

(SNEŽENI MOZ)

Beli so, jemo jih in dolgi so.

(ŠPAGETI)

Nekega dne je odletela v vesolje,
ampak do dandanes še ni prispela.

(VESOLJSKA LADJA)

Ima dve kolesi, brni, lahko
vozi samo dva.

(MOTOR)

Pod zemljo ima luknjo, skače po
drevasih.

(POLH)

Gašper Muhič, 2. d

Praska, po telesu ima črte in živi
v Afriki.

(TIGER)

Kaja Stopar, 2. d

Notri prideš skozi eno luknjo, ven
pa iz nobene.

(KAPA)

Matevž Šega, 2. d

Ponoči leti in nam »zmeša« lase.

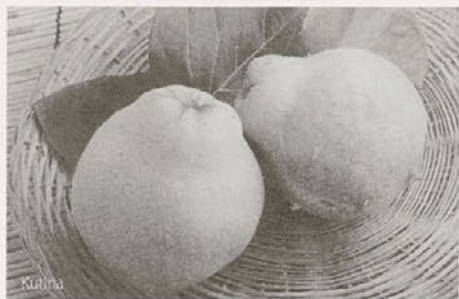
(NETOPIR)

Amanda Cvetanovski, 2. d

Ima štiri noge in rogove.

(SRNAK)

Teja Keber, 2. d

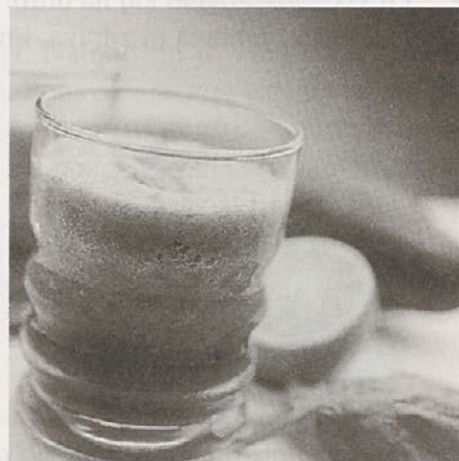

JEM, JEŠ, JE ... KUHAM, KUHAŠ, KUHA ...

V tokratni Najči precej pišemo o hrani in kuhanju. Kaj pravzaprav drži: »Jemo zato, da živimo?« ali »Živimo zato, da jemo?« Zakaj nekateri ne marajo določene hrane? Zakaj so si kuhinje po svetu tako različne? Odgovore na ta in podobna vprašanja lahko najdete tudi v različnih enciklopedijah. Za vas sem prelistala Mojo prvo enciklopedijo ...

HRANA IN KUHARSKA UMETNOST

- Hrana in pijača dajeta telesu energijo, da se premika in opravlja delo. Prinašata tudi snovi, ki jih potrebuje za rast in zdravje. S pretvarjanjem hranilnih snovi proizvaja telo toploto. Za ohranitev moči in zdravja potrebuje telo zelo različne snovi, tudi vitamine.
- Beljakovine, ki so v mesu ali siru, gradijo telo.
- Škrob, ki je v kruhu, rižu in testeninah, daje telesu energijo.
- Zelenjava, mleko in sadje dajejo telesu pomembne vitamine in rudnine.
- Telo si shranjuje maščobe iz masla, masti ali olja in jih kasneje porabi za energijo.
- Ljudje lahko preživijo nekaj tednov brez hrane, toda le nekaj dni brez vode.

ZAKAJ KUHAMO?

- S kuhanjem postane hrana lažje prebavljiva. Kuhanje uniči bakterije. In z dodajanjem dišav in začimb naredimo hrano okusnejšo.

NAJVEČJA JED NA SVETU

- Največja jed na svetu je pečena kamela, napolnjena z ovco, piščanci, ribami in jajci. Spečejo jo za beduinsko svatbo.

VSAKDANJA HRANA

- Najbolj pogosti hrani v kakšni deželi pravimo »glavna hrana«. Tako je riž glavna hrana ljudi na polovici sveta. Raste v tplem podnebjju.

JEDI NA RAZNIH KONCIH SVETA

- V Indiji pečejo meso, recimo ovčje ali kokošje, na ilovnatih pečeh, imenovanih tandur. Mnogo Indijcev ne je govedine (v Indiji prevladuje hinduizem, katerega sveta žival je krava). Ob mesu jedo kuhano ali vloženo zelenjavo in riž in kruh, ki se imenuje čapati. Jedo z rokami. Indijci uporabljajo veliko dišav in radi jedo ostro začinjeno hrano.
- Kitajci kuhajo nad majhnim ognjem v globokih kovinskih posodah, ki jim pravijo wok. Jedo riž in zelenjavo in na koščke zrezano meso. Jedo iz majhnih skodel z lesenimi palčkami. Meso in zelenjava sta v začinjeni omaki. Ob jedi pijejo nesladkan čaj.
- Italijani začenjajo obed s testeninami, ki jim pravijo pasta. Izdelujejo razne vrste testenin in jih pripravljajo na razne načine. Izdelovanje testenin so prinesli s Kitajskega. Obed nadaljujejo z mesom in zelenjavo, jedo z vilicami in noži. Ob jedi pijejo vino, celo otroci dobijo malo vina z vodo. Zelo znana italijanska jed je pica.

PRENAŽRTOST IN LAKOTA

- Na svetu mnogo ljudi je preveč, skoraj polovica ljudi pa ima premalo hrane. Zaradi poplav in suše mnogi stradajo.
- Na svetu imamo zadosti hrane za vse Zemljane, toda ne razporejamo je tako, da bi jo dobili tudi najbolj potrebni.
- Zaradi preobilne in napačne hrane (preveč maščob, sladkorja) so ljudje predebeli in nazadnje še zbolijo.

HITRA PREHRANA

- Preveč radi pojemo kaj na hitro: hrenovko, sendvič, ocvrt krompirček ipd. Taka prehrana ni zdrava, ima preveč maščob in škroba.

Rafaela Križman, 7. b

KUHARSKE ODDAJE – DA ALI NE?

Zanimalo me je, kakšna je gledanost kuharskih oddaj med učenci in zaposlenimi na naši šoli. Učence in delavce naše šole sem torej povprašala o tem, katere kuharske oddaje gledajo in zakaj, kaj jim je najbolj všeč in ali so že kdaj poskusili kakšen recept iz oddaje.

Štefka Dežman: Občasno gledam Kuhinjo do nazga – predvsem zaradi pestrosti hrane. Všeč mi je dekoracija jedi in sestava živil. Poskusila sem že s predlaganimi recepti za razna peciva in bili so dokaj uspešni. Kuhanje se mi zdi nekaj umetniškega – kuhanje je umetnost.

Zvonko, 7. c: Vsako nedeljo popoldan se spravim pred TV in gledam Kuhinjo do nazga. Ob gledanju te oddaje izvem veliko novega in zanimivega. Kuhar Jamie je zagotovo najboljši del oddaje; vedno nekaj dobrega skuha. Zaenkrat še nisem poskusil skuhati ničesar po njegovem receptu, saj me samo kuhanje ne zanima kaj dosti.

Katja, 8. b: Vsako nedeljo popoldan gledam Kuhinjo do nazga na TV SLO 1. Všeč mi je predvsem zaradi tega, ker je zanimiva, zabavna in dokaj poučna. Všeč mi je tudi kuhar, ki se mu vedno nasmejim.

Klara, 7. a: Spremljam Kuhinjo do nazga. Oddaja mi je zanimiva, ker ni kot večina ostalih. Najbolj všeč mi je Jamie (kuhar), saj zna zabavati gledalce. Nekajkrat sem že poskušala skuhati kaj po njegovem receptu, vendar ni bilo najbolj okusno ...

Fani Dragan: Gledam več kuharskih oddaj – Kuharski dvoboj, Kuhinjo do nazga ... Gledam jih, ker so mi všeč igralci in glavni voditelj. Med predlaganimi recepti sem izbrala nekaj receptov za sladice. Zame je kuhanje predvsem zabava in užitek. Všeč mi je, da gostje uživajo ob moji kuhi in jo na koncu tudi pohvalijo.

stran oblikovala: TJAŠA in MOJCA

Maša, 6. b: Rada gledam kuharsko oddajo Kuhinja do nazga, saj ob gledanju izvem veliko dobrih receptov. To se mi zdi tudi najboljše pri oddaji. Kuhanje je zame zabava.

Lina, 8. c; Danijela, 8. a: Midve sva redni gledalki hrvaške oddaje Jabuke i kruške. Na zanimiv način izveva veliko novega. Najboljše se nama zdi to, da v tako kratkem času tako dobro skuhamo. Uresničevanje receptov iz te oddaje je bilo kar uspešno.

Alenka Dakič: Ponavadi si vzamem čas za gledanje Srečne kuhinje in Kuharskega dvoboja. Oddaji gledam, ker se rada naučim kaj novega in ker mi je všeč iznajdljivost kuharjev. Kuham ponavadi bolj po svoje, iz oddaje mi ostane le navdih za ustvarjalnost. Kuhati in "ustvarjati" se mi zdi zanimivo, kratkočasno in dobro za želodec.

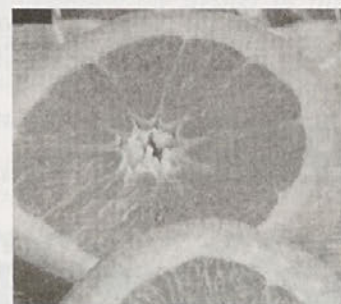

Alja, 8. a: Gledam Kuhinjo do nazga. Najbolj mi je všeč kuhar Jamie. Vedno govori sproščeno in neknjižno. Ponavadi se voditelji oddaj preveč obremenjujejo s pravilnim (knjižnim) govorom. Poskusila sem že kar nekaj receptov iz oddaj (npr. milk shake in kaj podobnega) in so mi kar uspeli.

Mario, 8. d: Tudi jaz gledam Kuhinjo do nazga – preprosto takrat nimam kaj početi. Kuhanje me po eni strani tudi malo zanima, ampak sam še nisem poskusil "uresničiti" kakšnega recepta.

Anja, 6. a: Dokaj redno spremljam Kuhinjo do nazga in Kuharski dvoboj. Oddaji gledam, ker so mi všeč jedi, ki jih skuhamo. Tudi jaz si želim, da bi nekoč znala pripraviti kaj podobnega. Pri oddaji Kuharski dvoboj se mi najboljše zdi to, da tekmujejo v pripravljanju jedi. Kuhanje se mi zdi zelo zabavno, a še nisem poskusila skuhati kaj po kakšnem receptu iz oddaj.

Ivi, 6. b: Ponavadi gledam Kuhinjo do nazga. Oddaja se mi zdi zelo zanimiva. Všeč mi je tudi kuhar Jamie, ki naredi kuhanje zabavno. Do sedaj še nisem poskusil nobenega predlaganega recepta, a se mi kuhanje vseeno zdi dobro in zanimivo.

• • • • •
To so bili torej odgovori na našo anketo. Kot ste lahko sami ugotovili, ima Kuhinja do nazga največjo gledanost. Kuhar Jamie pač naredi svoje ... Res pa je tudi, da na televizijskih programih ni kaj dosti izbire med kuharskimi oddajami.

Ko sem delala anketo, pa sem (žal) opazila, da večina ne gleda redno oz. sploh ne gleda nobene kuharske oddaje. Takih odgovorov je bilo kar preveč, zato jih nisem posebej zapisovala. No, kakorkoli že, menim, da se bo vsak, prej ali slej, srečal s kuhanjem na tak ali drugačen način, zato si je dobro vsaj vsake toliko časa ogledati kakšno oddajo o pripravi jedi.

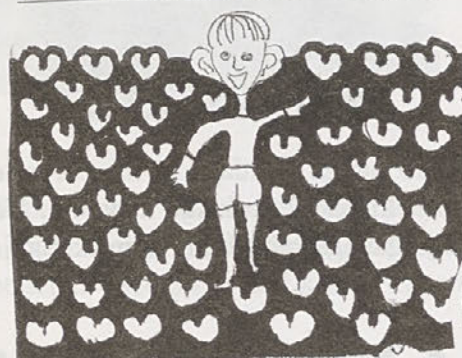
Ines, 8. a

Cathy Hopkins:
PRIJATELJICE, ZMENKI
IN BOGATAŠ

Zgodba londonske pisateljice, ki je napisala že več kot 19 knjig, pripoveduje o treh resničnih prijateljicah: o Nesti, Lucy in Izy. Nesta spozna idealnega fanta, ki je poleg tega, da je čeden, še zabaven in prijazen. To je Simon, sin premožnih staršev, ki živi zelo razkošno. Nesta in njena družina pa za razliko od njega in njegove družine živijo bolj skromno, saj mami in očetu "škripa" v službi. Tukaj pa je še tečna in nadležna Cressida, Simonova prijateljica. Kar naprej vtika svoj nos tja, kamor je najmanj treba. Očitno je, da je Simon Cressidi všeč, zato ji seveda ni prav, da imata Nesta in Simon t. i. razmerje. A Nesta ne obupa. Simona ima resnično rada, zato jo takšna zaljubljenost popolnoma zmeša ... Ne smemo pozabiti na Izy in Lucy, ki ves čas stojita Nesti ob strani, jo podpirata in jo skušata postaviti na realna tla.

Ines, 8. a

ZALJUBLJEN JE DO UŠES
MAJA POLJANC, 7. a

Eoin Colfer: ARTEMIS
FOWL

Uspavati vilo, ki si nabira moči, in jo zapreti? A vilini prijatelji (vilinci) ji pomagajo – z veliko pošastjo. Artemis Fowl pa se jim ne pusti uloviti v past ... Le kdo bo zmagal?

Tadeja Ambrožič, 6. a

Janja Vidmar:
DEBELUŠKA

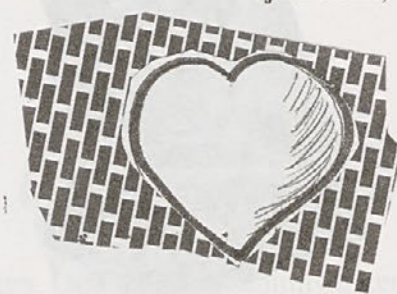
Zakaj Urša sploh je in zakaj bruha? Ali mora res hujšati, ker to dela njena prijateljica, ali to dela zaradi mame? »Spet tehtaš triinštirideset kil!« se namreč zgraža njena mama. Ali bo Urška sploh preživela?

Nejka Omahen: VELIKO
SRCE

Ta mlada pisateljica (letos bo maturirala) je napisala že tri odlične knjige in tudi Veliko srce je zanimiva. Pripoveduje o puncici, ki jo doleti strašna usoda. Stric jo vpiše na gimnazijo, sama pa si želi na oblikovno. Ima lepo, a tečno sestanovalko; zaljubi se v fanta, pa jo ta zavrne, drugi fant se zaljubi vanjo, a ga ona zavrne, nato pa ugotovi, da je zaljubljena prav v tega fanta ...

Tjaša Cesar, 7. a

Hortense Ullrich: TRAPASTE
BLONDINKE

Kdo razen blondink bi se prebarval na svetlo blond? Kdo bi prebarval pse na svetlo blond? To so storila tri dekleta, ki jih je isti fant izkoriščal in s tem mastno zaslužil. Menite, da lahko s prijateljstvom in zvijačo rešijo te težave?

stran oblikovala: NASTY

Romeo in Julija

Ljubezenska zgodba, ki je doživela že mnogo interpretacij in vedno znova navdušuje gledalce, bralce in ustvarjalce, končno tudi na naših odrih; Slovensko narodno gledališče, Drama Ljubljana, sezona 2002/2003. Odličen prevod Milana Jesiha, predredba in režija Dušana Jovanoviča in popolna igralska zasedba: Polona Juh, Gregor Bakovič, Milena Zupančič, Zvezdana Mlakar, Bojan Emeršič in drugi.

Shakespearova igra, naslovljena po imenu junaka in junakinje, ki sta postala simbol ljubezni celotne zahodne civilizacije. Tragedija, ki se na nek način približuje vsakdanjemu življenju, saj je usoda ljubimcev odvisna od vrste nepredvidenih vsakdanjih okoliščin.

ROMEO

JULIJA

Gledalec se ob gledanju te igre preprosto prepusti življenju na odru. Posodobitev dogajanja omogoči, da se poetične besede zaljubljenecv spremenijo v vsak dan slišano govorico, znani verzi postanejo hitri. Vezni tekst dopusti celo sodobno slengovsko govorico, dramske osebe prestopijo črto zgodovinskega in se spremenijo v ljudi današnjih mest. Tragedija Romeo in Julija je tako pravzaprav nenavadno sodoben dramski tekst.

Tudi kostumi niso razkošne obleke 15. stoletja, pač pa čisto vsakdanja oblačila. Enostavno, a z nekaj dodatki efektno. Scena se spremeni kar med igro samo. Tudi enostavna, toda jasna. Točno veš, ali si na ulici, v hiši, na balkonu ... Tako med prestavo sploh ni odmorov. Dve uri v kosu in čisto prehitro.

Vsekakor vredno ogleda. Zelo priporočam.

Andraž Kuralt, 8. d

JAMIE OLIVER: SREČNA KUHINJA

Najboljši in najbolj znani angleški kuhar Jamie Oliver zopet navdušuje – tokrat z novo knjigo Srečna kuhinja. Ta je napisana zelo preprosto, brez odvečnih sestavin, kar je tudi glavna značilnost Jamiejeve tako imenovane "gole kuhinje". V knjigi je zelo veliko lepih slik, ki so prav posrečeno posnete in so delo priznanega fotografa Davida Loftusa. Prek uvoda, ki je zelo duhovito spisan in je neke vrste Jamiejeva biografija, nas knjiga popelje prek jedi z zelišči, slastnih zalogajev za takrat, ko se zvečer zvalimo pred televizor, hitro pripravljene hrane za zelo lačne, poglavja, v katerem Jamie svetuje staršem, kako v kuho vključiti tudi "mularijo", sledijo pa še preproste solate, polivke, testenine, ribe in meso, zelenjava in enkratne sladice ter drinki in pijače. Kot dobronamerno pridigo na koncu najdemo še poglavje In končno ... smo, kar jemo. Vsak Jamiejev recept je opremljen še z zgodbico o receptu, s preprostimi in duhovitimi navodili in s končno sliko jedi, ki pa včasih močno odstopa od naše predstave o izgledu glede na naslov (na primer dobra stara pita iz govedine in temnega piva ali mečkanci, izi bizi ingverjevo pivo in božič v kozarcu). Torej, knjiga je še kako berljiva, noprimeroma zabavna in bo vsakemu v pomoč pri vsakdanji in praznični kuhinji.

Rada Molek

MY MUM

My mother was born on 16th September 1959 in Novo mesto. They named her Ema. In those days she and my grandparents lived at Marof. They started to build a house in Žabja vas and then they moved in the new house.

When she was a little girl there were no Barbie dolls. She only had a rubber doll without any hair. She made her clothes by herself.

She still has it. She's got many other toys that she played with, too. The most remarkable toy for me is her ambulance which is 38 years old. She has had it since the first grade of primary school when they talked about traffic.

Claudio Krašovec, 7. c

My grandmother

My grandmother Ana was born on 17th July 1929 in Mirna peč. She had a lot of brothers and sisters but only two sisters are still alive. In her time there were lots of contagious diseases and a lot of people died. My grandmother told me some interesting things. In 1949 she had a job in Nova Gorica. She was a gardener. One year later she moved to Črmošnjice. She worked as an employee in Kmetijska Zadruga. She worked there for seventeen years. Then she moved to Straža because she found a job in Novoles. Three years before she moved, my dad was born. She worked in Novoles until she retired. Now she is seventy-three years old. She still lives in Straža, but she visits us every Tuesday. This is a story of my grandmother.

Anita Gantar, 7. d

ANGLEŠKE STRANI

Mobile phones – yes or no?

Mobile phones are very popular today. Almost everybody has one, because they are very handy. You can call your friends or send them a message. But most of teenagers prefer to send messages. In our school mobile phones aren't allowed, because they can disturb lessons. But a lot of students have them in school anyway. Some of them even write messages during lessons. If the teacher sees that you have a mobile phone, he or she takes it and you get it back after lessons. Sometimes they even call your parents and they must come to school. I have a mobile phone in school, too. But during lessons I turn it off.

I think that mobile phones can be very useful because you can call an ambulance if you have an accident,

or something like that. But they can be dangerous, too. I've read somewhere that if you talk too much on a mobile phone, you can get cancer.

Maruša Umbreht, 8. d

Christmas Eve

It was a Silent Night, a Holy Night when I was heading to the church. I was almost at the bridge when I heard a gunshot. I turned around and there were animals running and screaming for help. I went to find out what was going on.

When I came to the post office there was Santa Clause pointing a gun at a deer. I started to run to stop Santa Clause when I heard another shot. I stopped and screamed, 'NOOO! WHY, WHY RUDOLPH, WHY HIM?' Then I looked at Santa and he was already pointing his gun at me. And then, 'BOOM'.

I woke up and said to myself, 'Damn! It was the weirdest dream I have ever had.'

Jan Debevec, 8. c

Hooray! I shouted when school was over. Holidays were here! I spent them with my parents and friends. On Wednesday we bought and decorated our Christmas tree.

One day, when we were shopping my mom said, 'New Year's Eve will be here soon. I can hardly wait!'

On the New Year's Eve I saw a big box under our Christmas tree. It was my present. I got it from my mother and father. I opened it and you will never guess what was inside. There were a discman, a pair of jeans and a new, brown shirt. I was very happy! I wore it on the first day of school in the year 2003.

Maja Gorše, 8. c

A YEAR IN MY LIFE

JANUARY

I go back to school. Sometimes I go skiing.

FEBRUARY

I have a week's holiday after the holidays.

I go sledging with my friends.

MARCH

I'm at home, because it rains a lot.

I have to learn a lot.

APRIL

We have Easter holidays.

I make Easter eggs.

MAY

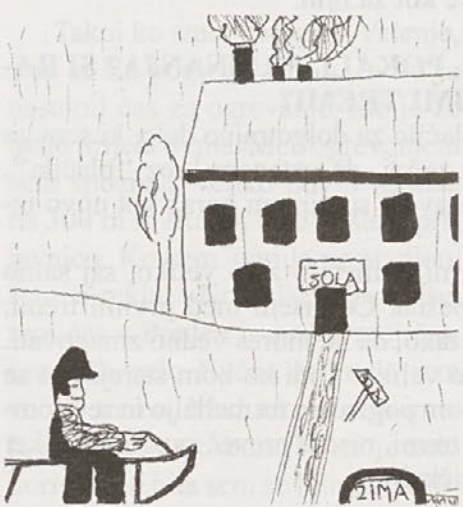
At the beginning of the month we have two days holiday.

My birthday is on 29th May and I always have a birthday party.

JUNE

My father's birthday is on 10th June.

We have our school trip and sports day.

JULY

I play basketball with my friends in the street.

I go swimming to the swimming pool.

AUGUST

The weather is very warm and sunny, so I usually go to the seaside.

SEPTEMBER

In September after the summer holiday we go back to school.

OCTOBER

In October I have my birthday. I usually have a birthday party and I get lots of presents. October is my favourite month.

NOVEMBER

November is very cold and dark. The days are very short. I don't like November.

DECEMBER

25th December is my father's birthday.

In December we have two weeks holiday.

And in December there is Christmas I get

lots of presents. I like December.

THIS IS A YEAR IN MY LIFE.

My family

I am the youngest in my family. I haven't got any brothers or sisters. My father has a brother named Zlatko. He lives in Rijeka and he's not married. I don't see him very often, because my father doesn't really like him. My mum, Katjuša, has two brothers. Dane is about fifty years old and married to Maja. We often see him with an accordion in his hands. He has got two sons – Primož and Janez. Primož is the 'cool stud' of the family. He lives in Ljubljana with his girlfriend. He will be thirty this summer. Janez, his brother, is completely different. He has been at college for eight years now, and people say, that he's never going to finish it. He works in a puppet theatre. Milan is my mother's second brother. He's also about fifty years old and married to Marjeta. They have two sons. The youngest, Boštjan, is very shy and he works as a carpenter; an original 'mummy's boy'. The other one, Andrej, is a...a...well, I don't know what he does for a living. Nobody does. I only know that he has a girlfriend who has a reliable job, so he is taken care off. My mother's father died in the war and her mother died seven years ago. My father's father also died in the war, his mother was always very ill and she died when I was a baby. So, that's my family.

Rada Molek, 7. b

Blaž Mežnaršič, 6. c

ilustriral: DORIAN ŽULIČ

10. 10. 2002 je v Velenju odšlo nekaj naših odličnih tekmovalcev. Tekmovali so v različnih disciplinah atletike. Da so odlični tekmovalci, so dokazali s tem, da so skupno dosegli prvo mesto. Nekaterim izmed njih smo zastavili nekaj vprašanj.

1. KAKO SE PRAVILJAŠ NA TEKMOVANJA?

Jana Jovič, 8. d:

Treniram 4- do 5-krat na teden in tudi pred tekmovanji se to ne spremeni. Treningi so pred tekmami mogoče malo manj naporni

in takrat se večinoma vsi izpopolnjujemo v tistih disciplinah, v kateri bomo tekmovali.

Mersiha Kazič, 7. d: Za tekme se posebej ne pripravljam. Treniram toliko kot ponavadi. Pred samo tekmo pa doma počivam in gledam televizijo.

Erika Novak, 7. b: Na tekmovanje se pripravljam na treningih. Ponavadi na treningih delamo vsi skupaj, pred tekmo pa vsak svojo disciplino. Vajo ponovimo po trikrat do petkrat pri tekih, pri skokih in metih pa večkrat. En dan pred tekmo pa nimamo treninga.

2. IMAŠ KAJ TREME PRED TEKMO? KAKO JO SKUŠAŠ PREMAGATI?

Jana: Seveda imam pred vsako tekmo tremo. Premagati jo skušam tako, da se pogovarjam s sotekmovalkami, vendar včasih tudi to ne zaleže.

Mersiha: Da, pred tekmo imam vedno tremo. Ponavadi jo premagam tako, da mislim na kaj lepega ali pa se s kom pogovarjam.

Erika: Pred tekmo nimam večje treme. Premagati jo poskušam s pogovori, če pa mi ne uspe, pa si

HURA, SPET SMO DRŽAVNI PRVAKI!!!

rečem, da morajo vsi, ki so tukaj, tudi tekmovati. Potolažim se s tem, da nisem edina, ki mora tukaj tekmovati.

3. TE GLEDALCI NA TEKMI SPODBUJAJO ALI OVIRAJO?

Jana: Gledalci me na tekmi vsekakor spodbujajo. Nikoli nisem imela občutka, da me ovirajo.

Mersiha: Gledalci me vedno spodbujajo.

Erika: Meni osebno pomaga, da me gledalci spodbujajo, saj tako vem, da držijo z mano in se potrudim tako zase kot za njih.

4. KAJ TI POMENIJO MEDALJE, POKALI, PRIZNANJA? SI RAZOČARANA, ČE NISI MED PRVIMI TREMI?

Jana: Medalje in priznanja so zame plačilo za dolgotrajno delo, ki sem ga vložila v treninge. Seveda se včasih zgodi, da ostanem brez "plačila". Takrat nisem posebno razočarana. Ponavadi sprejemem poraz kot novo izkušnjo.

Mersiha: Medalje, pokali, priznanja mi pomenijo zelo veliko, saj samo tako vem, da sem v športu zares uspešna. Če nisem med prvimi tremi, nisem nič razočarana. V športu je pač tako, da ne moreš vedno zmagovati.

Erika: Medalje in pokali mi pomenijo veliko. Tudi ko bom starejša in se bom hotela spomniti svojih uspehov, bom pogledala na medaljo in se spomnila teh časov. Če nisem med prvimi tremi, nisem preveč razočarana, ker vedno pa tudi ne morem biti na stopničkah.

5. KAKO VIDIŠ SVOJO ŠPORTNO KARIERO V PRIHODNOSTI?

Jana: V prihodnosti si še vedno želim trenirati in dosegati dobre rezultate. Upam, da mi bo to uspelo.

Mersiha: O prihodnosti še ne razmišljam veliko. S svojimi uspehi sem trenutno zelo zadovoljna, upam pa, da bom še boljša.

Erika: Upam, da bom čim bolj uspešna.

Ada in Anja, 5. b

stran oblikovali: NEŽA KRANJC in ANDREJA FINK, 6. c

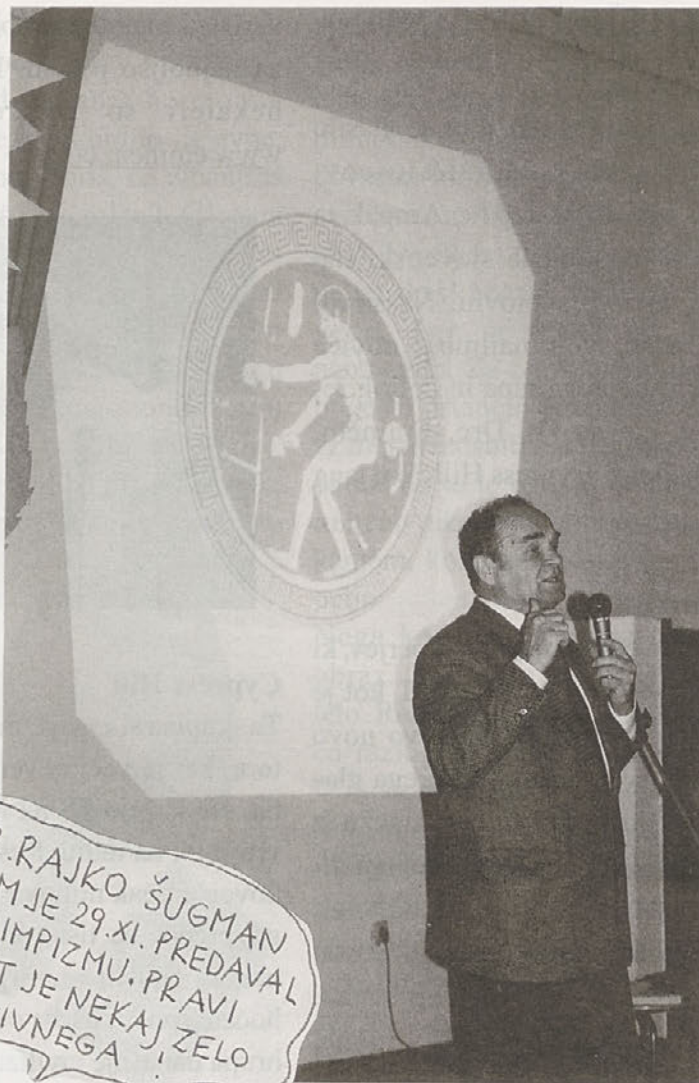
PRIPRAVE PRED DRŽAVNIM TEKMOVANJEM

Bil je mrzel dan. Oblečena sem bila kot slon, tako da je bilo premikanje pravi uspeh. Ogrevat sem se šla pol ure pred tekmo. Odhoda iz prijavnice tokrat nisem zamudila. Slekla sem se in stvari vrgla na tla. Pa je prišel sodnik in rekel, naj stvari pospravim. Ko sem jih premaknila stran, je začel tečnariti, kaj bi bilo, če bi imeli vsi stvari na tleh. Oblekla sem se in bil je zadovoljen; izginil je in nisem ga videla več. Ko se je tekma začela, sem na vrsto čakala dolgo kot malokdaj prej. Kmalu smo ostale samo še tri. Začel je padati dež in ni šlo vse tako, kot je treba. Začelo je liti in če letvica ni padla, je bila prava umetnost. Razmere so bile težke, a sem jih uspešno obvladala. Na koncu me je fotograf že tretjič slikal z obema tekmovalkama z OŠ Danila Lokarja. Državnega prvenstva se nisem bala. Vem, da sem bila pripravljena. Samo preskočiti je bilo treba, kolikor zmorem.

Vesna Horvat

Takoj ko smo prispeli v Velenje, sem si šla pogledat urnik. In ko je nastopil čas za ogrevanje, me je že malo prijela trema. Med ogrevanjem sem spoznala veliko novih tekačic na 300 m in skupaj smo odšle v prijavnico. Ko sem stopila na stadion, sem si rekla: »No, zdaj je pa prišel tvoj čas.« Preden je prišel moj čas, sem bila zelo živčna in imela sem veliko tremo. Med tekom sem imela spodbudo s tribun. To mi je zelo koristilo in bila sem še hitrejša. Ciljno črto sem prestopila kot tretja in ko sem videla svoj rezultat, sem bila zelo presenečena. Svoj osebni rekord sem popravila za skoraj pet sekund. Zelo sem bila vesela, še bolj pa, ko sem dobila zlato medaljo.

Mersiha Kazić

DR. RAJKO ŠUGMAN
NAM JE 29. XI. PREDAVAL
O OLIMPIZMU. PRAVI
ŠPORT JE NEKAJ ZELO
POZITIVNEGA

UGANKE

Kdaj je dve in dve pet?
Kadar ne znaš seštevati!

Kdo je šel v kačjo jamo in se iz nje
vrnil živ?
Kača.

Kaj pomeni, če črna mačka prečka cesto?
Da hoče priti na drugo stran!

Tjaša, 6. a

Kako veš, da je v tvoji postelji
prespal slon?
Ker je imel na pižami izvezen »S«!

Kaj je veliko, rjavo, kosmato
in se vozi gor in dol?
Medved v dvigalu.

KOTIČEK ZA FANTE

Poslušaj rep???

»Zakaj poslušaj rep?« bi se glasilo nadaljevanje v Murat&Joseovi pesmi »Poslušaj rep?«. Ampak ta stran ni namenjena slovenski rep sceni, temveč svetovni. Na strani boste našli svoje najljubše novice ljubitelji dobrega repa in dobrih reperjev, kot so Dr. Dre, Eminem, Snoop Dogg, Cypress Hill, Wu tang clan ...

DR. Dre

Zagotovo eden največjih reperjev, ki je »vzgojil« kar nekaj zvezd, kot je na primer Eminem. Njegovo novo odkritje pa je Kokon, katerega glas lahko slišimo tudi na soundtracku iz filma 8 miles. Dr. Drejev zadnji album 2001 je zagotovo odličen album, na katerem prepevajo skoraj vse glasilke svetovne rep scene. Možno pa ga je videti tudi v filmih, kot so *The Wash*, *Training day*, *The west side*. www.dre2001.com

Eminem

Eden največjih produktov Dreja in kralj ironije zopet navdušuje. Njegov film 8 mile je bil dolgo prvi na ameriški lestvici. Film, za katerega Eminem pravi, da je njegov prvi in zadnji, bodo naše oči lahko ugledale sredi januarja. Soundtrack z zelo kakovostno in izbrano glasbo pa lahko že od začetka novembra kupite v najbližjem music shoopu. V filmu igrata tudi Kim Basinger in Brithany Murphy. Eminem pa poleg tega filma nastopa tudi v filmu *The Wash*. Pred kratkim je na MTV MUSICAL AWARDS prejel kar tri nagrade, in sicer za najboljšega moškega ust-

varjalca, najboljši rep videospot in za najboljšo pesem. Kaj moremo, nekateri so pa res uspešni. www.eminem.com

Cypress Hill

Ta skupina si zasluži malce več prostora, ker je večina verjetno ne pozna. Ne kažejo jih na MTV-ju in ne vrtijo jih na radiu. Resda so eastsajdovci, ampak njihova glasba je nadpovprečna za tiste, ki imate radi v nekem smislu »umirjen« rep in si hočete spočiti ušesa od vsakdanjega hrupa današnje civilizacije. Cypress Hill sestavljajo štirje člani, kdaj pa kdaj pa se jim na zgoščenci pridruži tudi kakšen mimoidoči nadarjeni pevec. Reper seveda. Izdali so že sedem albumov, zame najboljši pa je Skull&Bones, ki vsebuje dva CD-ja in resnično zažiga. Videti jih je mogoče v filmu *How high*. www.cypresshillonline.com

Snoop Dogg

Multimilijonar Snoop Dogg znova navdušuje. In sicer z novim albumom *Paid tha cost to be da bo\$\$*, ki je zelo navdušil tovrstne poslušalce. Svoj glas pa je prispeval tudi za izvedbo novega x-Zibitovega albuma *Man Vs. Machine*. Naj omenim, da je med drugim tudi stric znanega young reperja Lil Bow Wowa. Snoop Dogg je uspešen tudi kot igravec. Vidimo ga lahko v filmih *The Wash*, *Training day*, *The West side*. www.snoopdogg.com

2-pac

Rep legenda. Eden največjih, najboljših in najbolj obetavnih. Pod tem opisom se skriva ime reperja Tupaca. Tupac Shakur, ki je 13. 10. 96 žal podlegel strelnim ranam, je še vedno eden najbolj poslušanih izvajalcev repa in hip-hopa. Njegov zadnji album *Better Dayz* je bil v tednu dni prodan v 360.000 izvodih. Pred tem albumom pa je izdal kar deset zelo uspešnih in – kar se mene tiče – odličnih plat. Kdor še ni slišal nobene Shakurjeve, naj jo takoj leti poslušat v Müller-ja. Igral je v filmih *Gang Related*, *Gridlock'd*, *Bullet*, *Above the Rim*, *Poetic Justice* in *Juice*. 2-pac je legenda in legenda bo ostal ... za zmeraj!!!

Tilen Hrovatič, 8. a

stran oblikovala: POLONCA R. M.

KOTIČEK ZA PUNCE

Punce, tale kotichek je za vas! Fantje, vas pa naj ne bo sram, če boste tudi vi malo pokukali sem – morda najdete kaj koristnega tudi zase!

Koža je s svojo površino največji organ našega telesa. Ima več kot 10 kg in meri med 1,5 do 2 kvadratna metra. Koža varuje telo pred vročino, mrazom, umazanijo, strupom, uravnava telesno temperaturo, zaznava dotik, bolečino itd., zato ji moramo nameniti še posebno dobro nego. Na kožo vplivajo stres, neravnovesje in zdravstvene težave, zato ni pomembno le, kaj nanašamo

nanjo od zunaj. Ni vsaka koža enaka, zato jo mora vsak drugače negovati. Najprej moramo vsako kožo (ni važno, ali je mastna, mešana, suha, normalna ali občutljiva) temeljito očistiti. To naredimo z milom, vodo ali čistilno kremo. Nato vzpostavimo zaščitni kisli sloj kože s pomočjo losjona. Na koncu kožo namažemo z osnovno kremo, po potrebi pa napravimo še luščenje (piling) in obrazno masko. Če je tvoja koža močno mastna, potem večkrat dnevno popivnaj s kozmetičnim robčkom (pritisni ga na obraz) ta neprijeten masten lesk.

Vsakemu najstniku v puberteti povzročajo preglavice tudi akne – enim manj, drugim bolj. To je popolnoma

normalno, saj žleze lojnice izločajo loj in maščobe in prav v času pubertete zaradi nihanja hormonov žleze postanejo pretirano dejavne. Kaj lahko sama storiš, da zmanjšaš oz. prikriješ mozolje? Glavna zapoved je čistoča! Ne šari po obrazu z umazanimi rokami, 2-krat tedensko zamenjaj brisačo in kožo skrbno čisti. Po vsakem čiščenju obraz navlaži z losjonom (s tem uravnaš naravni zaščitni sloj kože). Drugi nasvet, ki ti bo prišel prav, je, da za mozolje na dekolteju in hrbtu

uporabiš poseben umivalni gel. Če želiš, si lahko enkrat do dvakrat tedensko obraz še dodatno očistiš s pilingom. In še zadnji nasvet – trdovratne mozolje skrij s prekrivnim svinčnikom ali šminko (če je res sila). Svetujem ti tudi, da mozoljev ne iztiskaš! Mozolj se lahko še poveča, ker se bakterije lahko namnožijo. Za iztisnjenimi mozolji pogosto ostanejo brazgotine. Če pa že moraš iztisniti kakšen mozoljček, pa naj bo to le tisti, ki ima na sredi rumeno piko. Preden začneš z iztisnjanjem, kožo zmehčaj s parno kopaljo.

Nega kože ni omejena samo na obraz. Poskrbeti moramo tudi za telo. Redno in pravilno prhanje je že en razlog za boljše počutje. Prhati se moramo izmenično s toplo in mrzlo vodo (to pospešuje in utrjuje krvni obtok). Končati moramo vedno z mrzlo vodo. Nato se obrišemo in telo zmasiramo s posebno kremo ali oljem. Poleg prhanja pa se prileže tudi kakšna kopal, vendar ne prepogosta. Velikokrat kot dodatek h kopeli uporabljamo kopalno sol, vendar ta le odišavi vodo. Oljne in kremne kopeli pa ponujajo popolno nego. Pod gorami pene se odpravlja umazanija, ne da bi bilo treba kaj dosti pomagati. Po taki kopeli moramo telo nujno namazati s kremo, ker se iz kože odstranjujejo maščobe in vlaga.

Za konec pa še nekaj o prsih. Vsaka punca si želi polne, napete in lepo okrogle prsi. Vendar se z leti napestost tkiva manjša. Ta naravni potek pa se da malo upočasniti. Zelo pomembna je redna telovadba. Najpomembnejša pa je vsakodnevna uporaba kreme. Enkrat tedensko lahko svoje prsi razvajaš tudi s posebno masko. Poleg pravilne nege in telovadbe je za lepe prsi pomemben še modrček. Če ga ne uporabljaš, se tkivo razvleče in prsi postanejo

M O D A

“viseče” (še posebno pri večjih prsah). In ko se to enkrat zgodi, poti nazaj ni več. Zato se izplača, da si kupiš dober modrček (premajhnega pa vržeš proč). Tvojim prsim škodijo: pogoste vroče kopeli (oslabijo tkivo), kajenje (nikotin krči žile), velika nihanja telesne teže (nastanejo viseče prsi in strije), premajhni modrčki (vežejo občutljivo prsno tkivo) in podobno.

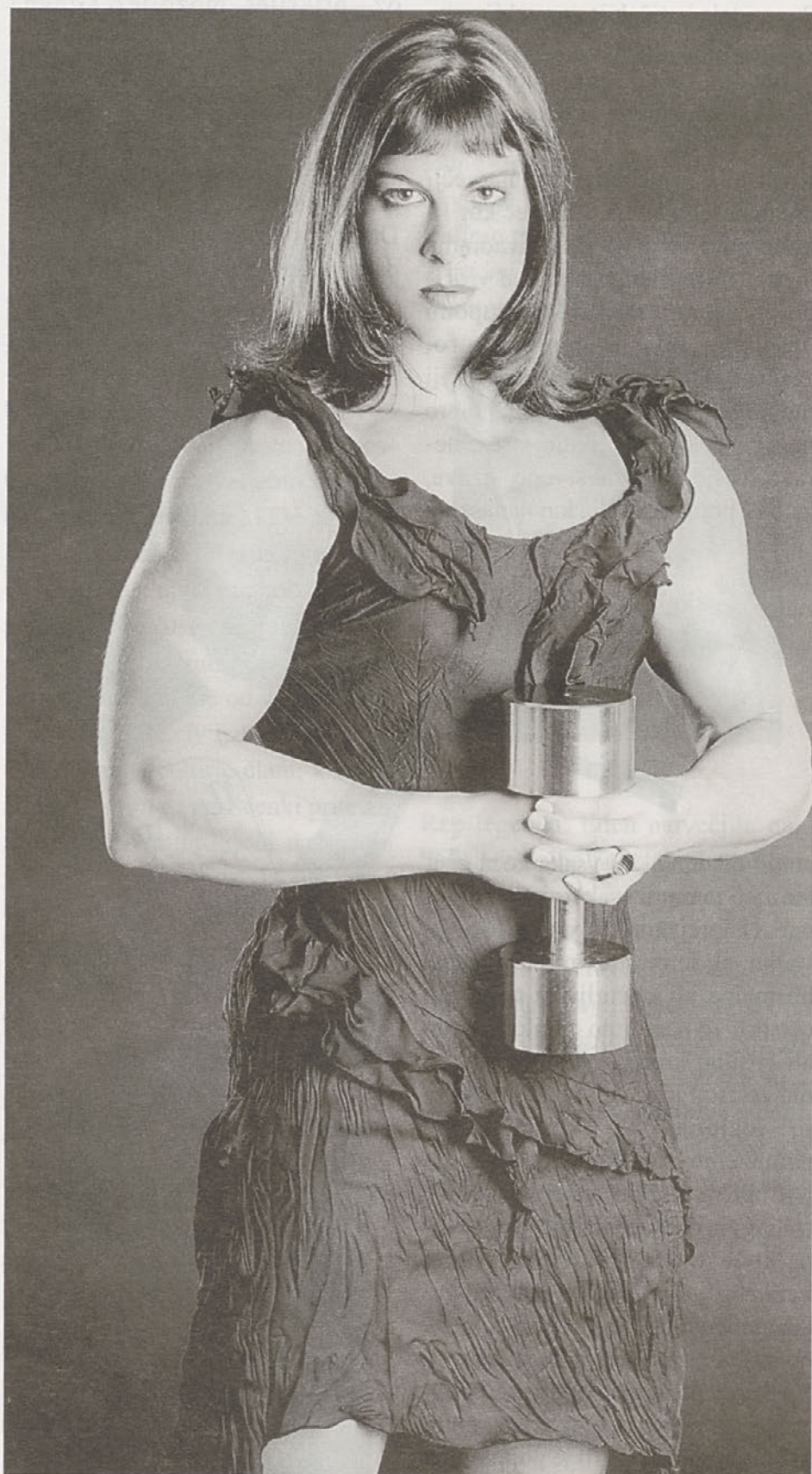
Upam, da si na tej strani izvedela kaj koristnega in zanimivega. Če te zanima še kaj (več) o koži, ličenju, laseh, oblačilih in čem podobnem, si preberi knjigo *Tako lepa si*.

Ines

JEANS, ŽAMET ALI PLETENINE

Letos so najbolj v modi žamet, jeans in seveda pletenine. Jeans je moderen enobarven, pa tudi spran in v kombinaciji z npr. žametom. Trendne barve so rjava, rožnata, modra, črna, kamelja ... Ponovno so se pojavili volančki, rožice in srajce, ki so lahko črtaste, enobarvne, pisane ... Skupaj se odlično podajo razne komplementarne barve, ki so se letos še posebno močno uveljavile. Stara oblačila lahko poživimo s številkami in bleščicami ter na hlače prišijemo koščke jeansa v drugi barvi. Moderni so tudi zelo široki šali, ki jih lahko naredimo sami iz različnih barv. Moderne so tudi razne pletenine (npr. plašči, jopice, brezrokavniki ...), pa tudi plašči ne manjkajo. Najbolj moderni so tisti, ki so obrobjeni z umetnim krznom ali čim podobnim. Če se odpravljate kupovat plašč ali jakno, se nikakor ne morete zmotiti pri dolžini, kajti letos so moderne prav vse.

stran oblikovala: JASNA SOTLER, 8. b

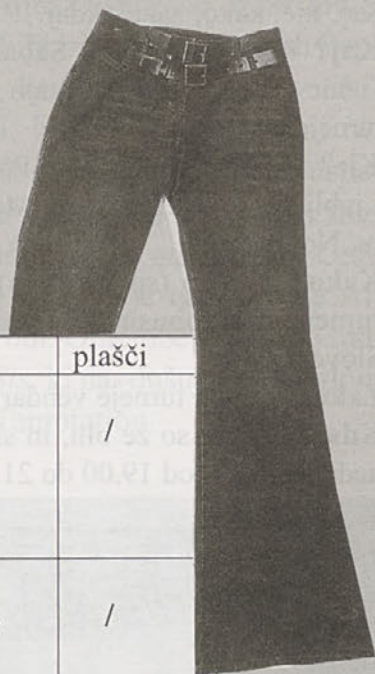

Tabela mode:

//////////	puloverji	jopice, jopiči, srajce itd.	hlače	krila	plašči
pletenine	lahko so gladki, rebrasti, z vzorcem	dolge, kratke, na zadrgo ali gumbe, z ovratnikom ali brez	/	/	/
žamet	/	najbolje v taki barvi kot hlače, lahko pa jih nosimo tudi k jeansu	moderne so vse barve	na trapez	/
jeans	/	različne srajce	sprane, z bleščicami, posute s prahom	glej hlače	lahko so obrobjeni z umetnim krznom
imitacije usnja	/	različne srajce	enobarvne ali s kačjim vzorcem	glej hlače	zelo moderni so taki kamelje barve z zašitki iz umetnega krzna
umetno krzno	/	različne srajce	/	/	kot obroba jeansa

Urška Smrke, 7. a

POPSTARS

Kaj, kje, kako, zakaj, kdaj?!?!??

Kaj? Power Dancers, Sebastian, Game Over in Bepop, imajo svojo turnejo po Sloveniji!

Kje? V Novem mestu, na Ptuju, v Ljubljani (2-krat), Kranju, Mariboru, Novi Gorici.

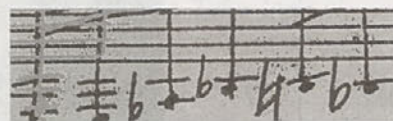
Kako? Z Vego (sponzorjem) se v rumenem avtobusu prevažajo po Sloveniji.

Zakaj? Zaradi turneje vendar!!!

Kdaj? Pri nas so že bili, in sicer v nedeljo, 1.12., od 19.00 do 21.20.

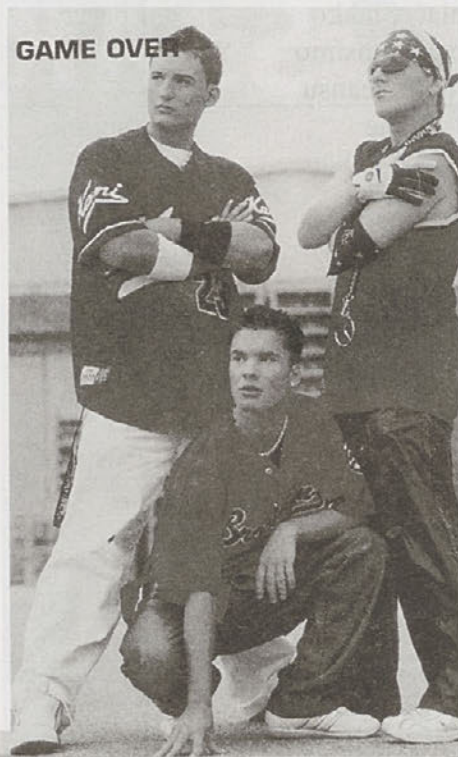

vsa dekleta so hlipajoče pela njegov del pesmi. Tiste, ki se niso zlomile takrat, pa so se gotovo ob zvokih njegovega saksofona. Želja, da bi bil na odru, je bila še večja. Veselo, čeprav s solzami v očeh, se je koncert končal. Čudovit večer za vse ...

Vsi nestrpni smo prišli v dvorano. Kaj bo to?!? Bo v redu? Ta vprašanja so mi rojila po glavi, ko sem čakala na začetek. Kmalu sem zaslišala glasbo. Najprej Power Dancerke, nato Sebastian ... Z dekleti smo komaj dočakale Game Over. Skoraj vse zbrane smo dobesedno cvilile, ko je na oder stopil Dennis! Še sedaj nekatere podoživljajo vtise s koncerta in se hihitajo, ko jim na misel pride skupina Game Over. Za vrhunec večera so pustili še svežo skupino Bepop. Začeli so s pesmijo Moje sonce. Pri tistem delu, ki bi ga moral peti Nejc, so utihnili in na platnu smo videli Nejčev nasmeh. Skoraj

Tjaša Plavec, 6. a

GLASBENA LESTVICA #10#

Joj, nismo vedeli, da imate tako radi Eminema ... A veste, da ste mu skupaj namenili kar 75 glasov!?! Tudi Popstars skupina Bepop je še vedno oboževana (naše sožalje vsem antifanom), sicer pa vse poteka v znamenju hiphoparjev in raperjev, ki zasedajo kar polovico naše lestvice.

1. *GAME OVER*: Igra za 2 – 54 glasov
2. *NELLY feat. KELLY ROWLAND*: Dilemma – 48 glasov
3. *BEPOP*: Odpelji me – 46 glasov
4. *MURAT&JOSE*: Od ljudi za ljudi – 40 glasov
5. *SIDDHARTA*: Od višine se zvrtili – 34 glasov
6. *BEPOP*: Moje sonce – 30 glasov
7. *EMINEM*: Cleaning Out My Closet – 29 glasov
8. *AVRIL LAVIGNE*: Sk8er Boi – 27 glasov
9. *EMINEM*: Without Me – 26 glasov
10. *EMINEM*: Lose Yourself – 20 glasov

Rafaela in Rada, 7. b

stran oblikovali: NEŽA in URŠA KRANJČ

GLASBENE NOVIČKE

Nemogoče je mogoče! Komaj se rešimo ene (koga drugega kot pop pevkice a la Britney), že pride nazaj druga. Saj veste, koga mislim, ne? *Christina* vrača *Britney* milo za drago, še posebej za pesem *I'm a slave 4 U*, saj se še preveč očitno pravokativno oblači (in slači – tega je več), ker pravi, da bi se rada znebila oznake "pridne" punčke.

Pri nas so kot Popstars skupina prepoznavni Alenka, Ana, Simon in Tinkara pod skupnim imenom *Bepop*. Skupaj s *Sebastianom*, *Game Over* in *Power Dancers* so odšli na turnejo po Sloveniji. Pri nas so naši »Bepopki« zelo uspešni. Vsa čast Popstars skupinam!

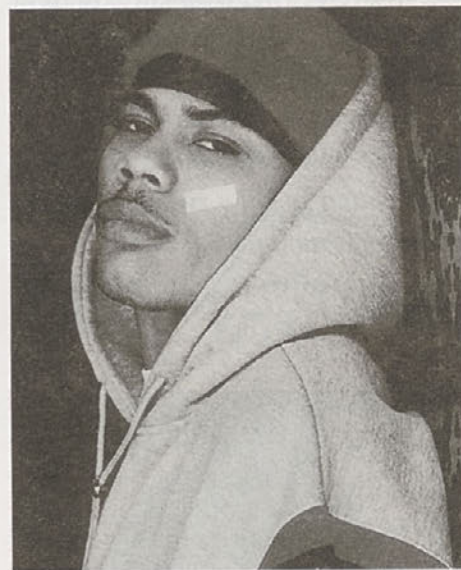

J. Lo. očitno še vedno verjame v ljubezen, saj se s svojim ZAROČENCEM *Benom Affleckom* (že po treh mesecih – ta je pa hitra) radostno pripravlja na svojo – že tretjo – poroko. Golobčka sodelujeta v filmih, skupaj sta posnela nov spot za Jennyjin singl *Jenny from the block*. Glede na to, da njena povprečna zveza traja manj kot leto dni, Ben najbrž ne bo dolgo zdržal.

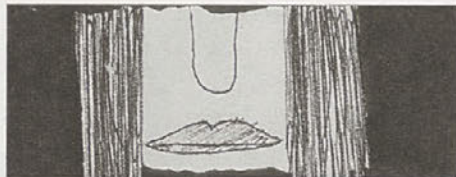
Vsi ste že videli reklamo za mobilnike s *Siddharto*. Saj veste, tisto OD VIŠINE SE ZVRTI... Vsi smo jo videli na slovenski televiziji. Pa veste, da se ta reklama vrti tudi na MTV-ju? Ja, tudi na MTV-ju je ta reklama "šus". Vrtijo jo vsaj 4-krat na dan. Veseli smo, da te imamo, *Siddharta*, saj si nam pokazala novo okno v svet! OD SIDDHARTE SE ZVRTI ...

Vse bolj se v svetu uveljavljajo tudi nemške skupine oz. skupine, ki so bile izbrane na oddajah *Popstars*, kar poznamo tudi v Sloveniji. Najboljši sta skupini *No Angels* in *Bro'Sis*, ki svoje uspehe kar nizata. Pri *No Angels* smo se komaj ločili od skladbe *Let's go to bed*, pa je na sceni že *All cried out*. Omembe vredni so tudi *Bro'Sis*, ki navdušujejo s singlom *Hot Temptation*.

Med poletjem smo čakali na nov CD *Nellya*, ki je izšel pod imenom *Nellyville* in na katerem so med drugimi pesmimi tudi: *Hot in Herre*, *Dilemma*, ki jo poje s *Kelly Rowland*, članico tria *Destiny's Child* (menda naj bi med snemanjem spota preskočila iskričica), pa *No. 1* ... Presenetil nas je tudi s tem, da je še zdaj med boljšimi na evropski lestvici, kjer mu je bil velika konkurenca *Eminem* s pesmima *Without Me* in *Cleaning Out My Closet*. Kot veste, sta oba posnela tudi filme: *Nelly* film *Snipes*, *Eminem* pa *8 Miles*, za katerega je posnel pesem *Lose Yourself*.

NAJČIN HOROSKOP

Devica:

Za novo leto ponavadi velja, da se takrat pozabijo vse stare napake, kajti vse se začne na "novo". In ker se je novo leto šele dobro začelo, ti svetujemo, da pozabiš na stare zamere, ki jih skrivaj kuhaš do svojih sošolcev, in na pridobljene slabe ocene v prvi konferenci. Ker se v prvem triletju nisi ravno najbolje izkazal/-a v šoli, je zdaj čas, da popraviš storjene spodrsrljaje. Poskusi se prikupiti predvsem učiteljem, saj te bodo le-ti imeli najbolj na očeh – oni že imajo svoje razloge (takšne ali drugačne). Več sreče pa si v lanskem letu imel/-a pri ljubezni, kajne? No, vsaj glede tega ti ni treba preveč skrbeti, saj ne bo v novem letu nič drugače. Poskusi le ostati tak/-a kot do sedaj in ne sili se preveč ljubljenemu / ljubljeni.

Bik:

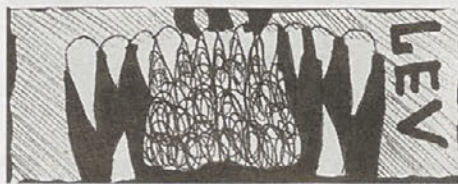
Do sedaj je vse še nekako šlo, ne? In to brez najmanjšega truda, ne? No, odslej ne bo več tako! Karte so nam pokazale, da si preobremenjen/-a. Krožki, šola, starši, fantje / punce ... Ja, res je težko vse urediti tako,

da bo prav. A vseeno bo treba ukrepati. Mogoče bi ti pomagal urnik, s katerim bi si razporedil/-a svoj (prosti) čas. Vsekakor si moraš nujno urediti in predvsem razporediti svoj "delavnik", kajti z urnikom, ki ga imaš zaenkrat, ne boš več dolgo zmogetl/-a. Pa srečno!

Lev:

Zelo opazno je, da si začel/-a zaposlavljeni prijatelje. Se tega sploh zavedaš? Tvoji prijatelji se očitno kar dobro. Upamo, da smo te še pravočasno opomnile in da še imaš čas vse skupaj nekako popraviti. Mislimo, da se da že z nekaj prijaznimi besedami in pogledi veliko rešiti. Srečno! Zdaj pa še malo na področje ljubezni ... Zaenkrat ni preveč sijoče, kajne? Zagotavljamo ti, da bo letošnje leto uspešnejše od katerega koli prej. Priporočamo ti le, da ne zapravljáš preveč časa s sramožljivim smehljanjem in z "neopaznimi" pogledi.

Oven:

Kaj naj pa sploh napišemo tebi? Saj ti gre vendar vse tako, kot je treba! Omenile bi le, da bi lahko našel/-a zaupnika/-co. Ni namreč dobro vse tiščati v sebi. Vsakdo potrebuje nekoga, ki mu lahko potoži o problemih, se z njim nasmeji, mu zaupa največje skrivnosti ... Tudi ti, zato si hitro poišči nekoga, ki je resnično vreden zaupanja.

Kar ne moremo verjeti, da lahko pri pouku tako hitro najdeš izgovor oz. opravičilo za neznanje ali izostanek. Kljub tvojemu nenehnemu izgovarjanju pa te imajo še vedno vsi radi – tako učitelji kot sošolci. Vse čestitke! In tako, kot je bilo do sedaj (na vseh področjih), bo tudi v prihodnje. Upamo le, da boš znal/-a to, kar ti je namenjeno, tudi izkoristiti. Veliko ljudi namreč nima življenja "posutega z rožicami" – tako kot ti.

lela

Dragi grmčani, pred vami je nov Najčin horoskop. Vaše vdane in zanesljive napovedovalke prihodnosti iz društva novinark, napovedovalk prihodnosti, smo po skoraj polletnem premoru ponovno kukale v vašo prihodnost. Malo nam je ponagajala stara in prašna krogla (tudi o novi smo že razmišljale, vendar nimamo dovolj sredstev zanjo), a vseeno smo se potrudile in nekako razbrale vašo prihodnost. Če kogar koli zanima še kaj v zvezi z njim in z njegovo prihodnostjo, naj se obrne na naše društvo (tel. št. je v imeniku).

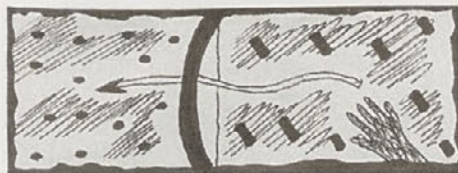

Dvojčka:

Opažamo, da si vsak dan bolj podvržen/-a zabavam, pohajkovanju ... Si šolo in starše že popolnoma pozabil/-a? Smo mnenja, da bi lahko vsaj urico ali dve na dan namenil/-a šolskim obveznostim ali klepetu s starši. Počasi pozabljaš, da so na svetu še druge stvari, kot pa zgolj tvoji užitki. Se strinjaš? Glede tvojih ljubezenskih tegob pa tako: nič ni še izgubljeno! Res je, da je bila zadnja izkušnja s tega področja neuspešna, vendar to še ni razlog, da vržeš puško v koruzo. Trudi se še naprej z osvajanjem svojega izbranca / svoje izbranke, pa bo že enkrat prišel "tvoj" čas.

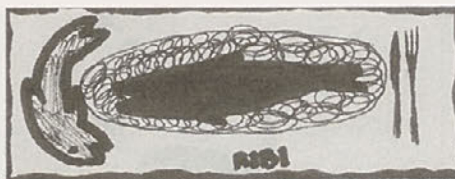
Strelec:

Zate bodo prihajajoči meseci predvsem meseci druženja in prijateljevanja. V tvoje življenje bo kar naenkrat vstopilo nekaj osebic, ki jih bo vredno spoznati. Poskusi pripraviti načrt in se jim nevsiljivo približaj. Nič ti ne bo škodilo, če boš malce povečal/-a svoj krog prijateljev. O šolskem uspehu pa: prihajajo težave! Želimo te opozoriti, da boš lahko še pravočasno preprečil/-a slabe ocene. Krogla je malce prašna, zato ne vidimo točno, kaj je vzrok temu – lenoba ali neznanje. Upamo, da ga boš sam/-a odkril/-a še pravočasno. Opozarjamo pa te tudi, da pazi na svojo denarnico! Zadnje čase predolgo čvekaš po telefonu in nekam veliko hodiš po nakupih. Če boš nadaljeval/-a s takim tempom, se lahko kaj hitro zgodi, da boš kmalu popolnoma izpraznil/-a denarnico in porcelanastega prašička.

Rak:

Iz čarobne kroglice lahko razberemo, da se zadnje čase počutiš nekoliko utesnjeno. Pravzaprav si prepričan/-a, da si žal že vse "pokvaril/-a". A to še zdaleč ni res. Prepričane smo, da lahko kljub manjšim oviram, kot so npr. tečni učitelji, nepopustljivi starši ali zavajajoči prijatelji, popraviš storjene napake in dosežeš že dolgo načrtovani cilj. Zatorej: ne pusti se nikomur in nikdar zmesi!

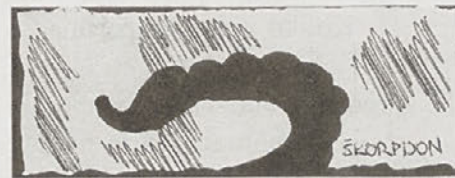
Ribi:

Zaenkrat ti kar dobro kaže, kajne? No, razen manjših težavic, ki pa niso vredne izgubljanja tvojih dragocenih živcev. Te prihrani raje za čas po novem letu, kajti karte kažejo na težav(ic)e. Seveda boš tudi te uspešno premagal/-a, če boš vsaj enkrat prisluhnil/-a prijatelju oz. prijateljici. Pusti do besede tudi njemu oz. njej, saj se lahko prav hitro izkaže, da ima še kako prav glede tebe in tvojih preglavic ...

Vodnar:

Vidimo, da si še vedno malo pod vplivom počitnic. Žal ne moremo razbrati, katere počitnice, jesenske ali morda še letne, so pustile tako močan vpliv pri tebi. Upamo, da te bo veseli december zbudil iz sladkih sanj. Očitno se sploh še ne zavedaš, da je že šola, da se ocene pridno nabirajo v redovalnici in da je potrebno malo več dela tako v šoli kot tudi doma. Predlagamo ti, da se le zbudiš in nehaš sanjariti. Resda te čaka dokaj uspešen mesec (ali dva), kar se tiče šole, ljubezni in denarja, vendar pa dobre in uspešne stvari ne pridejo kar same od sebe.

Kozorog:

Opazno je, da si zelo priden/-a in delaven/-a. Tvoja prijaznost, velikodušnost in dobra volja se ti bodo kaj kmalu obrestovale. Poskusi torej ostati tak/-a, kot si! V naši krogli pa je razvidno tudi, da si po tihem želiš, da bi te v družbi malo bolj opazili. Kot kaže, se ti bo tudi ta skrita želja uresničila. Mogoče je vredno poskusiti z novim imidžem ... Vendar to ne pomeni, da se da priljubljenost pridobiti z izgledom. Res tudi to pri mladih veliko šteje, a za sprejem v družbo so pomembni predvsem dobra volja, spoštljivost, obzirnost, izražanje svojega mišljenja in to, da si pripravljen/-a priskočiti na pomoč drugemu. Se strinjaš?

Škorprijon:

Vsaj enkrat pozabi na stare napake in problemčke. Prepusti se toku dogajanj. Svet se še ne bo porušil, če si imel/-a nekaj preprirov s starši ali si dobil/-a kakšno slabšo oceno ali pa nisi uspel/-a pri osvajanju. Napovedujemo ti, da se bo vse uredilo, če boš le živel/-a za danes in ne za včeraj! Mogoče težave bodo le v odnosu s starši. Kot si verjetno že opazil/-a, njihovo razpoloženje ni vsak dan enako. Enkrat so prijazni, veseli, razumljivi ..., skratka, kar kipijo od same dobrote. Spet drugič pa so tečni, nepopustljivi, nerazumljivi ..., manjkajo jim samo še rozički na glavi. Zato pazi, da boš še pravočasno ugotovil/-a, kakšne volje so tisti dan, ko jih želiš kaj prositi. Ni namreč priporočljivo, da sitnariš in klečeplaziš ravno tisti dan, ko se jim že kar kadi iz glave.

Tehtnica:

Tvoja nesreča v ljubezni bo v februarju že na daleč vidna. Poskusi pozabiti na nesrečne pripetljaje in se raje prepusti toku dogajanj. Saj poznaš pregovor "Za vsakim dežjem posije sonce", kajne? No, tako bo tudi pri tebi. Še preden se boš sploh zavedel/-a, ti bo misli napolnila nova šolska ljubezen.

Na šolskem področju pa boš potreboval/-a malo več zbranosti in truda. Razmisli, kaj je bolje: da ne prestando lenariš in s tem pridobivaš slabe ocene ali pa se prisiliš malo učiti ter tako popraviš dosedanje ocene. Odločitev je popolnoma tvoja. Veliko sreče!

Napovedovalke prihodnosti iz društva novinarke, napovedovalk prihodnosti

V ŽLICÍ VODE BI
GA UTOPIŁ

ZA NOS GA
JE POTEGNIL

TESTI

LOGIKA?

Pred tabo je test, ki bo pokazal tvojo inteligenco oz. logiko. Ko prebereš vprašanje, takoj odgovori nanj! Ne obotavljaj se predolgo!

1. Kaj piše na kovancu za 30 SIT?
2. Ti si moj sin, jaz pa nisem tvoja mati. Kaj sem?
3. Kolikokrat greš na veliko potrebo na mesec?
4. Ali se lahko vdovin mož poroči z njeno sestro?
5. Ali je mogoče, da človeka, ki živi v New Yorku, pokopljejo v Kranju?
6. Kaj je v Mariboru po sredi?
7. S čim se konča dan in začne noč?
8. Jablana ima 3 veje. Na vsaki veji je 1 hruška. Koliko je vseh hrušk?
9. 6 avtomobilov prispe na jugoslovansko-turško mejo. Vsak avto pregledajo v 20-ih minutah. V kolikšnem času pregledajo vse avtomobile?
10. Ali si že videl/-a žensko z rokami?
11. Eni meseci imajo 30 dni, drugi 31. Koliko mesecev pa ima 28 dni?
12. Pred uporabo visi, pri uporabi stoji, od uporabi pa je moker. Kaj je to?
13. Schwarzenegger ima dolgega, Madonna ga nima, papež ga ima, a ga ne uporablja. Kaj je to?

No, kako ti je šlo? Vsak odgovor je vreden 1 točka. Če si jih dosegel/dosegla **vsaj 10**, potem tvoji možgančki delujejo tako, kot je treba. Če ti je uspelo doseči **vsaj 6** točk, spadaš med povprečno inteligentna bitja. Če pa si zbral **manj kot 6 točk**, potem so tvoji možgani še vedno pod vplivom počitnic ...

Ines Pavlin

Odgovori:

1. Takšen kovancec ne obstaja.
2. Oče.
3. Na mesec nikoli, vedno na wc.
4. Ne, ker je že mrtev – vdova nima moža.
5. Ne, ker še živi.
6. Četrtek.
7. S črko N.
8. Na jablani ne rastejo hruške.
9. Jugoslovansko-turška meja ne obstaja.
10. Ne, ker vidiš z očmi in ne z rokami.
11. Vsi, samo da imajo nekateri mi.
12. Dežnik.
13. Primerek.

lela

BODI ZVEZDA!

Ni ga na naši šoli, ki ne bi želel biti slaven. Tale test pa te lahko vsaj malo usmeri ...

1. S katerimi besedami bi te najbolj opisali?

- a) Vedno tiho in zadržano bitje.
- b) Obnašanje primerno času in kraju.
- c) Pazite – vsak trenutek lahko eksplodira.

2. Šolski odmor. Ker ne smete zapustiti učilnice, se večina udeleži skupinske igrice. Kaj počneš ti?

- a) Sem eden / ena izmed najbolj opaznih, ves čas zbujam pozornost.
- b) Raje opazujem ostale, ki se igrajo.
- c) Sodelujem zato, da gre odmor hitreje mimo.

3. Kakšen je tvoj stil oblačenja?

- a) Vpadljiv – rad/-a pustim ljudi z odprtimi usti ...
- b) Pravzaprav ne posvečam velike pozornosti obleki; važno je, da je meni všeč.
- c) Čim bolj nevpadljiv – ne prenesem kritičnih ali posmehljivih pogledov na sebi.

4. Rad/-a prebiraš trače o slavnih?

- a) No, če ni ničesar drugega ...
- b) Prosim, prizanesite mi – ne prinesem jih.
- c) Vedno – kaj niso krasni in glamurozni ?

5. Nikoli ne bi priznal/-a, da ...

- a) ... se v bistvu bojim kritike.
- b) ... potrebujem pozornost ljudi.
- c) ... igram vlogo molčečega modreca, čeprav bi včasih rad/-a izkričal/-a svoje mnenje.

6. Kaj bi rad/-a postal/-a?

- a) Kar koli, samo da prinaša denar.
- b) Kar koli, samo da bom srečen/-a.
- c) Kar koli, samo da bom slaven/-a.

7. Meniš, da boš uresničil/-a svoje sanje?

- a) Seveda.
- b) Upam.
- c) Ne, to so pač le sanje – vsak jih ima.

Rada Molek, 7. b

0 – 4 točke
Kje lahko najbolj uspeš: izumiteljstvo, pisateljstvo, pesništvo, režija, ples ...
5 – 10 točk
Kje lahko najbolj uspeš:
posel, šport, poroči se s kom iz kraljeve družine ali z zvezdnikom (radi imajo preproste ljudi), novinarstvo, kaskaderstvo ...
Možnosti so res neomejene!
11 – 14 točk
To je to! Karizma! Tvoje poti do uspeha: pešje, igrarstvo, voditelj/-ica, maneken/-ka ...

Rezultati:

Točke:

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
a)	0	2	2	1	0	2	2
b)	1	1	1	0	2	0	1
c)	2	0	0	2	1	2	0

K R O N I K A

SEPTEMBER 2002

1.9.	6. a, 6. b, 6. c	Odhod v ŠN - Vrsar
2.9.	Učenci od 2. do 8. razreda	Prvi šolski dan
2.9.	Učenci 1. razreda v telovadnici	Pozdrav, nastop Romane Krajčan
5.9.	Razredničarke 1. r., starši	Roditeljski sestanek
5.9.	Razredničarke 3. r., starši	Roditeljski sestanek
7.9.	6. a, 6. b, 6. c	Prihod iz ŠN - Vrsar
10.9.	Odbojkarji, trener	Področno tekmovanje - Loka
16.9.	Trgovina z učili Ječnik	Predstavitev
17.9.	Vsi učenci, društvo HUMANITAR	Prireditev: Pustimo soncu priti v srce, telovadnica
18.9.	Učenci, učiteljice 4. r.	Kolesarski izpit
19.9.	Učenci 7., 8. r., učitelji	Športni dan – atletika, Stadion Portoval
19.9.	Razredna in predmetna stopnja	Oddelčni roditeljski sestanki
19.9.	Razredniki 5. r., starši, zbornica	Predavanje ge. Mohorovič: Prehod
19.9.	Svet staršev	Sestanek
20.9.	Učenci 4., 5., 6. r., učitelji	Športni dan – atletika, Stadion Portoval
20.9.	Logika	Šolsko tekmovanje
23.9.	ZAČETEK IZVAJANJA	INTERESNIH DEJAVNOSTI
23.9.	Člani sveta šole	Sestanek
24.9.	Strokovni delavci šole	Konferenca
25.9.	Atleti, trenerji	Področno tekmovanje v atletiki

OKTOBER 2002

1.10.	Atleti, mentorji	Področno prvenstvo, stadion
2.10.	Učenci, učiteljica 4. b	Naravoslovni dan, gasilski dom
3.10.	Uvrščeni učenci predmetne stopnje	Obč. prvenstvo v krosu, Bajnof
3.10.	Učenci, učiteljica 4. a	Naravoslovni dan, gasilski dom
3.10.	Razredna in predmetna stopnja	Govorilne ure
4.10.	Učenci, učiteljica 4. c	Naravoslovni dan, gasilski dom
7.10.	ZPMS: Teden otroka	Program DPM Mojca Novo mesto
7.10.	Predstavnika šole	Sprejem pri županu
7.10.	Učenci, razredničarke 3. r.	Odhod v ŠN: Lipa, Jurček
7.10.	Ekipe učencev 5. r., mentorica	Igre brez meja – Dol. Toplice, DPM
10.10.	Atleti, mentorji	Državno ekipno tekmovanje – finale
10.10.	Učiteljice, učenci 1., 2. r.	Lutk. predstava: Zgodba iz mlina, KCJT
11.10.	Učenci, učiteljica 4. b	Naravoslovni dan, gasilski dom
12.10.	Učenci, mentorji – LOGIKA	Regijsko tekmovanje
16.10.	Učenci 8. r.	Ekскурzija: Severna Primorska
17.10.	Učenci, učiteljice 2. r.	KŠ Grm – naravoslovni dan
18.10.	Učenci, razredniki 6. r.	Čudoviti svet orglanja, CD LJ
22.10.	Zbiranje starega papirja – RS	(enak pristop – enake nagrade)
24.10.	Zbiranje starega papirja – PS	(enak pristop – enake nagrade)
25.10.	Učenci, mentorji	Tekmovanje Corel Draw, Word
28.10.	Strokovni delavci šole	Obisk šole s 3. triado – Sladki Vrh
29.10.	Strokovni delavci šole	Konferenca UZ

K R O N I K A

NOVEMBER 2002

7.11.	Razredničarke, starši	Govorilne ure – RS, rod. sest. 5. r.
7.11.	Razredniki, starši	Govorilne ure – PS
8.11.	Kuhinja – pogostitev v jedilnici	Upokojenci občine NM
9.11.	Učenci, strokovni delavci	Delovna sobota: - pouk, sredin urnik - 4., 5. r.: športni dan - 1. r. devetletke: tehniški dan
9.11.	Starejši dečki	Obč. tekmovanje v rokometu, ŠD Marof
11.-13.11.	Ravnateljica	Strokovno srečanje ravnateljev - Portorož
13.11.	Učenci, razredniki 7. r.	Uglasbljena zgodba, CD Ljubljana
16.11.	Starejše deklice	Obč. tekmovanje v rokometu, ŠD Marof
18.11.	Učenci od 5. do 6. r. ŠC Novo mesto, Revoz	Motivacijska predstavitev za dejavnosti s področja strojništva
20.11.	Košarka – starejši dečki	Polfinale obč. prvenstva
21.11.	Košarka – starejši dečki	Polfinale obč. prvenstva
25.11.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
30.11.	Nogomet – starejši dečki	Finale obč. prvenstva, ŠD Marof
29. 11.	Telovadnica	Razstava malih živali

DECEMBER 2002

3.12.	Strokovni delavci šole	Sestanek
3.12.	Rokomet – starejše deklice	Področno prvenstvo, Trebnje
4.12.	Učenci 2. r.	Obisk razstave Igre in igrače, Muzej
4.12.	Mentor Zdrave šole	Sestanek, Ljubljana
4.12.	Šahisti, mentor	Občinsko prvenstvo, OŠ Center
5.12.	Rokomet – starejši dečki	Področno prvenstvo, Trebnje
5.12.	Razredničarke, starši	Govorilne ure
5.12.	Starši 3. c, razredničarka, svet staršev	Roditeljski sestanek
5.12.	Starši 7. r., razredniki	Roditeljski sestanek
5.12.	Razredniki, starši	Govorilne ure
6.12.	Zainteresirani učenci 8. r.	Predstavitev programov SEŠ
9.12.	Učenci 3. a	Zdravniški pregled
9.12.	Starejši dečki – košarka	Občinsko prvenstvo - finale, OŠ Bršljin
11.12.	Starejši dečki – nogomet	Področno prvenstvo
14.12.	Starejši dečki – košarka	Področno prvenstvo, ŠD Marof
14.12.	Učenci, mentorica, Word, Corel Draw	Državno tekmovanje, Kranj
14.12.	Dečki, deklice – šah	Področno prvenstvo, OŠ Center
16.12.	Učenci 3. b	Zdravniški pregled
16.12.	Učenci 5. – 8. r.	Ogled filma Harry Potter, Dom kulture
16.12.	Upokojeni in aktivni člani kolektiva	Prednovoletno srečanje
17.12.	Starejši dečki – odbojka	Občinsko prvenstvo
18.12.	Strokovni delavci – RS	Ocenjevalna konferenca
19.12.	Strokovni delavci – PS	Ocenjevalna konferenca
20.12.	Učenci, učiteljice 3. r.	Srečanje s starši, predstavitev projekta
20.12.	Učenci 1. r. devetletke	Pedenjped, Ljubljana
20.12.	Kolektiv OŠ Grm	Novoletno praznovanje, gostilna Pugelj
24.12.	Strokovni delavci	Zbor
24.12.	Učenci, učiteljji	Pouk do 10h, razredne zabave, ples 8. r., razdelitev obvestil o uspehu
25.12.	NOVOLETNE POČITNICE	

K R O N I K A

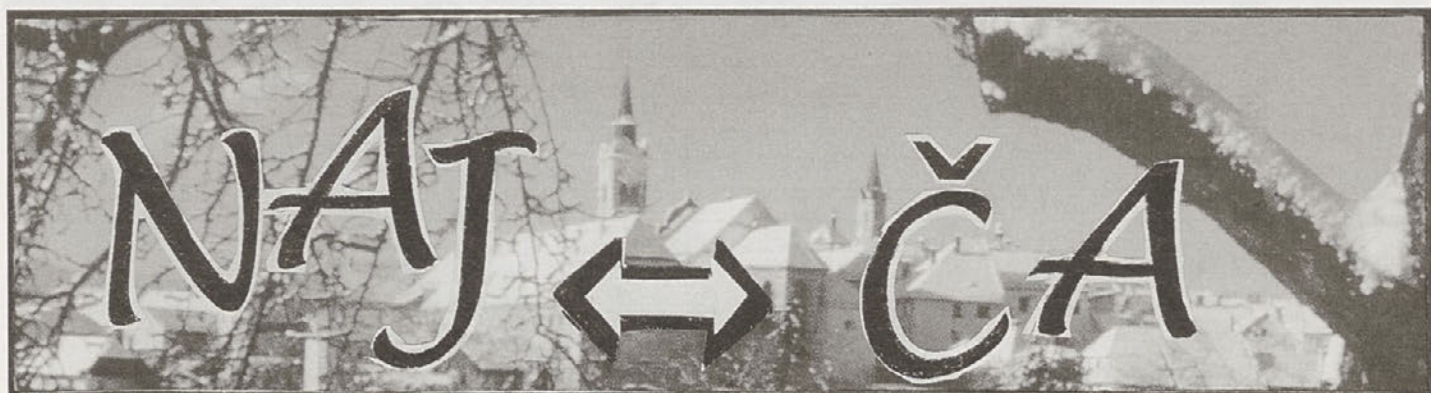
JANUAR 2003

6.1.	Učenci, razredničarki 7. a, 7. b	CŠOD Soča
6.1.	Učenci, razrednika 7. c, 7. d	CŠOD Rak
6.1.	Svetovalni delavki, MZŠŠ	Posredovanje podatkov o osmošolcih
6.1.	Učenci 3. c	Zdravniški pregled
8.1.	Učenci 5. r., učitelji ŠV	Gače: Začetek smučarskega tečaja
8.1.	Starejše deklice, trener	Področno prvenstvo v odbojki, Metlika
8.1.	Starši, razredničarke 1. r. devetletke	Rod. sestanek, predavanje M. Petric: Delovne navade šestletnika
9.1.	Starejši dečki, trener	Področno prvenstvo v odbojki, Žužemberk
9.1.	Tekmovalci, mentor	Obč. prvenstvo v nam. tenisu, Šmarjeta
9.1.	Strokovni delavci, starši RS	Roditeljski sestanki, govornilne ure
9.1.	Strokovni delavci, starši PS	Govornilne ure
9.1.	Učenci, učiteljice 1. r.	Športni dan: sankanje
9.1.	Učiteljice, starši 3. r.	Roditeljski sestanek: Prehod na številčno ocenjevanje, govornilne ure
10.1.	Učenci, učiteljice 2. r.	Športni dan: sankanje
15.1.	Šahisti, mentorji	Občinsko prvenstvo
16.1.	Učenci 1./9, 1. in 2. r.	Dom kulture: Princeska na zrnju graha
16.1.	Tekmovalci, mentor	Obč. prvenstvo v nam. tenisu, Center
18.1.	Učenci, učiteljice 1. – 4. r.	Ogled filmske predstave
18.1.	Učenci, učitelji 5. – 8. razreda	Športni dan: Zimski pohod
24.1.	Učenci 7. in 8. r., učitelji	Drama, Ljubljana: Romeo in Julija
24.1.	Šolski tim Zdrave šole	Sestanek
25.1.	Mlajše in starejše deklice in dečki – atletika	Občinsko prvenstvo, ŠD Marof
28.1.	Strokovni delavci	Konferenca UZ
31.1.	Osmošolci, razredniki, svet. delavka	Objava razpisa za vpis v SŠ

ALI STE OPAZILI, DA IMA NAJČA NOVO PODOBO?

Prav je, da se vsakih nekaj let spremeni tudi glava Najče, ki jo oblikujejo naši učenci. Letos so pri likovnem pouku to počeli učenci 7. razreda. Izmed več kot 80 glav jih je v ožji izbor prišlo 20, v najozžjega pa pet, ki so jih oblikovali: UROŠ MALAVAŠIČ, 7. b, DAVID ŽEFRAN, 7. b, MAJA POLJANC in DOLORES KUDELJIČ, 7. a, NINA KESERIČ, 7. b, ter SAŠO VOLČJAK in AMELA GABELJIČ, 7. a.

Za naslovnico Najče je bila izbrana glava SAŠE VOLČJAKA in AMELE GABELJIČ, glavo, ki predstavlja Malo Najčo, pa je oblikovala NINA KESERIČ. Vsem finalistom in izbrancem čestitamo.

NASTOP SKUPINE GOSPODA ULRICHA IZ NEMČIJE JE BIL DOGODEK. PUSTI SONCU "SREČE"! VSAKO ŽIVLJENJE IMA SMISEL, TUDI TVOJE!

Takole živahno je bilo v 4.c pri izdelavi scene za gledališko predstavo.

NAJČA, GLASILO OSNOVNE ŠOLE GRM, NOVO MESTO

LETNIK XV, januar 2003, št. 1, 2

Glavna urednica: RADA MOLEK, 7. b

Uredniški odbor: novinarji 5., 6., 7. in 8. razreda

Širši uredniški svet: JERICA ERŽEK (odgovorna urednica, lektorica, mentorica),

BRANKO ŠUSTER (mentor likovnega in grafičnega oblikovanja), OLIVIJA METELKO (prispevki razredne stopnje)

Fotografije: učenci, novinarji in drugi fotografi
(TIHOMIR TROHA, SANJA SLEJKO)

Računalniško oblikovanje besedil: SANJA SLEJKO in učenci računalniškega krožka z mentorico ALENKO SPASOVSKI in BARBARA GAŠPERIN

Tisk: OPARA

Število izvodov: 650